

கல்கி

KALKI 19.2.89 ரூ. 2.



ஒரு
கிராமமே
முன்னேறிய
கதை



சுவைத்து மகிழ்ந்து வளர்ச்சி அடைந்திடும் வாழி-ஃபாரெக்ஸ்®

| குழந்தையின் உயரம் மற்றும்* எடையை சேதித்திருங்கள் | ஆண் குழந்தை | | பெண் குழந்தை | |
|--|---------------|-------------------|---------------|-------------------|
| | எடை (கிலோ) | உயரம் (செ.மீ.) | எடை (கிலோ) | உயரம் (செ.மீ.) |
| 3 மாதம் | 5.2 | 59.1 | 4.9 | 58.4 |
| 6 மாதம் | 6.7 | 64.7 | 6.1 | 63.7 |
| 9 மாதம் | 7.3 | 68.2 | 6.9 | 67.0 |
| 12 மாதம் | 8.4 | 73.9 | 7.8 | 72.5 |

* இது இந்தியக் குழந்தை மருத்துவ
ஆய்வகத்தின் அங்கீகரிக்கப்பட்ட
வழங்கப்பட்டது.
இது இந்தியக் குழந்தைகளுக்கு
கட்டுவதே சான்றிதழும்
குழந்தையின் வளர்ச்சி உயரம்
டாக்டர் திருப்பிக் கொடு
கையில் இருக்கும் போதும்.

வண்ணம் பாப்பா—
மாமரிப்பு வழிவாட்டி
இலவசமாகப் பெற்றிட இதை
அனுப்பங்கள் இப்போது:
கனின்டிபாஸ் லிமிடெட்
(IFFD'S) டாக்டர் ஆன்ஸி
பெண்ட், ரோட், ஓசூர்,
பம்பாய்-400 025.



உங்கள் குழந்தை
பரிபூரண அருகிருத்தியும்
வளர்ச்சியும் ஆடைந்திட
போஷாக்கு ரிளறந்த
ஃபாரெக்ஸ்
அளியுங்கள்.

ஃபாரெக்ஸ்®

சுவைத்து மகிழ்ந்து வளர்ச்சி
அடைந்திடும் வாழி

“சென்னை ஆயிரம் விளக்குத் தொகுதியிலுள்ள வாக்காளர்களோடு உங்களுக்கு ஒரு நேரடித் தொடர்பு உண்டு என்கிறதும் தினவியல் - நடந்து முடிந்த தேர்தலில் ஆயிரம் விளக்குத் தொகுதியை விட்டுவிட்டுத் திண்டுக்கல் தொகுதியில் போட்டியிட்ட தென்பது, நீங்கள் மு. க. மடாவினுக்கு ஆயிரம் விளக்குத் தொகுதியை விட்டுக் கொடுத்த ஒரு செயல்தான் என்று பேசிக் கொள்கிறார்களே?”

“அப்படியா பேசிக் கொள்கிறார்கள்? உண்மை அதுவல்ல. இந்தத் தேர்தலில் ஒரு மாறுதல் தேவை என்று திணைத்தேன், பல காலம் அமைச்சராகப் பணியாற்றியவன் என்கிற முறையில் - தமிழகத்திலுள்ள எல்லாத் தொகுதிகளுமே என் தொகுதியான் என்று கருவியதாய்தான் இம்முறை நகரத்தை விட்டுத் தள்ளியிருக்கிற ஒரு தொகுதியில் போட்டியிட்டத் தீர்மானித்தேன். மடாவினுக்கு விட்டுக் கொடுப்பதற்காக அண்ணலாளுக்குட அண்ணாநகரை விட்டுவிட்டுத் துறைமுகம் தொகுதியில் போட்டியிட்டாரே? அவர் யாருக்கு விட்டுக் கொடுத்த அப்படிச் செய்தார்? அதுவும் ஒரு மாறுதலுக்காகத்தான். அதுபோல்தான் நானும்.

“குறிப்பாகத் திண்டுக்கல்வைத் தேர்த் தெருத்தந்தது என்ன காரணம்?”

“மற்றவர்களுக்கு எப்படியோ, என்னைப் பொறுத்தவரை திண்டுக்கல் என்பது ஒரு புனித நகரம். 73-ல் நடந்த இடைத்தேர்தலில் எங்களுக்குக் கொடுத்த வெற்றியின் மூலம் அண்ணா தி. மு. க.வுக்கே ஒரு வாடிக்கை தந்தது திண்டுக்கல்தான் என்பதால் அது எனக்குப் புனித நகரமாகத் தெரிகிறது. அந்த அடிப்படையில்தான் அதைத் தேர்த் தெருத்தேன்.”

“புனித நகரம் இப்போது வெற்றியைத் தரவில்லையே?”

“அரசியல் வாழ்வில் ஏற்ற இறக்கங்கள் சர்வசாதாரணமானதொரு விஷயம். அதைப் பெரிதுபடுத்தத் தேவையில்லை. அரசியல் வாழ்வில் பொதுமக்களுக்குத் கொண்டு செல்வதற்குப் பதவியொரு வாய்ப்பே தவிர, பதவி மட்டுமேதான் வாய்ப்பு என்பதில்லை.”

“பொதுமக்க உங்கள் அணி (ஜனாதி அணி) யின் ஒட்டுமொத்தத் தோல்விக்கு என்ன காரணம்?”

“உண்மையைச் சொல்வதென்றால் தாங்களெல்லாம் கூடியிருக்கிறபோதே தவிர, ஒரு வருடக்கொருவாள் நம்பிச் செல்லப்படவில்லை. வெளிப்படையாக ஒன்றாக இருப்பதுபோல் தோன்றினாலும், மனத்திற்குள் ஒருவரைப் பொருவார் சந்தேகப்பட்டுக் கொண்டதான் இருக்கிறோம். இந்தச் சந்தேகப் பிரகாரதான் எம். ஜி. ஆர். அவர்களின் மறைவுக்குப் பிறகு ஒன்றாக இருந்தது இரண்டாக - ஒன்றாக - நான்காகச் சிதறுண்டு போனதற்கே காரணம். தலைவர் மறைந்த பிறகு அனைவருக்குமே தலைவர் பதவியைக் கண்ணில் பட்டதே தவிர, விட்டுக் கொடுக்கும் மனம்



**அ.கி.மு.க.
“பிளவுபட்ட வீடு;
வீழ்ந்த கீரும்!”**

— கி.ஏ.கி. கறுக்கிறார்

பான்மை துளியும் ஏற்படவில்லை. இந்த நிலையில் எப்படி வெற்றியை எதிர்பார்க்க முடியும்?”

“அனைவரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்தால் பிரச்சனை உலபமாகத் தீர்த்துவிடுமல்லவா?”

“ஒன்றுசேருதல் என்பது இனி ஒருபோதும் நடக்காது. அப்படியே ஒன்று சேர்தாலும் ஒருவருக்கொருவர் குழிபறிக்கிற நிலைமையதான் தீவிரமாக இருக்குமென்றிருக்கிற வளர்ப்பதில் யாரும் அக்கறை காட்ட மாட்டார்கள்.”

“உங்கள் அணியைவிட ஜெயலலிதா அணி இத்தேர்தலில் அதிக வேட்டுகள் பெற்றிருப்பதால் அதுதான் அ. தி. மு. க. யின் உண்மையான அணி என்று சொல்ல

வாழா?"

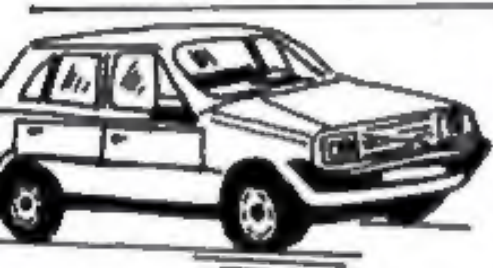
"ஏதானா பணச்செயலில் ஸ்தலம் பெறுகிற வெற்றி எப்படி உங்களுடைய வெற்றியாகும்? நான்குடன் தொகுதியில் இன்னும் பத்து லட்ச ரூபாய் செலவு செய்கிறதால் வெற்றியடைந்திருப்பேன். அப்படி வெற்றி பெற்றிருந்தால் அது எப்படி நிஜமானதாகும்?"

"நீங்கள் என்ன சொன்னாலும் ஜெயலலிதா இப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவராகியிருக்கிறாள்?"

"ஆளுங்கட்சியாக இருப்பதற்குள் எதிர்க்கட்சியாகச் செயல்படுவதுதான் மிகவும் கஷ்டம். அதற்கொரு நிதானமும் பக்குவமும் வேண்டும். அதெல்லாம் ஜெயலலிதாவிடம் தீர்ச்சியும் கிடையாது என்பதை எதிர்க்காலம் திருப்திக்கும். இன்னும் சொல்லப் போனால் எதிர்க்காலத்தில் அ. தி. மு. க. அணி என்று எதுவுமே இருக்காது. பிளவுபட்ட விடுவதற்கே தீர்வு. எப்படி ஒரு காலத்தில் ஆண்டில் கட்சி என்று ஒன்று இருந்ததோ - இன்று இல்லையோ - அப்படித்தான் அ. தி. மு. க. யும் ஒன்று இருந்தது! இப்போது இல்லை என்று வருங்காலச் சரித்திரம் சொல்லும்."

"இந்தியாவில் உங்களைப் போன்றவர்களைத் தலைவர்கள்?"

"என்னைப் போன்றவர்கள் எம். ஜி. ஆர். அவர்களோடு சென்றதென்பது பதிலினை அனுபவிக்க அவை; சோதனைகளை அனுபவிப்பதற்கே. அவரோடு நான்கு எதிர்க்கட்சி சென்றோம்? அவரோடு இருந்தால்தான் அண்ணாவின் லட்சியங்களை நிறைவேற்ற முடியும் என்ற வாதத்தைதான். அவருக்குப் பிறகு இப்போது சோதனைகளைத் தாங்கிக் கொள்கிற - லட்சியத்தில் தடுமாற்றமில்லாத - தலைவர் இல்லாத நிலைதான் உருவாகியிருக்கிறது. அதனால் எங்கள் முடிவுகளையும் மறுப்பதில்லை"



மாருதி கார் தன்னுடைய விலையை சரிப்பதில் 3.5 சதம் உயர்த்தி விட்டது. இந்த விலையேற்றத்துக்கு அமெரிக்க டாலரின் மதிப்பு உயர்ந்ததுதான் காரணம் என உரப்படுகிறது. அதே சமயம்... ஜப்பானியத் தயாரிப்பாளர்கள்... தங்களுடைய கார்களின் விலையை ஒரு சதவிகிதம் குறைத்துள்ளனர்.

தனி: 'கடம்ஸ் ஆகிப் பூத்தியா.'

— விஜயம்.

செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. அதாவது நான் கனம் பெரியார் - அண்ணா வழிவந்ததான் பின்பற்றுகிறோம். தி. மு. க. யும் அதைத்தான் பின்பற்றுகிறது. எம். ஜி. ஆர். அவர்கள் இல்லாத நிலையில் ஒரே லட்சியமுள்ள பிராவிட இயக்கங்கள் அனைத்தும் ஒன்றாக இணையவில்லை எத்தனிதமான நகரும் இல்லா- அப்படி இணைத்தால் பெரியார் - அண்ணா கொள்கைகள் மேலும் வலிமை பெறும்."

"முழுப் பிழை கருணாநிதியின் தலைமைகளைக் குறை கூறித்தானே அ. தி. மு. க. உருவானது - வளர்ந்தது! அதேபோல நேற்று வரை ஜெயலலிதா, ஜானகி, நெடுஞ் செழியன், பங்குட்டி அனீசன் என்று அனைவரும் ஒருவரையொருவர் வீதிக்கு வந்து குறை கூறிக்கொண்டிருந்தவர்கள்தானே? இந்த நிலையில் அந்தக் கசப்பான திகழ்ச்சிகளைச் செய்வதில் மறந்து விட்டு அனைவரும் ஒன்றாக எப்படி இணைந்திருக்க முடியும்?"

"மறந்துவிட முடியுமென்றே நான் நம்புகிறேன். ஜானகி அனீ, ஜெயலலிதா அனீ இவை இரண்டு மட்டும் இணைத்தால்தான் பிரச்சனை உருவாகும். ஒருவரையொருவர் சேதேதிக்கும் திணை தொடரும். ஆனால், பிராவிட இயக்கங்கள் அனைவரும் ஒன்று சேருகிற போதுவிட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்மை வந்துவிடும். அந்நிலை பிரச்சனை ஏதும் இருக்காது."

"அப்போதும் தலைமைப் பொதுப்பு பற்றிய பிரச்சனை வருமே?"

"அங்குதான் விட்டுக் கொடுக்கும் மனப்பான்மை வேண்டும் என்கிறேன். அப்படி விட்டுக் கொடுப்பது கோணந்தன்மையே; பெரியார் - அண்ணா கொள்கைகளை வலுப்படுத்துகிற ஒரு செயல் - அதுவும் வீரச்செயல் என்பதே என் கருத்து."

"ஆக, பிராவிட இயக்கங்கள் அனைத்தும் ஒன்றாக சேர வேண்டுமென்றால் காலிரியதான் ஒரே எதிர் என்பது தெளிவாகிறது. இல்லையா?"

"அதை நாம் சொல்ல வேண்டியதே இல்லை. கடத்த தேர்ந்தென போது ஒட்டு மொத்தமாகத்திராவிட இயக்கங்கள் ஆனால் இருபதாண்டுகளுமே இருண்ட காலம் என்று சொன்னதன் ஸ்தலம் காங்கிரஸை எங்களை எதிர் என்று பிரகடனப்படுத்தியிருக்கிறோம்!"

"தி. மு. க. வின் வெற்றி பற்றி உங்கள் கருத்து?"

"கடத்த பதின்மூன்றாண்டுகளாக அவர்கள் பதவியில் இல்லாததால் அவர்களின் மேல் எத்தனித்த குற்றச் சாட்டும் இல்லை. சோதனை என்ற வேண்டியதில் கடத்த பதின்மூன்றாண்டுகாலமாகியும்கொட்ட தங்கமாக ஜோரிக்வினார்கள். தி. மு. க. வினர், அதற்கு மக்கள் கொடுத்த பெருமதிதான் இந்த வெற்றி. மேலும் தேர்தல்களைக் கண்டு துவளாமல் - கட்சியை எல்லாக் காலத்திலும் கட்டுக் கொப்பாக வைத்திருக்கும் திறமை படைத்தவர் கலைஞர். அந்தத் திறமைக்குக் கிடைத்த வெற்றிதான் இது."

சதவீதம்: பிரின்ஸ் படம்: கபா



* தருவில் சாத்தனாயர் என்பவர் தமிழ்ச் குடிமகன். அவருக்கு இருபதாம் அவைகள் சபாநாயகர் இருக்க எங்கு அளவுத்துச் சென்ற அன்புமகன், ஜெயலலிதா.

தமிழ்ச் குடிமகன் பயன்படுத்திய சாங்கிஸ்ச் ரிசார்சர்!

சபாநாயகர் பதவி ஏற்றதும் பாராட்டுகளுக்கு நன்றி தெரிவித்து இலிமையான தூய தமிழில் உரையாற்றிய பேராசிரியர் தமிழ்ச் குடிமகன் தமது உரையில் இரண்டே இரண்டு ஆங்கிலச் சொற்களைப் பயன்படுத்தினார்.

இரண்டில் ஒன்று — “ஸ்பீக்கர்” என்பது. எல்லாருக்கும் புரிகிற சொல். மற்றொரு சொல்லை தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவையில் முதன்முதலாகப் பயன்படுத்தியவர் தமிழ்ச் குடிமகனாகத்தான் இருக்க முடியும்!

செமாண்டிக்ஸ் (Semantics) என்று கல்வி அறிஞர்களுக்கே புரியக்கூடிய அந்தச் சொல்லைக் கூறியதுடன், சட்ட மன்ற உறுப்பினர் கூளுக்கு அதன் பொருளையும் அழகான தமிழில் விளக்கிவிட்டார் தமிழ்ச் குடிமகன். சபாநாயகர் பதவிக்கு ஸ்பீக்கர் என்ற பெயர் எப்படி வந்தது என்பதை ஸ்பீக்கர் என்ற சொல்லின் பொருளடிப்படையில் ஆராய்ந்து

— அதாவது செமாண்டிக்ஸ் எனப்படும் சொற்பொருளியல்படி ஆராய்ந்து, நான் அதி. கம் பேசாத ஸ்பீக்கராகவே இருக்க விரும்புவதாகத் தெரிவித்தார்!

புதிய சபாநாயகர் சொற்பொருளியல் ஆராய்ச்சி நடத்தினார் என்றால் முதல்வர் கலைஞர் கருணாநிதி வரலாற்று ஆராய்ச்சி நடத்தினார்! தமிழ்ச் குடிமகன் உட்கார்ந்துள்ள நாதகாலி 1922 இல் வெளிவந்த பிரபுவால் சென்னை சட்டமன்றத்தின் சிறப்பைப் பாராட்டி, பரிசாகத் தரப்பட்டதாம்.

முதல்வரின் பேச்சில் அவர் சத்திக்க விருக்கிற முக்கியப் பிரச்சனையான ஜாதிப் பிரச்சனையின் எதிரொலி தெரிந்தது. பத்தான்களுக்கு முன்பு மதுரை யாதவரால் கல்லூரியில் தமிழ்ச் குடிமகன் முதல்வராக இருந்தபோது தாம் அளவுக்கப் பட்டு; திரை தளவப்பில் உரையாற்றியதைக் கலைஞர் நினைவுகூர்ந்தார். “தமிழ்ச் குடிமகன்” என்ற தலைப்பில்தான் அன்று பேசினாராம்!

“முதலில் தமிழ்ச் குடிமகன் குறிஞ்சி, மூலலை, மருதம், தெய்தல் என நிவந்துக்கு இலக்கணம் வகுத்து வாழ்ந்த தமிழ்ச் குடிமகனாகவே அறியப்பட்டிருந்தான். பின்னர் தான் யாதவர், செட்டியார், பின்னை என் றெல்லாம் பிரித்து அறியப்படுகிறவனாக ஆகி விட்டான். தமிழ்ச் குடிமகனே உருவாக வேண்டும்” என்று தாம் அன்று கூறியதைக் கலைஞர் இன்று மீண்டும் சொல்லி, “எனது விருப்பம் தமிழ்ச் குடிமகன் பேரவைத் தலை

* துணை சபாநாயகர்: ஸ்டீபன்ஸ் காமச்சேலோடு வந்தார்...



வராகியுள்ள காலத்தில் நிறைவேற்றமும்” என்றார்.

சம்பிரதாய பூர்வமான சபாநாயகர் பதவி ஏற்பு நிகழ்ச்சி இம்முறை வெறும் உடங்காக இல்லாமல் கனவயான தமிழக சுருத்தரங்கம் போலிருந்தது.

புதிய சபாநாயகருடன் பதவி ஏற்ற புதிய துணை சபாநாயகர் வழக்கறிஞர் துரைசாமி, டைபாப்ரு காய்ச்சலிலிருந்து குணமாகாமலே அவைக்கு வந்திருந்தார்.

புதிய சபாநாயகரைப் பாராட்டிப் பலரும் பேசியபோது, பாண்டியன் கால நினைவுகளே எல்லார் பேச்சிலும் வெளிப்பட்டது. கல்வி அமைச்சர் பேராசிரியர் அன்பழகன், ஜெயலலிதா உட்பட பலரும் கடந்த காலக்கொப்புகளைப் பற்றிக் கோடி காட்டிப் பேசினார்கள். தி. மு. க. ஆதரவில் வெற்றி பெற்ற பார்வார்டு பினாக் உறுப்பினர் வல்லரசு பதிரங்கமாகப் போட்டு உடைத்தே விட்டார். “வாணாளியை அதிகாரம் என்ற பெயரில் தீமையுற்றத்தோடு கடந்தகாலத்தில் மோதல் ஏற்படுத்தியது போல உங் க ள் காலத்தில் நிகழாது என நம்புகிறேன்” என்று சொல்லிவிட்டார்.

அவருக்கு முன்பே பேசிய சி. எச். பாண்டியன் “என் அனுபவம் உங்களுக்குப் பயன்படும்” என்று ஆரவாரத்துக்கிடையே சொன்னார். தமிழகத்தினுள் கடைசியில் தாம் தல்ல சபாநாயகராகச் செயலாற்றத் தகுதியுடையவர்தாம் என்று நிரூபிக்கிற விதத்தில் இந்தப் பிரச்சனையைப் பற்றிக்குறிப்பிட்டார். “வாணாளியை அதிகாரம் உள்ளதை நீங்கள் எனக்கு அடிக்கடி நினைவுபடுத்தாதீர்கள்” என்று தனக்கெனவாக அவர் சொன்னதும் எல்லாருமே சிரித்தார்கள். அப்படிப்பட்ட அதிகாரம் நம் பதவிக்கு இல்லை என்றும் கூறாமல், அதைப் பயன்படுத்துவேன்

என்றும் சொல்லாமல் சமாளித்துவிட்டார்!

சபாநாயகர் பதவி ஏற்பு நாளன்று கூட உறுப்பினர்களுக்கான இடங்கள் சபையில் ஒதுக்கப்படவில்லை. செல்வி ஜெயலலிதா, எதிர்க்கட்சித் தலைவர் இடத்தில் உட்காரத் திருத்தபோதும், மரபுப்படி புதிய சபாநாயகரை அவரது இருக்கைக்கு அவை முன்னவர் அன்பழகனுடன் சேர்த்து அமர்த்துவதற்கு அமரவைத்தபோதும் கூட - ஜெயலலிதாவை எதிர்க்கட்சித் தலைவர் என்று வாரும் குறிப்பிடவில்லை. முதலியரும் சபாநாயகரும் கூட தங்கள் உரைகளில் பொதுவாக எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் என்றே குறிப்பிட்டார்கள்!

பத்திரிகையாளர்கள் மத்தியில் ஜெயலலிதாவுக்கு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அந்தஸ்து உண்டா இல்லையா என்பது பற்றிய சர்ச்சையை விடப் பெரிதாக விவாதிக்கப் பட்டது அவரது கைகுறுக்கியதான்!

தற்காலிக சபாநாயகராக மார்க்சிஸ்ட் உறுப்பினர் ரமணி பொறுப்பேற்ற அன்று, ஜெயலலிதா அவரைப் பாராட்டிக் கை நீட்டினார். ரமணி தயங்காமல் கைகுறுக்கினார். தமிழகத்தினுள் பொறுப்பேற்ற அன்றும் ஜெயலலிதா கை நீட்டினார். அதற்குள் தமிழகத்தினுள் இருசுரம் கூப்பி வணக்கம் கூறவே, பதிலுக்கு இவரும் வணக்கம் சொல்லி விட்டு வந்தார்.

“ரமணிக்குக் கைகுறுக்க சான்ஸ் அடிக்கது; தமிழகத்தினுள் சான்ஸை விட்டுட்டார்” என்ற சீதிலில் பத்திரிகையாளர் வட்டாரத்தில் பல கமெண்ட்கள் அடிபட்டன. கவர்ச்சி அரசிவனுக்குப் பணியாகாமல் பத்திரிகையாளர்கள் மட்டும் தப்பிக்க முடியுமா என்று?

— நமது நிறப்பு நிகுபர்.

அடுத்த திருமில்...

கோஷ்டிப்
பூசலில்
சிக்கித்
தவிக்கிறார்...

—கவுரி ஸ்போர்



வியர்க்குருவிலிருந்து நிவாரணம் பெற
டால்கம் பவுடர் போதாது, நைஸில் வேண்டும்.



நைஸில் உபயோகியுங்கள்.

வியர்க்குருவிலிருந்து விரைவில் நிவாரணம் பெறுங்கள்.

எதலில் இருந்துக்கலையுள்ள பவுடர்
இது. வியர்க்குருவின் எந்தத் தொல்வையினி
ருந்தும் உடனடியாக நிவாரணம் அளிப்
பதற்கெனவே தயாரிக்கப்பட்டதாலும்
டால்கம் பவுடர்களைப் போலன்றி,
கிரச்சினை மோசமாவதைத் தடுப்பதுடன்,
வியர்க்குரு பரவுவதென்றும் எதிர்த்துக்
காக்கிறது.

1. அளவுக்கு மீறிய வியர்வை
ஏற்படுவதைத் தடுக்கிறது.
2. விபர்வைப்பு உறுதிசெய்து
3. தூர்நாற்றம் ஏற்படுத்தும் கிருமிகளை
அழிக்கிறது.
4. சூழத்திற்கு இடமளிக்கிறது.



பானி மிக்ஸ்[®]

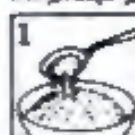
உடனடியாகத் தயாரிக்கக்கூடிய பானிடீஜ்.

தானியங்கள், பழங்கள்,
முந்திரி கலந்த ஆகாரம்.

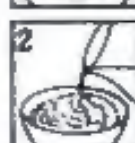
பானி மிக்ஸ் கோதுமை, சோளம், அரிசி, தேயிலை,
ஆப்பிள், பேரீச்சம், திராட்சை மற்றும் முந்திரி போன்ற
கனவிலான டைட்டமிடு, எலித்திம் தீவனிக்கக்கூடிய பானிட்டி
ஆகாரம். குழிப்பத்தினருக்கு கலிசை சிறுநுரையுட்கும்
பானிமிக்ஸ் பானி அம்மை ஆளுமை கோடுகளுக்கும் பிசு
அளிக்கவும் உகந்தது. குழிமோருக்கும் தேவியிருந்து குணம்
அடைவோர்க்கும் எந்த உணவு.



திரிபு. கனவிலும் தயார்
பானி மிக்ஸ் கிணவானவும்,
எலிதாவும் தயாரிக்கலாம்.



கிணவானதின்
தேவையான
பானி மிக்ஸ்
எடுக்கவும்.



அதோடு குவளமே
கொடுத்த பானி
கோதுமை அம்மை
கொதுமை
கொடுக்கவும்.



சிறுதுவான
கிணவான
பானிமிக்ஸ்
ஆகாரம் பெற
கொதுமை
கொடுக்கவும்.



கனவான
குழிமோரு
கலிசை பானிமிக்ஸ்
உணவையும்
உகந்த குழிமிக்ஸ்
தயார் எண்ணும்
எலிதாவாகும்.

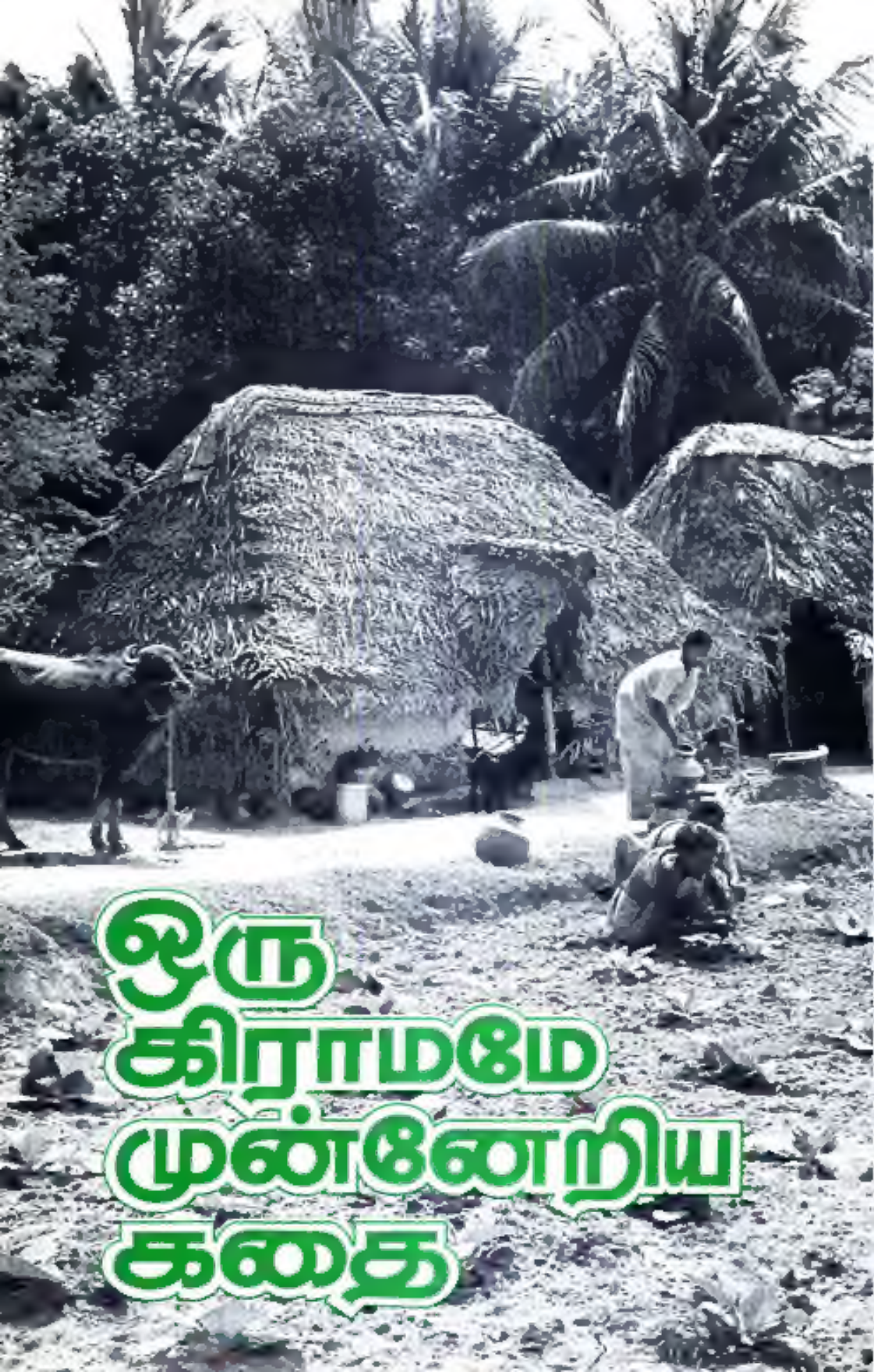
பானி மிக்ஸ்[®]

கந்திரானவான குழிமிக்ஸ் குவளமே



எழுத்துக்கள்: கலிசைகலா கிணவான (குழிமிக்ஸ் கலிசைகலா)

குழிமிக்ஸ் உணவானதின் தயாரிக்கக்கூடிய உகந்த உணவு



ஒரு
கிராமமே
முன்னேறிய
கதை

“முன்னெய்தான் வெணநெய் சுவை
 நடவுச் சுவைந்நு விவசாயத்துக்குப் பண்பு
 தெனைய்பட நப்பியா, பக்கத்திலிருக்கிற சிறு
 பரத்துக்குப் போய், வட்டிக்கடைக்காரங்க
 விட்ட நாகை வடல் வாங்கிக்கிட்டு வருவோம்.
 அவங்க விட்டக் கடன் வாங்கினா நூறு
 வட்டி நூறு வட்டி (35 சதம் 35 சதம்) கொ
 றும் வேண்டியிருக்கும். அதனால் வட்டியும்
 வட்டி கடனையும் அடைக்கவருக்குவோ
 போதும் போதும். ஆகிலும் ஆனா இப்
 போ அப்படியில்லீங்க... வட்டிச் சடைக்
 காரங்க பக்கமே தலை வெச்சப் படுக்க
 வேண்டியதில்லை... அப்படி உதவி பண்
 நாங்க சொட்டர்ஸ் பேங்காரங்க

“அப்படி என்ன உதவி பண்ணாங்க யூர்
 சாமி?”

“எங்கங்க இப்படிச் செட்டுங்கங்க,
 ம... எங்கு செட்டுமில்லீங்க எங்க சீத்
 தாம்பாளையம் பிராமத்துக்குக் கடவி பண்
 நாங்க... கடனுதவி... சொட்டர்ஸ் பேங்க்
 காரங்க இன்ஸைன்சா, இதைப் பாரும்.
 இந்த முப்பத்தாறு ஹாஸ்பஸ் டிராக்டர்
 வாங்கியிருக்க முடியாதாங்க அவங்கதான்
 இங்குக் கடன் ஒத்தாங்க. இப்போ கடனும்
 அடைக்கக்கூடாது. பத்து... எந்தா ஒரு
 டிராக்டருக்குச் சொத்தக்காரராய் விவ
 சாயம் செய்து கொண்டிருக்கும் புராதாமி.

இவர் மட்டுமல்ல, சிறம்பரத்திலிருந்து
 பரவியப்பெட்ட செங்கும் வறியிலிருக்கும்
 தீத்தாம்பாளையம் பிராமத்திலிருக்கும் அனை
 வருமே சிறம்பரம் சொட்டர்ஸ் பங்க் ஆப்
 இந்தியா கிளையைப் புகழ்விதார்கள்.

எனக்கு ஒரு ஏக்கர்நாங்க தீர்த்து,
 சொட்டர்ஸ் பங்க் கடன் வசதி செய்வா
 ரானே, கொஞ்சம் கொஞ்சமா விவசாயத்
 திலே முன்னே இப்போது முன்னா ஏக்கர்
 நிலம் வெச்சிருக்கங்க... இந்தப் புனை
 கையைப் பவிசெய்களாம் என்னோடது
 தாங்க... எந்தார் பெருமித்தொடு சண்
 முகம்.

“எனக்கு இன்னொரு ஏக்கர் இருக்குங்க,
 முன்னாடி தண்ணி பாங்கதனுக்கான ஆதிக்
 எஞ்சினன் வாடகைக்குத்தாங்க வெச்சக்
 கிட்டிருந்தேன். இப்போப் பாரும்...
 சொட்டர்ஸ் பங்க் மோக் குத்தொவோ எஞ்
 சின் கொத்தொகிட்டது. விவசாயத்திலு
 நல்ல வருமானம். நல்லபடியா அறும் கட்டி
 டுடிக்கிட்டேன். இனிமே எனக்குக் கடனை
 தெவையில்கூட... அதை அளவுக்கு நான்
 வந்திட்டேன்... எந்தார் நாளுகொபாங்.

“எங்க பிராமத்திலே இப்பல்லாங் வாரும்
 வட்டிச் சடைக்காரங்க விட்டேபோய்க் கடன்
 வாங்கி அவரின் படநெய்களாம் மனை
 வேறியப் போக்கங்க... எந்தார் சா து
 மாநிக்கம்

“என்னோட விட்டுக்காரருக்கு இன்
 கொரு குறியையும் இருக்குங்க. அதனால்
 எனக்கு அவர்கிட்டே இருந்து அவ்வளவா
 உதவி ஏதும் கிடைவாது. எனக்கு நூறு
 வெண்கள், ஒரு சுயைன். இந்த நிலை
 என்ன செய்வது? எனக்கு ஒ ன் றெ



சுயைன் மாணவியின் சோவந்தத் தந்த குரை

எனக்கு ஏதாவது என் தாய விட்டுச்
 சேதம் - இருந்தாலும் பணவசதி இல்லாத
 தாயே சரிவா விவசாயம் பண்ண முடியாத
 திணை. இந்தச் செய்நிலைதான் எங்க ஊர்
 தலைவர், பாவகிருஷ்ணன் என்னை சொ
 டர்ஸ்பாங்குக்குக் கட்டிக்கிட்டிருப்போனார்.
 அவங்கதும் கடனை எனக்கு ஆதிக் எஞ்
 சின் வாங்கதனுக்குப். பவிச் செய்வதுக்கும்
 மோக் குத்தாங்க இப்போ பிரச்சனை
 இல்லீங்க சுயையுக்கும் சுயையாணம் செஞ்
 சாக்க ஒரு பொண்ணையும் கட்டிக் குத்
 திட்டேன்... எந்தார் பாவிராய்.

“எங்காவம் சரி பாவங்க மோக் வாக்
 தனுக்கா மோகப்பட்ட காரியம் இன்னை
 வே... சிபார்செங்கவாம் கட்டிக்கிட்டிருப்
 போய்க் செட்டாளும் கட சுயைமாக் குத்
 திடமாட்டாங்கனே... எந்தோம் தாம்.

“சுயைஞ்செங்காய அப்படியில்கிங்க
 போனவுடனே குத்திட்டாங்க. எங்க பிரா
 மத்திலிருக்கிற ஒவ்வொருத்தாரப் பத்தியும்
 சொட்டர்ஸ் பங்க் காரங்க நல்லாத் தெரிஞ்
 சிருக்காங்க. கருக்கமாச் சொன்னா பங்க்
 காரங்களும் தாய்களும் உறுக் காரங்க
 மாநிர் தாங்க பழகினோம் அடிக்கடி மாநெ
 லார் தாராயனாலும், பீட்டு ஆபீசர் செங்க
 மும் பிராமத்துக்கு வரப்போக இருக்கிறாங்க.
 மோதுக்கான தலைவாத் தொகையைக் கட
 தாங்க சிறம்பரம் போய்ப் பங்க்கவதான்
 வட்டனுமது இங்கே இங்கேயே வந்து
 வாங்கிக்கிட்டு ரசீது தத்திடுவாங்க! என்
 தார்க்க அனை வரும

பஞ்சாயத்துத் தலைவர் பாவகிருஷ்ணன்
 பிராமத்தாதி அந்திக் காண்பீத்தார். பவிச்
 இல்லாத வலக்கனே இன்னை. என்னுக்
 கெட்டிய துரம்வையா தெரியும் மிதாயும்
 புனைவையுமாக வயதான தானத்துக்
 கொண்டிருந்தன. தந்தவையகனைப்போய்

[illegible][illegible]

“இந்த மனோரபாவத்தை நாயக்கன் முதலில் புரிந்து கொண்டோம். அதனால்தான் பாய்க் அதிகாரிகள், அதிகார நோரணையோடு அங்கு வராமல், ஓர் உறவுக்காரனைப் போல - ஓர் மரமத்திலுள்ள ஒய்வொரு குழம்ப நலவிலாஸ் ஆக்கறை கொண்டு பழகுவினோம். என்னவென்கள் உறவு பலப்பட்டுப் போய் விட்டது. அதனால் இங்கு ஒருவரைப் போலும் ஏமாற்றாதல் என்விர பிரக்ணையே உழைத்தியை” என்நார்க் மானேஜர் நாராயணன்.

*ஹரிஜன மக்களுக்குப் பதான் மாடுகள்



Dr. J. H. P. van der Vliet

பஞ்சாப் மாநிலத்தின் பரமபூர்வ மருத்துவ அமைதி

வாங்கிக் கொடுத்தோம். ஆனால் வாரும் அவற்றைக் கைவரப் பராமரிப்புச் செய்வ வில்லை. கடனையும் வாரும் முழுமையாக அடைக்கவில்லை, இன்னும். இப்போதேய் ரூபாய்க்குமேல் அவர்களிடம் பாக்கியிருப் பது வாய்க்கவந்தான். ஆனாலும் அவர்கள் பாக்கியை ஏமாற்ற நினைக்கிறார்கள் என்று நாங்கள் நம்பவில்லை. காரணம் வேறு. அவர்கள் அளவையுமே கொத்தமான் வீட்டு மனை கூட இல்லாத இனக்களிகள். படிப்பறிவு இல்லை. இதன் காரணத்தாலேயே என்னவோ, அடிப்படை இல் அவர்களிடம் தானம் என்பது பற்றிய கவனமே இல்லாமல் போய்விட்டது. ஒவ்வொருவரும் ஏதோ அவர்களின் வாழ்க்கை இன்றோடு முடிந்து போகிறபாதி, இன்று கிடைக்கும் கடனையை இன்றே செலவழித்து வாழ்க்கையை அதுபல வித்துவிட்டு வேண்டும் என்றே பரபரப்பில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கடன் தொகையைத் திருப்பித்தராமல் போனத்தொகை மூலகாரணம் இதுதான் என்று நினைக்கிறோம்.

"தானம் என்பது பற்றியதோர் நம்பிக்கை வந்துவிட்டால் அவர்களும் நல்லபடியாக முன்னேறி விடுவார்கள். அந்த நம்பிக்கையை அவர்கள் பத்தியில் ஏற்படுத்த வேண்டும். அதற்காகத்தான் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம் என். எஸ். எஸ். பூமிட்டித் துணையையுப் பெற்று அந்த மாணவ, மாண

விதிகளைக் கொண்டு வந்திருக்கிறது."



வினாட்டமுள்ள உழைப்புச் சத்தியையும் பயன் படுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். அவர்களுள் ஏதோவொருவருக்கு வந்து பணி வாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நிச்சயம் ஒருநாள் இதிலும் நாங்கள் வெற்றி பெறுவோம்.... என்று நம்பிக்கையோடு சொன்னார்கள் மாணவர்கள் தாராயணமும் பீட்டு ஆபீஸர் செல்வமும்.

"கிராம மக்களிடம் உங்கள் அனுபவம் எப்படி?" - இந்தக் கேள்வியை அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழக விவசாயத்துறை விரிவுரைப்பாளர் கந்தரவரதராஜனிடமும், மாணவர்கள் சங்கராமன், பாலபாண்டி ராம்குமார், செல்வபாண்டியன், மாணவி



* மாணவ தாராயணம், பீட்டு ஆபீஸர் செல்வம்.

அனுராதா ஆபீஸரிடமும் கேட்டோம்.

"ஆரம்பத்தில் எங்களை அவர்கள் அந்நியமாகத்தான் பார்த்தார்கள். பழகப் பழகத் தங்கள் வீட்டுக் குழந்தைகளைப் போல் எங்கள் களிடம் அன்பு பாராட்ட ஆரம்பித்து விட்டார்கள். கொஞ்சம் போனால் நாங்கள் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்தவற்றை விடக் கற்றுக் கொண்டே அதிலும் கதாரணமாக, ஒரேயே கருக்கான புனையினை தாற்றுக்குப் பின்னாலு கிராம விதை விதைத்தாலே போதும் என்று நாங்கள் படிக்கிறோம். ஆனால் திட்டத்தில் அப்படி விதைக்கக் கூட இடமில்லை. நூற்றுக்கணக்கான மிஷ்ட்ரின் காரணம், மண்வாசு ஒவ்வோர் இடத் திலும் வேறு படுகிறது. அதற்குத் தகுந்தார் போல் விதைக்க வேண்டும், ஏட்டுப் படிப் புக்கும் தடைமுறைக்கும் சம்பந்தமில்லை என்பதைத் தெரிந்து கொண்டோம். இந்தக் கிராமத்தில் உள்ள வயல்களைப் போல் களைகளின் இல்லாத வயல்களை எங்கும் பார்க்க முடியாது. விவசாய மாணவர்களான எங்களுடைய "மாநிர் வயல்" கள் கூட இந்த அளவுக்குத் துப்பாவாக இல்லை," என்றார்கள் அவர்கள்.

"கிராமப் பெண்கள் விவசாய வேலும் கையெழுத்துமட்டுமேயாக்கத்தக்கதொருத்தோம். அவர்களுக்கு ஒரே சந்தோஷம். அதோடு எங்கனிடம் அவர்களுக்கு ஏராள மம்பிக்கையும் அப்பும் ஏற்பட்டுவிட்டது. தருக்கமாகச் சொன்னால், இங்கு, வசூல் தென்பது எங்கள் கொத்தக் கிராமத்திற்கே வருவதுபோன்ற உணர்வையே ஏற்படுத்துகிறது...." என்றார் மாணவி அனுராதா.

கிராம மக்களைத் தன்னின்றவு அடைபடச் செய்து அவர்களை - அவர்களின் உழைப்பைக் கொண்டே - முன்னேற்ற முடியும் என்பதற்குத் தீர்மானப்பாளையம் ஒரு முன்னுதாரணம். இதில் கண்ட வெற்றி திம்பரத் தைக் கற்றியுள்ள வேறு சில கிராமங்களையும் தத்தெடுக்க சென்றடரல் பெய்க்குத் துணிச்சலாகத் தத்திடுக்கிறது.

— இனக்கோவன்.

அட்டைதில்: மாணவி அனுராதா, திருவி பரதிராமி.

அட்டை வண்ணப்படங்களும்; படங்களும்; பேச்சு.



சிவடசி இளைக்கத் தூன் முடியலையே...
எங்க கப்பல்க் காரங்குக்குத் துக்கானைச் சயாநாயுது
பதனியாவது கொடுக்கிறக்கக் கூடாது?





கல்கி

1981 பிப்ரவரி 19
மலர் 47 இதழ் 29
விபவ மாரி 8



கருணாநிதி எழுத வேண்டிய புதிய அத்தியாயம்

தேர்தலுக்கு முன்பு இலங்கைப் பிரச்சனை பற்றி கருணாநிதி பேசி வந்த நேரம் காலக்கும் பதவிக்கு வந்த பின் பேசுவதே விதத்துக்கும் பெருமையு வித்திராசம் உண்டது. உணர்ச்சி கொப்புளிக்கப் பேசி மக்களுக்கு முன்கேற்றி விட்ட கருணாநிதி இன்று இல்லை. ஆட்சியில் அமர்ந்திருப்பதால் தன்மைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு, 'பிரதமரின் விவாதிப்பேன்; பின்னர் சொல்பேன்' என்று திருபரிகரிக்கும் கறுவிறார்.

ஆட்சி மாற்றம் என்பது தமிழ் நாட்டில் மட்டுமல்ல, இலங்கைவிலும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தியா - இலங்கை ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்ட நெருங்கத்தன போல், ஒப்பந்தத்துக்குத் தீவிர விதிப்புத் தெரிவித்த பிரேமநாதன் பதவிக்கு வந்தாவி விட்டது. அவரது கோரிக்கையில் அடிப்படையில், இந்திய அமைதிப்படை படிப்படியாகத் தாய்நாடு திரும்பிக் கொண்டும் இருக்கிறது. எனவே, சமீபத் தமிழர் பிரச்சனையில் ஒரு புதிய சூழ்நிலை நோன்றி வருகிறது என்பதிலும், அதற்கேற்ப புதிய அணுகுமுறை தேவைப்படுகிறது என்பதிலும் ஐயமில்லை.

சூழ்நிலைவரையில் மாறியுள்ளதே தவிர, பிரச்சனையில் அடிப்படையிலும் ஏற்பட்டிருக்கவில்லை. அதாவது, விடுதலைப் புலிகளின் கத்திரைத் தமிழ் சமூக கோரிக்கையும் வன்முறை மையப் பண்புடையதுமே அதுவரை அடைந்தே திருவது என்ற அவர்களது கறுவிலும் அப்படியே இருக்கிறது. இவை இரண்டுக்கும் இடமளிப்பதில்லை என்ற இலங்கை அரசின் தீர்மானமும் ஆட்டம் காணாதிருக்கிறது. வட திருவமும் தென் திருவமும் உடன் இத்தப் போக்கு மாறாத வரை, சமீபத்தில் பிரத்தா அமைதி நிலைப் போவதில்லை. எனவே, "கருணாநிதி தமது செல்வாக்கைப் பயன்படுத்தி விடுதலைப் புலிகள் தங்கள் வன்முறைப் போக்கைக் கைவிடுமாறு செயல் வேண்டும்; அவர்களது ஐந்தாய்கப் பாதைக்குத் திருப்ப வேண்டும்" என்ற அபிரிவாசத்தில் கோரிக்கை விட மிக முக்கியமானதும் திறமையானதும் ஆகும்.

தமிழ் நாட்டில் தங்கள் வன்முறைப் போக்குக்கு ஆதரவு தருகிற அரசோ, தலைவரோ இல்லை என்பது திசையுமாறாக விடுதலைப் புலிகள் வதார்த்தப் போக்குக்குத் திரும்புவார்கள். கத்திரைத் தமிழ் சமூகம் என்ற கறுவிலில் சஞ்சரிக்காமல், கயாட்சியை கறுவிர செய்கிற தமிழ் மாநிலத்துடன் சிறுபதி அடைவார்கள். மக்களிடம் அம் மாநிலத்தின் அபிவிருத்தி என்பது, அவர்களின் பிரதிநிதிகளாக ஆட்சி நடத்த, அவர்களிடமிருந்தே உரிமைகளைக் கோரிப் பெறுவதுதான் கெளரவம் என்று புரிந்து கொள்வார்கள்.

"வன்முறைமில் சிறுபதிவிட விடுதலைப் புலிகள் மட்டுமல்ல" என்று தமிழகப் பத்திரிகை திருபர் ஒருவருக்குப் பதிலளித்த முதல்வர், "மக்கள் தீயவர்" என்ற துபாய்ப் பத்திரிகைக்கு அளித்தவை போட்டியில், விடுதலைப் புலிகள் உள்விட்ட அமைத்துத் தரப்பினரும் கறுவே போக்க வார்த்தைகள் நடத்த வேண்டும்" என்றும் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளார் அபே சமயம். "போக்க வார்த்தைக்கு முன் அங்கு அமைதி திரும்ப வேண்டும்" என்பதற்குமே சூழிப்பிட்டுள்ளார். விடுதலைப் புலிகளுடன் போக்க வார்த்தை நடத்த இந்திய அரசு எந்தெந்தருமே தாராளத்தான திருந்து வந்திருக்கிறது. விடுதலைப் புலிகள் ஆயுதங்களைத் தடுத்து, ஐந்தாய்கப் பாதையில் செல்வதாக உறுதி அளித்தால் போக்க வார்த்தையும் நடக்கும்; கருணாநிதி சூழிப்பிடுகிற அமைதியும் உடனே திரும்பி விடும். சமீபத்தில் மட்டுமல்ல, இலங்கை முழுவதும் அமைதி பரவும். அமைதிப்படைக்கு அங்கு வேண்டிய இவ்வாறும் போகும்.

ஆனால் விடுதலைப் புலிகளின் வன்முறைக்கு மறைமுதலாகவோ நேர்முகமாகவோ முதல்வர் ஆதரவு அளிப்பது, தமிழகத்தை மட்டுமல்ல, தென் மாநிலங்கள் முழுவதையுமே பங்கதரவாத அரசுகளிடம் அடகு வைப்பது போன்றதாகும். ஆத்மீர மாநிலத்தில் அண்மையில் தக்ஷைபட்டுகள் பெற்றிருத்த பங்கதர ஆயுதங்கள் விடுதலைப் புலிகளிடம் பெறப்பட்டதே என்னவோ முதல்வர் முதல்வர் என்னவோ வேண்டும். வன்முறைகளைக் கைவிட்டதே விடுதலைப் புலிகளுக்கு தமிழகத்திலே அடைக்கலை தருவதோ அல்லது கண்டு கொள்வதாய் இருப்பதோ உட நட்கொகைக்கு ஒப்பானது.

விடுதலைப் புலிகளைக் கருணாநிதி நாக்கி, கண்டித்த காவலும் உண்டு; துண்டி விடுவது போல் போத்திய காவலும் உண்டு. ஆனால் பழக் கதைகளை மதத்து விட்டு இன்று தமிழக முதல்வர் என்ற முதலையில் அவர் சமூக பிரச்சனையில் புதிய அத்தியாயம் எழுத வேண்டும்.

சூரும்ப நீதிமன்றம்: மிகப் பெரிய ஏமாற்றம்!

* ஏ. சி. கி.



* கதா சாமிய்யம்.

சீத்திரிக்குக் கால் கொஞ்சம் ஊனம். கண்பார்வைவற்ற பாஸ்கரன் அவளை மனந் தான். கத்திரியின் கருணைபால் பாஸ்கரனின் வாழ்க்கையில் புது வெளிக்கம் பரவியது. ஆனால், அதுவரையில் அவளை ஏமாற்றிச் சொத்துக்களை அனுபவித்து வந்த பாஸ்கரனின் உறவினர்களுக்கோ கத்திரியின் வருணை இளைஞ்சலாக இருந்தது. எனவே, கத்திரியின் மீது ஏதேதோ பழிகளைச் சுமத்திப் பாஸ்கரனின் மனத்தைக் களைத்தார்கள்! அவகாரம் முதறிப்போய் விவாகரத்து வழக்கு வது.

இரண்டாண்டுகளாக இழுக்கடிக்கப் பட்டுக் கொண்டிருந்த வழக்கு, அன்மைவில் புதிதாகத் துவங்கப்பட்டிருக்கும் குடும்ப நீதிமன்றத்துக்கு மாற்றப்பட்டது. கனவம் - பள்ளவிகிளையே எழும்பிரச்சனைகளுக்குக் கூடியவரை கமரசம் செய்து எவக்கவே விரும்பும் குடும்ப நீதிமன்ற விசாரணையில் போது, கத்திரியோடு சேர்ந்து வாழ விரும்பும் தெரிவித்தாள் பாஸ்கரன். கத்திரிக்கும் அதில் ஆட்சேபணை ஏதும் இல்லவென்பதால் இருவரிடமும் வழக்கை வாபஸ் பெற்றுக் கொண்டு, தாக எழுதி வாங்கிக் கொண்டு அனுப்பி வைத்தார் தீதிபதி.

ஆனால், பாஸ்கரனோ தீதிபதியிடம் கொடுத்த வாக்கை தீதிமன்ற வாசல்வரை கூடக் காப்பாற்ற வில்லை! தீதிமன்றத்திலிருந்து வெளியே வந்தவுடனேயே கத்திரியை, நிராதரவாக விட்டு விட்டுச் சென்று விட்டாள்!

இனி அவள் மறுபடியும் அப்பீல் செய்து, கொட்டுக்கு நடைபாய் நடந்து வழக்கு என்று வரும்போது பார்த்துக் கொள்ளலாம் என்று நினைத்து விட்டான் போலும் அவன்! பிறகு தீர்ப்பு அவளுக்குச் சாதகமாக இருந்தால் கூட அவள் இனி அப்பீல் செய்யும் தேதியிலிருந்து தீவனாம்சம் கொடுத்தால் பேரதும் என்று லாபக் கணக்குப் போட்டிருப்பான் போலும்! எப்படிப் பார்த்

தாலும் குடும்ப தீமிக்றத்தின் சமரசப் போக்கால் அலாபுக்குவாய்ந்தான். உத்தரேக்கு நடிட்டதான்.

விவாகரத்து, குழந்தைகள் பிரான் உரிமை, ஜீவனவாசம், சொத்துப் பிரச்சனை என்று தனவாசம் - மனவாசம்விடையில் ஏற்படும் சில சமயங்களில் விவாகரதென்பதே ஏற்பட்ட இத்தக குடும்ப தீமிக்றத்தின் வழக்கறிஞர்கள் சென்று வாதாடவோ, உட்கிள்காரர்களோடு உட்கிள்காரர்கள் அல்லாதவர்களோடு தனவாசம், உத்தரேபோன்ற அப்பாவிப் பெண்கள் இத்தீமிக்றத்தின் ஏமாற்றமடைவதாகா?

"பொதுவாக வாதாடுகிற உரிமைதான் இல்லாமையே தவிர, சில சிக்கலான வழக்குகளில் வழக்கறிஞர் கூடுகிறது அல்லவியம் என்று தீபதி கருதினால் வழக்கறிஞர்களை நியமித்துக் கொள்ளலாம். அப்பீய் செய்யும் பொது வழக்கில் வாதாட அனுமதி உண்டு. இருப்பினும் வழக்கு வழக்கில் சமரசம் ஏற்பட வாய்ப்புக்குகிறது என்று தீபதி நினைத்தால் வழக்கை அவர் எவ்வளவு காலத்துக்கு வேண்டாமானாலும் ஒத்திப் போடலாம்; ஒரு குறிப்பிட்ட காலவரையறை என்பது இல்லை. பொது என்பதால் குடும்ப தீமிக்றம் என்று தனிவாக அமைக்கப் பட்டாலும் வழக்குகள் துரிதமாக நடந்து முடிந்துவிடும் என்பதற்கான உத்தரவாதமில்லை....." என்பதற்கு வழக்கறிஞர் கதா ராமலிங்கம்.

"குடும்ப தீமிக்றங்களில் வழக்கில் திராசுரிக்கப்படுவதால் வழக்கில் தொழில் பாதிக்கும் என்பதையோ, எல்லா வழக்குகளுக்கும் வழக்கறிஞர்களுடைய வாதம் தேவை என்பதையோ ஒப்புக் கொள்ள முடியாது. சாதாரணமானதொரு ஜீவனாசம் வழக்கை இரண்டே நாளில் முடித்துவிட முடியும் என்ற நிலையிலும், அதையே இரண்டாண்டுகள் வரை நீடிக்க வைத்துக் கவன ஆதாரம் தேரும் வழக்கை இறுதிக்குத் தான் சென்றார்கள். இத்தீமிக்றத்தில் துரித காலத்தில் வழக்குகளை முடிக்கவும் மீதமாகிறது. ஜீவனாசம், ஆதரவுகள் பிரான் உரிமைகள், சொத்துப் பிரச்சனை போன்ற வழக்குகளைத் தீர்த்துக் கொள்ளவும் குடும்ப தீமிக்றம் மிகவும் வசதியாக இருக்கிறது. மேலும், வழக்கின் மறிப்புக்குத் தகுந்தபடி கோர்ட்டுடாமல்பு ஒட்ட வேண்டிய அவசியமில்லை; வழக்கில் நியமிக்கப்பட வேண்டிய

புதிருக்கும் பொது அந்தரங்க செலவை அரேசு ஏற்படுத்து என்பதும் ஏதாவது பெண்களுக்கு மிகவும் உதவிகரமான விஷயங்கள். சில தடைமுறைச் சிக்கல்கள் தீர்க்கப்பட்டால் இது மிகவும் உபயோககரம் இருக்கும்" என்பதற்கு வழக்கறிஞர் கத்துரு.

இன்னொரு குறைகள் களைவப்பட வேண்டும்?

"ஏற்கெனவே நிலவிற சட்டங்களில் பெரும்பாலானவை பெண்களுக்குச் சாதகமாக இல்லை. இதில்துவரப் பெண்களுக்கு விவாகரத்து கலப்பினத்தை மூலமே பெண்களுக்கோ ஜீவனாசத்தைக்கு வழிவிக்மை. இத்துப் பெண்களுக்கோ சொத்துரிமையில் சம்பங்கு இல்லை இத்தச் சட்டங்களில் அடிப்படையில்தான் குடும்ப தீமிக்றங்களில் தீர்ப்புகளும் இருக்கும் என்பதால், இதில் புதிதாக ஒருவரையும் இது கலப்பினமும் பெண்கள் தங்கள் உரிமைகளைத் தீர்த்துக் கொள்வதற்காகவும், தம்பதிவினரிடமே சமரச முயற்சி செய்து கலப்பினத்திற்காகவும் மூன்று மாதங்களுக்கு ஒருமுறை இத்தீமிக்றங்களுக்குக் கவுன்சிலர்கள் நியமிக்கப் படுகிறார்கள். இவர்கள் சமரச நலத்துறைகளிலிருந்து மட்டுமே நியமிக்கப் படுவதால் பெண்களின் பிரச்சனைகளைப் பல போன்களிலும் புரிந்து கொள்வது அவர்களால் முடியும் என்று நம்பமுடியவில்லை. எனவே மாதர் உரிமைகளுக்காகப் போராடியவரும் இவர்களுக்கிலிருந்தும் கவுன்சிலர்களை நியமிக்க வேண்டும். மேலும், வேபர் கோர்ட்டு களில் தொழிற் சங்கப் பிரதிநிதிகளுக்கு வாதாடும் உரிமை இருப்பது போல் மாதர் அமைப்புகளுக்கும் பெண்களின் சார்பில் குடும்ப தீமிக்றங்களில் வாதாடும் உரிமை தரப்பட வேண்டும்...." என்பதற்கு துணைவ மாதர் சங்க சென்னைத் திணைபில் செயலாளர் காகி.

"மாதர் சங்கங்கள் வரும் குறைகள் திவாவ மானவையே. குடும்ப தீமிக்றத்தின் சில விதிகளை மாற்ற உபர் தீமிக்றத்துக்கு அதிகாரமிருக்கிறது. எனவே, அதனை வற்புறுத்தி மாதர்களைக் கொண்டு வருவதும் மாதர் சங்கங்களின் முயற்சியில்தான் இருக்கிறது!" என்பதற்கு வழக்கறிஞர் கத்துரு.

சத்திப்பு: பாரதி,

புகைப்படங்கள்: வி. கணேசன்.



"உக்க பர்மோஷனுக்குக் காரணம் உக்க மனவியிதான்னு எப்படிச் சொல் திய"

"அவ வந்த பிறகுதானே எத்தனும் தனவாடும் பழக்கம் எனக்கு வந்தது"

— துரைஜா துத்தாமரை.



தமிழ்: ஊர்ச்சி மட்டும் பொது; வளர்ச்சியும் கேதவ!

தமிழர்: உணர்வு மூலம்.

சென்னை அரசாங்கம் 1932-ம் ஆண்டிலேயே ஒரு குழுவை அமைத்துக் கலைச் சொற்களைத் தயாரித்துத் தொகுக்கும் பொறுப்பை ஏற்படுத்தி.

கமர் ஏழாவிரத்துக்கு மேற்பட்ட கலைச் சொற்களை இக் குழு உருவாக்கியபோதிலும் அவற்றில் பெரும்பாலான கலைச் சொற்கள் ஆங்கிலக் கலைச் சொற்களின் ஒலிபெயர்ப்பாகவும் மற்றவை சமஸ்கிருதக் கலைச் சொற்களாகவும் அமைந்திருந்தன. சாதாரணக் கலைச் சொற்களுக்குக் கூட சமஸ்கிருத மொழியில் விரிவான விவர விளக்கம் செங்கல் கதையில் 'கலைச் சொல்வாக்கம்' கொடுக்கப்பட்டிருந்தது மிகவும் விந்தையாக உள்ளது. சாதாரண 'REPORT' என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்கு 'குலம்ஜீ' புருஷபால் விடுத்த ஆங்கிலப் பரிமாண பத்திரிகை' எனக் கலைச் சொல் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது!

இன்றைய பெரியார் எழுத்துச் சீரமைப்புத் தொன்றுவதற்குத் தொன்றுவாயாக அமைந்தது 1934 ஆம் ஆண்டில் சென்னையில் நடைபெற்ற தமிழண்பர் மாநாடாகும். அம் மாநாடு மேற்கொண்ட தீர்மானப்படி அமைக்கப்பட்ட ஆளுயின் பரிந்துரைகள் அடிப்படையில் பெரியார் உருவாக்கிப் பண்படுத்திய எழுத்துச் சீரமைப்பே இன்றைய அரசுத் தமிழ் சீர்திருத்தம். 1941 இல் மதுரையில் நடைபெற்ற மதுரை மாநாடும், 1948 இல் சென்னையில் நடைபெற்ற மாநாடும், எழுத்துச் சீரமைப்பு மூலநிலை மேற்கொண்டன. அதன் பலனாக எழுத்துச் சீரமைக்கொண்ட தமிழை 'கதேசமித்திரன்' சில காலம் கைக் கொண்டு பின்னர் கைவிட்டு விட்டது! தொடர்ந்து பெரியார் 'விடுதலை' இதழ் வாரியாகக் கொண்டு வந்தார்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் அறிவியல் கலைச் சொல்லாக்கச் சித்தனையில் முனைப்புக் காட்டியவர்களில் முதல்திரர் ராஜாஜி தனித்துவத்தோடு விளங்குகிறார். அறிவியல் துட்பச் செங்கிலை எளிதாகத் தமிழில் சொல்வதற்கேற்ற வகையில் தமிழில் அறிவியல் கலைச் சொற்களை உருவாக்க வெண்டும் என்பதே பேராசலம் காட்டியதோடு பல கலைச் சொற்களை உருவாக்கி வெளிப்படுத்தினார்.

தனிப்பட்ட ஒருவருடைய முனைப்போடு இத் துறையில் ஆர்வமுள்ள மற்றவர்களின்

மூலநிலை இணைந்து செயல்பட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தின் அடிப்படையில் வெங்கல் கப்பம்பர் என்பவருடன் இணைந்து 'தமிழ் சாஸ்திர பரிபாளைச் சங்கத்தாரின் பத்திரிகை' என்ற இதழை 1916 ஆம் ஆண்டில் செலத்தில் ராஜாஜி தொடங்கினார். இதனாவெல்லாம் பெரும்பயன் விளைபவிலைவை என்றாலும் கலைச் சொற் பெருக்கத்தின் முக்கியத்துவத்தை உணர்ந்து அதற்கெனத் தனி இதழ் தொடங்கிய சிறப்புக்குரியவராகிறார்.

தமிழ் பதிநி மொழி நிலை 1830 ஆம் ஆண்டிலேயே வேகமும் விழுவிற்பும் அடைப்தத் தொடங்கியதெனலாம். இந்த ஆண்டில்தான் தாம்மொழியாகிய தமிழ் மூலம் சிறுவர்கட்குப் பாடம்புகட்டும் தமிழ் பதிநி மொழித் திட்டம்' ஆட்சியாளர் களாலும், கல்வித் துறையினராலும் தொடங்கி வைக்கப்பட்டது. முதல் வகுப்பிலிருந்து எட்டாம் வகுப்பு வரை தமிழே பதிநி மொழியாக்கப்பட்டது. அறிவியல் தமிழாக்க மூலநிலை மேற்கொள்ளப்பட்ட காலத்தில் அம் மூலநிலை மேலும் வலுபுட்டும் மூன்றாவில் 1832 இல் 'தமிழ்மேகலின்' எனும் பெயரில் தமிழ் மாக இதழொன்று வெளிவரத் தொடங்கியது. இவ்விதழில் அறிவியல் செங்கில்கள் பல வெளிவிடப்பட்டன. தமிழில் அறிவியலைச் சொல்வ முடியும் என்ற தம்பிக்கை வலுப்பெற இவ்விதழ் வெளிவீடு பேருதவியால் அமைந்ததெனலாம்...

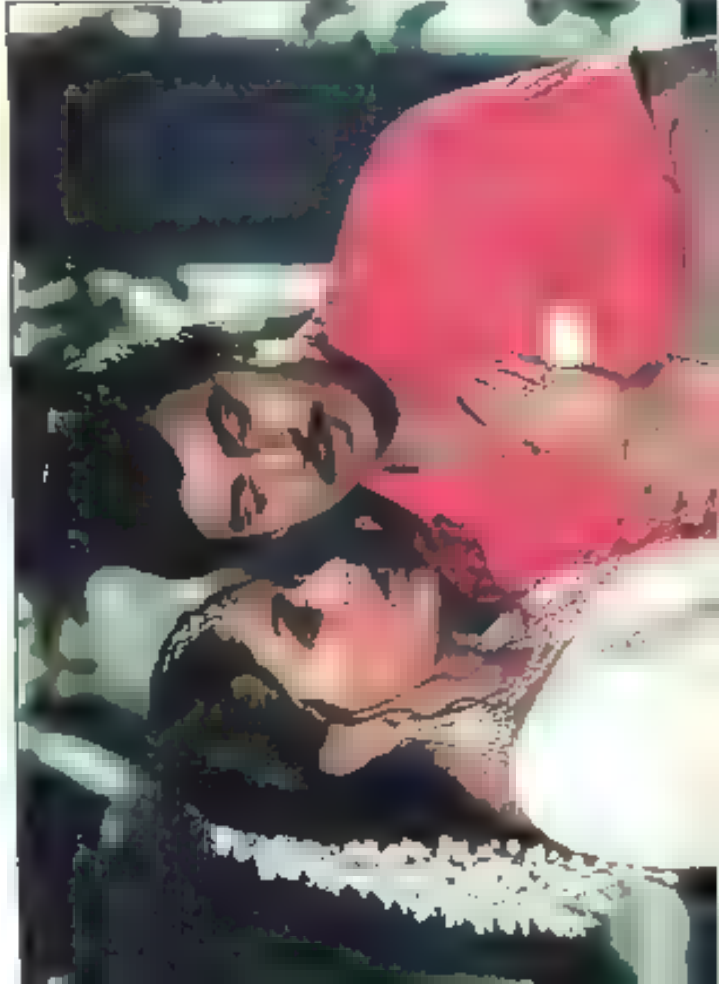
சிமெண்ட் போன்ற சொற்களின் ஒலி பெயர்ப்பில் சிறு சிறு மாறுதல்களோடு வழங்கி வருகின்றன. சான்றாக சிமெண்ட்டை, சாதாரண வழக்கில் படித்தறியா மக்களும் மற்றவர்களும் 'சிமிட்டி' எனச் சிதைவோடு அழைக்கிறார்கள். அதே போன்று 'புல்பு' என்பதைத் 'திச' என்று அழைக்கிறோம். இச் சிதைவுதமிழ் சொற்களைப் போன்ற தீதாற்றத்தையே கொடுத்து விடுவதால், இத்தகைய சொற்களை அப்படியே பான் படுத்திக் கொள்வதுதான் சிறப்பாகும்.

காலம் தேடும் தமிழ் — ஆசிரியர் மனவை முத்துப்பா. விவை கு. 23, வெளிவீடு 'விரா பப்பி'கேடும், ME. 103, அண்ணா நகர், சென்னை 600 046.

தொகுப்பு: சுப்ரபாவன்.

என்ரிஷப் ஷிப்து ராசா

பூவும் பொட்டும்மறத்து ஸ்ரீலிங்கர தன் மருமான் ஸ்ரீலிங்கரன் யாரோ ஒரு சண்டியரிடம் அநியாயமாய் விதை தெல்லலைக் கூடப்பறிக்கொடுத்தும் படாத அவலத்தையெல்லாம் படுகிறாரே ஏன்? கதாநாயக அந்தஸ்திலிருக்கும் ராமராஜன் கிணறவாகம் அனுபவித்து வீட்டு வருகிறாரே அவர் செப்த குற்றம் என்ன? இப்படி ஆரம்பத்தில் இரண்டு கொள்கைகள் மாட்டி. அதிலே கதைவைத் தொங்கவிட்டிருக்கிறார்கள். கதை என்னவோ குடிசைக்குத் தெரிந்த வில்லனைப் பழிவாங்கும் அண்மைக் காவத்து சிலிமா ஸ்பார்முலாதான். கதாநாயகன் ராமராஜன். இயோ பாலமாம் முகத்தை வைத்துக் கொள்வதற்குச் சிறப்புப் பரிக் ஒன்று உண்டு என்றால் இன்னொரு கதாநாயகர்களில் அனைத் தட்டிக் கொண்டு போகும் தனித் தனி ராமராஜனுக்குத்தான்.



யற்றபடி மாணாபாரியான சண்டைகளிலாகட்டும்; காதல் கட்டணைப்புகளிலாகட்டும் அனுத்துப் போன பழம்பாரித்தான்.

இந்த ருபினிக்கு ஏதோ கொஞ்சம் யாக்கான மெனி என்பதால் இருகிணுப்பு மூட்டுகிறோம் பேர்வழி எல்லா இந்த அளவுக்குக் கண்ணாடித்து அளவழப்பு லீடும் கொச்சை. எல்லையைத் தொட்ட வேண்டியா?

கவுண்டமணி - விஜய் கர்வர்த்தினி மாயம் மச்சான் உறவு. நடுத்தரை ஒருத்தர் வெட்டுவதும் குத்துவதுமாய் முட்டி மோதிக் கொண்டு அதற்குள்ளேயே லீடும் ஒட்டுவதைக் காட்டியிருக்கும் விதம் இதம்.

ஒரு வித்தியாசமான தரையைக் காட்டும் ஆர்வத்தில், ஒன்றில் கொடுமை அனுபவித்து விட்டுத் திரும்பும் மகனி டம் அந்த அளவுக்குக் கடுமை காட்டும் கொடுமைக்காரம் பூச்சு கொடுக்கிறார்களே வேண்டாம் ஸ்ரீலிங்கரவுக்கு. இருந்தாலும் திண்ணையில் படுக்க விட்டு விட்ட மகனை முனி டிடித்துக் கொள்ளுமோ என்ற தவிப்பில் நன்றிரவில் மூசப்பட்டாமல் வெளிவந்து தலைமார்ட்டில் துடைப்பத் தைப் போட்டு விட்டுப் போகிறாரே அந்தக் கட்டத்தில் முன்புதான் போர்த்த பலாக்களைப் பரசித்தைக் காட்டி விடுகிறார்.

செந்தின் கொஞ்சம் போல் தலைகாட்டினாலும் பண்டை நனைப்புகள் போர்த்து என்னு கவுண்டமணி கட்டி வைத்து முட்டி மோதிக் கொண்டே தாக்கு நடத்தும் போது மனம் விட்டுக் சிரிக்க வைக்கிறார்.

அசல் ஷிப்து வைக்கிறார். இவ்வாசல் இவ்வாசல் அழுத்தம். வில்லன் கூடவே லூனர் என்னு ஒரு பைத்தியம் இருப்பது போல் காட்டி, கடைசியில் அது எப்பதிலும் இல்லை என்று பூச்சு கற்றிலிருந்தாலும் அந்த லூனர் காசெக்கர் மனைசைத் தொட்டு, கணையை முடித்து வைப்பதால் குறிப்பிடத்தக்கது தான்.

வெளிப்புற வளம் காட்டும் துல்லிவ காமெரா சொல்லும்படி இருக்கிறது.

— பி. எஸ். எஸ்.

இன்று இறப்பு விழா

16

"மியூட்டர் கிரேஷார்! நான் இன்னும் பத்து நிமிஷத்தில் அங்கே இருப்பேன். விஷயத்தை வெளியே யார்விட்டேயும் கசிய விடாதீர்கள்" - சொல்லி விட்டு சிலைவாரை வக்க, பக்கத்தில் நின்றிருந்த ரூபலா கேட்டாள்.

"என்ன சத்தோஷமான சமாசாரம் போலிருக்கே?"

"ஆமா..."

"என்ன எவனாவது மாட்டிக்கிட்டானா...?"

"ம்...! வாட்ச்மேன் ஹீராலால் வீட்டைக் கண்காணிக்கச் சொன்னது, ஒரு நல்ல ரிசல்ட்டைக் கொடுத்திருக்கு. ஹீராலால் வீட்டையே சுத்தித் சுத்தி வந்துக்கிட்டிருந்த ஒருத்தனை போலீஸ் மடக்கியிருக்காங்க. ஆனாப் பிடிச்சுச் சோதனை போட்டப்போ... ஒரு ரிவால்வர், கழுது படம் என்கிரேவ் பண்ணின ஒரு சத்தி. ஒரு ஃபாரின் காண்கி நோட்டு..."

ரூபலா குறுக்கிட்டாள்: "ஆக... ஓர் இத்தியக் கழுது உங்க கையில் மாட்டியிருக்கு..."

"ஆமா... அதனோட ஒவ்வொரு சிறகையும் உருவிக்கிட்டே கேள்விகளைக் கேட்டா... உண்மை வெளியே வந்துடும். இன்னிக்கு ராத்திரி விவராத்திரிதான்..."

"இப்பவே நீங்க.. புறப்படறீங்களா?"

"ஆமா..."

"பைஸ்... போகாதீங்க.. செக்யூரிடி டீப்ளோட் டீப்புவ போங்க..." ரூபலா கவலரக் குரலில் சொல்ல -

"ம்... - விவேக் தலைவாட்டிக் கொண்டே ஜெர்மன் கோட்டுக்குள் புருத்தான்.

செக்யூரிடி டீப்ளோட் டீப்பில் பந்தோ பஸ்தாய் போலீஸ் ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் போய் விவேக் சேர்ந்த போது, நேரம் இரண்டைத்தாண்டியிருந்தது. ஹெட்குவார்ட்டர்ஸ் கட்டடத்தின் முன் பக்கம் இருட்டாய் இருக்க, பின்பக்கம் கொஞ்சம் வெளிக்காய் தெரிந்தது. ஊமையாகிப் போன வயலென் கருவிகளோடு தாண்டைத்து ஸ்பக்குகள் நின்றிருக்க, கொஞ்சம் தன்வீச்சிகரெட் புனைக்கும் யூரைவரோடு ஜீப் பொன்று தெரிந்தது. வேகமாகப் போய்

நின்ற செக்யூரிட்டி டீப்பினிலும் கீழே இறங்கிய விவேக்கை இன்ஸ்பெக்டர் கிரேஷார் எதிர்கொண்டார்.

"கம் திஸ் டைட் ஸார்."

அரை இருட்டான வராத்தாலில் வேகமாய் நடந்தார்கள். விவேக் கேட்டான். "பிடிபட்ட ஆள் இந்தியக் கழுதுகள் கருப்பைச் சேர்த்தவன் தான்...?"

"ஆமா... ஸார்..."

"எப்படி சொல்றீங்க...? அவனை ஒத்துக் கிட்டானா...?"

"இதுவரைக்கும் அவன் வானைத் திறந்து பேசுவேயில்லை ஸார். ஆனால் அவன் வெச்சிருந்த சுத்தியில் ஒரு கழுதை... பறக்கிற மாந்திரி... என்கிரேவ் பண்ணியிருக்காங்க, அதை வெச்சத்தான் நான் அந்த முடிவுக்கு வந்தேன்."

வாட்ச்மேன் ஹீராலாவையும் கொண்டு வந்திருக்கிறீங்களா?"

"ஆமா... ஸார்..."

"அவன் என்ன சொவ்றான்?"

"பிடிபட்ட ஆசாமினுக் காட்டி இவனை உனக்குத் தெரியுமான்னு கேட்டேன், தெரியாதுன்னு சொல்லிட்டான்."

பிடிபட்ட ஆளுக்குப் போலீஸ் சிசிச்சை வைக் காட்டினீங்களா?"

"காட்டினோம், ஆள் அசரலை..."

அந்த நீளமான வராத்தா முடித்துப் போயிருக்க, சுரவாசம் அடிக்கும் ஆர்ச் வைத்த அறைக்குள் துழைந்தார்கள். பனியனும் காக்கி அரை டிராயரும் அணித்த இரண்டு திடகாத்தரமான போலீஸ் ஆட்களுக்கு நடுவில், அவன் மண்டியிட்ட முழங்காய்களால் நின்றிருந்தான். உடம்போடாய்ப் பிடி டிராக்கமாய் மொத்தியிருக்க, ரத்தம் கருநீலத்தில் கட்டியிருந்தது.

முப்பது வயதுக்குள் இருந்தான், அகலமான முகத்தில் மோவாயும் நரசியும் தூக்கவாய்த் தெரிந்தது. கண்களில் மாட்டிக் கொண்ட ஆத்திரம் மின்னியது. மெல்ல நடந்து சென்ற விவேக் அவனுக்கு வெகு அருகாகப் போய் நின்றான். அவன் விவேக்கை அண்ணாந்து பார்த்து விட்டுத் தண்ணைத் தொங்கப் போட்டுக் கொண்டான். விவேக் அவன் தோளைத் தட்டி மெல்லிய குரலில் கேட்டான். "உம் பேரைச் சொவ்றியா...?"

சாட்சிக்ரமார்

"இந்த மெனதை சாதிப்பெய்வாய் பிரயோஜனப்படாது ப்ரதர். ஹீராவாய் வீட்டை எதுக்காகச் சுத்தி வந்தே?"

அவன் தொடர்ந்து மெனதைச் சாதிக்கவே வியேக் அங்கிருந்த ஒரு க்ரேவை எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டு அவனாகு எதிரே உட்கார்ந்தான்.

"தீ சார்ந்திருக்கிற குழுவைக் காட்டிக் கொடுக்க உன்னை மனசு இடம் கொடுக்காதுதான். ஆனா ஒரே ஒரு விஷயத்தை மட்டும் நினைச்சுப் பாரு. இந்தியக் கழுதுகள் எங்கிற பெர்வ தீங்கு செய்த கொலைகள் நியாயம்தானா? நினைச்சு நேரத்துவ ஒரு பார்லிமெண்ட்டைக் கண்டிக்க முடியுமா? உவக நாடுகள் முழுதும் கலந்துக்கிற ஒர் ஒலிம்பிக் போட்டியை நாம் பவிஷ்காரம் பண்ணி... மற்ற நாடுகளைப் பகையை இந்தியா தேய்க்கிறது தேவைதானா..."

வியேக் சொல்லு— அவன் பணிச்சென்று தனலையை உயர்த்திக் கண்கள் இடுங்க முறைத்தான். வியேக் புன்னடை செய்தான்.

"கொஞ்சம் காரமாகச் சொல்லிட்டேன் போலிருக்கு."

அவன் பார்வையை மறுபடியும் தாழ்த்த. வியேக் கைவினிருந்த வத்தியால் அவன் முகத்தை திமிர்த்தினான். மறுபடியும் கேட்டான்.

"உம்பெரென்னை...?"

இதோசர் பின்பக்கம் நின்று குரல் கொடுத்தார். "அவன் வாயைத் திறக்க மாட்டான் னார். டீட்டமெண்ட்டோட அடுத்த கட்டத்துக்குப் போனாத்தான் இவன் வாயைத் திறப்பான்."

"சரி... அந்த பிபிங்கர் டைனமைட் டீட்டமெண்ட்டைக் குருங்க இதோசர். சரிப்பட்டு வர்றானாத்து பார்த்தலாம்."

"எம்... ஸார்."

இதோசர் நகர, வியேக் அவன் முகத்தை மறுபடியும் வத்தியால் திமிர்த்தினான்.

"பிபிங்கர் டைனமைட் டீட்டமெண்ட்டு னானாத்து உனக்குத் தெரியாது. சொல்றேக் கேட்டுக்கோ... உன்னைப் பீர



சாங்கை உன்னங்களுக்குள்ளே சின்ன
ஜெலாடிஸ் ஸ்டைலமா...! வெச்சுக்
கட்டிடுவோம். ஜெலாடிஸ் ஸ்டைலமா...
சிவகாசி லக்ஷ்மி வெடி சைலுவதான் இருக்
கும். ஸ்டைலமா...! கீபிக்ஸ் பண்ணி.
கையை மட்டும் தணிவா இழுத்து வெச்சு,
அந்த திரைக்குக் கட்டிடுவோம். நாங்க
எல்லாரும் ரூமை விட்டு வெளியே போய்,
அந்த ஜன்னல் வழியே உன்னையே பார்த்
திட்டிருப்போம். சரியா அந்த நியமிஷன்
ஸ்திசு அந்த ஸ்டைலமா...! வெடிக்கும் அந்த
விரலும் அந்த திரைமேல் சிதறும். ஆனா நீ
சாக்மாட்டே.

அவன் கண்கள் முதல் நடையையா
மிரண்டது. வீலேக் அரைக்க கவனித்து விட்
டுத் தொடர்ந்தான்.

அந்த விரலும் சிதறின அந்தக் கைக்கு
மருத்து போட்டுக் கட்டுக் கட்டின பின்னாடி,
உன்னோட இன்னொரு கைக்கும் அதே
மாநிர ஸ்டைலமா...! கீபிக்ஸ் பண்ணு
வோம்.

அவன் கண்கள் மறுபடியும் மிரட்சிக்குப்
போனது. வீலேக் அரைக்க கண்டு கொள்ளா
மல் தொடர்ந்தான்.

“குற்றவாளிகளிடமிருந்து உன்
கையை வரவழைக்கிறதுக்காக ஸ்காட்
போலீஸ் செய்யற டீஸ்ட்மெண்ட்ஸ் இது
முகியமான ஒன்று. இந்த டீஸ்ட்மெண்ட்
சை விரல்களோடு நின்றுகொண்டு எதிர்
பார்க்காதே! இந்த மரியாதை கால் விரல்
வழக்கும் நடக்கும்.”

“தோ...” - முதல் நடையையா ஒரு
வார்த்தை அவன் வாய்க்குள்ளிருந்து
இடறியபடி வந்தது.

அப்ப உன்மையைச் சொல்லு! உம்
பெரென்ன...?

அவன் மொனிக்கை -

விஷைர் ஒரு நீளமான ஓயரோடும் சின்ன
ஸ்டைலமா...! சமாசாரத்தோடும் உள்ளே வந்
தார். கான்ஸ்டபிள் ஒருவர் வேகமாய்ப்
போய் அவனுடைய இடது கையைப் பிடித்
தார். அவன் நிமிறினான்.

“வே... வேண்டாம்...”

“அது வேண்டாம்ன்னா... உன்மையை
மட்டமென்று சொல்லுமாம். இல்லென்னா...
கைமேல் பத்து... கால்ல... பத்து... மொத்தம்
இருபது விரல் அநியாயத்துக்கு தண்டமாநி
டும்...”

“சொ... சொய்றேன்”

“குட்... உம்பெரென்ன...?”

“ச... சம்பக் வால்...”

“நீ இந்தியக் கழுத்துடனா...?”

“ஆ...மா...”

“குழுவல் மொத்தம் எத்தனை பேர்...?”

“இ... இருபத்து மூன்று பேர்...”

“வாட் சீமென் திரைலாலு வீட்டை எதுக்
காகச் சுத்திச் சுத்தி வந்தே...? அவனைக்
கொல்லுத்தானே...?”

“ஆ...மா...”

“காரணம்...?”

“எங்க ஸ்டீக்ஸ்ல ஒருத்தனை திரைலாலு
அடைவானம் கண்டுக்கிட்டான். எந்த
சந்தர்ப்பத்திலாவது அவன் கட்டிக்
குடுத்துறியானேன்னு பதறினான்...”

“சரி... இந்த... இந்தியக் கழுத்துக்கு
பால்... பாரு?”

இந்த... கேள்விக்கு அவன் தலையைக்
குனித்து கொன்ன. வீலேக் வந்தியால்
அவன் தலையைத் தாக்கினான்.

“இனிமேத்தான் நான் முகியமான
கேள்விகளுக்கு வரப் போறேன். சொல்லு...
உன்னையெல்லாம் இப்படி வளர்த்த கான்
ஸ்பிரதர் பாரு...?”

“வ... வ... வந்து...”

“தோ...! சொல்லுறதே சம்பக்...!” -
வீதிக்குக் கொண்டு அரை வானில்
சென்றிருக்க நின்றுகொண்ட கான்ஸ்டபிள்
ஒருவர் நீண்ட ஹைபினை உயர்த்திக்
கொண்டு அரைக்குள் துளறித்தான்
வேகமாய்.

மற்றவர்கள் சுதாரித்து நிமிர்வதற்குள்
கான்ஸ்டபிள் கைவிட்டுத் -

ஹைபிள் இரண்டு முறை களைக்க -



“சம்பப் பணத்தை கண்டிட்டான்
கொடுக்கணும்னு என்னோட அம்மாவும்
கணவியும் தச்சிச்சாங்க. ஆளுக்கு ஒரு
வழி கண்டுபிடிக்கிட்டேன்...”

“என்னது...?”

“சம்பப் பணத்தை அம்மாவிட்டே
யும், ஸ்தூபப் பணத்தை கணவியிட்டே
யும் கொடுத்துடுவேன்...!”

— ரம்யசேகர்.

சம்பக்களால் உடம்பின் முக்கிய சேத்திரங்
களில் நோட்டாக்களை வாங்கிக் கொண்டு,
ரத்தச் சிற்றலாய்ப் பின்பக்கமாய் மல்லாந்
தான்.

"காட்சி ஹிம்.."

விசேஷக் கத்திக் கொண்டே ஏழ் -

காங்ஸ்டபிள் ஈரஃபினைப் 'பனிச்'
சென்று விசேஷப் பக்கமாய்த் திருப்பினான்.
இந்தியக் கத்தினான்: "இந்தியக் கழுஞ்சுள்
வாழ்க! அவர்களின் உன்னத ஸட்சியம்
நினைவேற்பட்டும். அந்த ஸட்சியத்திற்குக்
குறுக்கே யார் வந்தாலும் அவர்கள் ரத்தம்
சிந்தட்டும்."

கத்திக் கொண்டே கட்டான்.

விசேஷக் கிதாபுக்கும் குறைவான நேரத்
தில், அருகே இருந்த ஸ்டேஸை எடுத்து, அந்த
நோட்டாளைத் தடுத்தான். நோட்டா சிதறி
மேற்கரைமையப் பெயர்ந்தது.

"இஷோர்... காட்சி ஹிம்.."

ஸ்தம்பித்துப் போயிருந்த கிஷோரும்
பக்கவாட்டிலிருந்து பாபா, அவன் ஈரஃபி
னைத் தாறுமாறாய்ச் சுற்றிச் சு. ஆரம்பித்
தான். அன்றுடன் கவர்களில் செங்கற்கள்
சிமெண்ட்டோடு பெயர்ந்து விழ. ஒரு
காங்ஸ்டபிள் நோன் பட்டை மீல் நோட்
டானை வாங்கிக் கொண்டு கருண்டார்.

"ஏம்... பகதூர்! ஈரஃபினைக் கீழே
போடு..."

கிஷோர் கத்த -

அந்த பகதூர் வெறிபிடித்தவன் மாமிரி
சிரித்தான். "போட... மாட்டேன். உங்க
ளில்லாறையும் நீர்த்துக் கட்டிட்டு நானும் தற்
கொலை புண்ணிக்கப் போறேன். இந்தியக்
கழுஞ்சுளோர், ஸட்சியம் நினைவேற்புற
வரைக்கும் அவங்களை நீங்க கண்டுபிடிச்
செய் முடியாது. வாழ்க... இந்தியக் கழுஞ்
சுள்!"

பகதூர் சிரித்து ஈரஃபினை கிஷோரின்
மார்புக்குக் குறிபார்த்து டரிக்கரைச் சுண்டி
னான். விசேஷக் கிதாபுக்குப் பின்போக்கிப்
போக ---

'கனிச்'

வயிறு காலியான் ஈரஃபிள்.

கண்டபடி கட்டத்தில் அத்தனை நோட்டா
வும் காலாவதியாகிவிருக்க ஈரஃபிள் பெரு
மூச்சு விட்டது.

ஒரே விதாபுதான் -

செண்ட்ரி பகதூர் அந்த ஈரஃபினைத்
தூக்கி எறிந்தான். இருப்பின் மறைமில்
புதுக்கிவிருந்த அந்த 'மாமிரி' வளைவு
காட்டிய... கத்தியை உருவி. மேலே உயர்ந்தி
நாற்பதற்குந் துபிரி கொணர் சாய்வாகக்
கூர்முனையைத் தாழ்த்தி -

விசுட்டென்று காற்றில் இறக்கி -

அடியவற்றில் கொருநிக் கொண்டு குபுக்
சென்று ரத்தம் காட்டிக் கண்ணுள் விழப்பித்து.
"இந்தியக் கழுஞ்சுள் வாழ்க!" என்று இந்தி
யில் சொல்கி, முன் பக்கமாய்ச் சுருண்டான்.
விசேஷக் அவனை நோக்கி ஓடினான்.

(தொடரும்)



சுமிரன்: "அவன் உன்னை 'பிளேடு' என்று
நிபந்திட்டானான் ஏன்? அதுக்காக
இவ்வளவு கோபப்பட்டு அடித்து என்
டைவிலே நீ இறங்குமா?"

மாணவன்: "சாதாரண 'பிளேடு' என்று
நிபந்திக்கக் கூடப் பரவரையில்லே
சார்..! 'டவிள்' பிளேடு என்று இவ்வே
நிடதான்!"

— மேல்பட்டி வெங்கடேஸ்வரன்.



"தம்பிக்கு எதுக்குப் பாராட்டு விதா
படத்துறாக்கி!"

"போரில் அவர் மட்டும் எப்படியோ
தப்பிப் பிழைத்து வந்து இருக்கிறாராம்!"

— குவை. கோபாலசாமி.



சர்வர்: "காப்பி கொஞ்சம் தண்ணிதான்.
ஒத்துக்கிறேன். அதுக்காக, அநிலே,
சுப்பல் செஞ்சு விடறீங்கா...? இது
தேவையா?"

— ஆர். வசந்தகுமார்.

நான் போகும் பாதை



“மிச்சாணுக்குப் பொண்ணைக் கொடுத்தாது. இது மலிக்ஸாமியின் கருத்து. மாமன் போலிற் போக்கு மகாமட்டம். இது சிங்கார வேலின் தீர்மானம்.

வள்ளிக்கு இருவர் கண்ணோட்டத்திலும் ஒவ்வொரு சமயம் தியாயம் தட்டுப்படுகிறது.

“என்னதான் இவரு பெரிசா தயிணைக் கரைச்சக் குடிச்சிருந்தாலும் அனுகாரிக்க எழுதிக்கொடுத்ததைக் கம்போஸ் பண்ண வேண்டியவர்தானே? இவரு பெரிய புலவர் மாடுரி அவர்களுக்கு ஏன் பாடம் சொல்லப் போவதும்? வராய் முத்தனும்? அப்பறம் கெடைக்காத கவரன்மெண்ட் பிரைஸ் வேண்டிக்கு ராஜினாமாக்கொடுக்கதும்... இப்ப அச்சாபிஸ் அச்சாபிஸா வாரக் கூலிக்கு அவையானும்?”

அந்த இடத்தில் மலிக்ஸாமி பேசுத்தான் அண்ணன் சொல்வது தூறு சதம் கண்ணை என்று வள்ளிக்குப்படுகிறது.

“இவசெல்லாம் புத்தி சொல்ற தலைவ விதிவாடி எனக்கு இவன் ௧. ௧9. திரேஸ் இடுசெவியலுக்குச் சலாம்போடுவான். மலன் மேன் விட்டு. துபர்த்துத் பண்ணுவான். வட்டாதிபதி கரண்” திருவனா கண்டுக்க மாட்டான்; பக்கீஸ் வாங்கிட்டுப் பண்ணுக்க காட்டுவான். அன்னப்பரதேசி எவ்வாறுவது ஒரு அடிபட்ட கணைக்கன் எடுத்தா சத்திவ தீர்த்தியாட்டம் காரவார் பண்ணுவான்... கன்ட் மர் கிட்டு சைபனானன் பிராரட்டுவான்.”

தன் கணவன் சிங்காரவேல் பொங்கிக் குமுறினான் அவன் பேசுவது தியாயம் என்று படுகிறது.

வள்ளி அப்பாவியல்ல. இங்கியிலில் தாறு எழுத்து வாசிக்கவும் பேசவும் தெரிந்தவன். கணவன் கொண்டு வருகிற கரசிக் செட்டாகக் குடும்பம் நடத்த அறிந்தவன். வம்பு தும்புகளுக்குப் போகாதவன். வந்த சண்டைவை விரி மாட்டான். தியாயத்தின் பக்கம் எப்போதும் திரிகிற கபாவம். எனினும் கொஞ்சம் தீக்குப் போக்கோடுகணவன் ௧. ௧௯௮௦. இன்னும் நேர்மை உணர்வோடு

அண்ணன் இருக்கலாம் என்று இருவருக்கும் மத்தியில் ஒரு பாணைப் பாலம் போட்டு அவன் போய்க் கொண்டிருந்தான்.

“ஆம்பணைக்க இப்படித்தான்! தியாயம் நேர்மைன்னு ஏமாவித்தைமா எவ்வாறுவது அடிக்கக்கிட்டுத் தொங்குவாங்க. நீ பொம்பளனதானே! எழுங்குறும் கவரன்மெண்ட் பிரைஸ் வேலைய பார்த்தாரே அண்ணாத்தே! அரைச் சவரன்ல மோதிரம் கண்டா? ஆனாத்துக்கு வித்துது பவுறு. அப்பவே தளவப்பாடி அடிக்கக்கிட்டே... ஒரு னைனு பண்ணிக்க... ரெண்டு வணையல் பண்ணி எகலி” என்று, நீ கேக்கவே. ஆம்பளனைக் இன்னிக்கு ஒன்னு பேசுவாங்க... நாளளைக் ஒன்னு பேசுவாங்க. அவங்க வாயையே புரர்த்துக்கிட்டு இருந்தா நம்ம கதி அநோகத்தான்...”

இது செண்பகம். வள்ளியின் அண்ணி. அவள்தான் அண்ணன் மலிக்ஸாமிக்குத் திருப்பமுனை. அவன் வந்த நேருதான் மலிக்ஸாமி வணசரவாக்கத்தில் ஒரு பிளாட்டும். வேண்டிசேரியில் ஒரு பிளாட்டும் வரங்கிணான்.

இரட்டை வடச்சங்கிலி, நெக்கல்ல என்று தொடங்கி மிக்கலி கிரைண்டர் என, வீட்டில் திரப்பி விட்டான்.

வள்ளி பிரத்த வீட்டிலிருந்து போட்டுக் கொண்டு வந்த நகைகளை ஒவ்வொன்றாகப் பாங்கிதர்ப் படைபெடுத்துக் கொண்டிருந்தான்.

அச்சமையங்களில் செண்பகத்தின் வாதமும் வள்ளிக்குச் சரிதான் என்று படுகிறது. ஆனால் அது நிவையான கருத்தல்ல.

மைசர் மாதிரி நேரக்கட்டை, கூலிவிளாஸ், தனக்குப் பேச்சு, பகட்டுச் சிரிப்பு, ஆடம்பரம்... எடுத்தெறிந்த தோரணை. இவை வெல்லாய் செண்பகம் வருமுன் மலிக்ஸாமி மிடம் இருத்ததில்லை.

பரிசுதர்ப்பானையில் ஓடிய காட்டிலுமி மாந்தி நிஷ்களங்கமாய் இருத்தவன் மலிக்ஸாமி. வெளிச்சம் போட்டுப் பிழைக்கத் தேவையான மடிலங்கன் அன்று அவனுக்கு அத்தியம்.

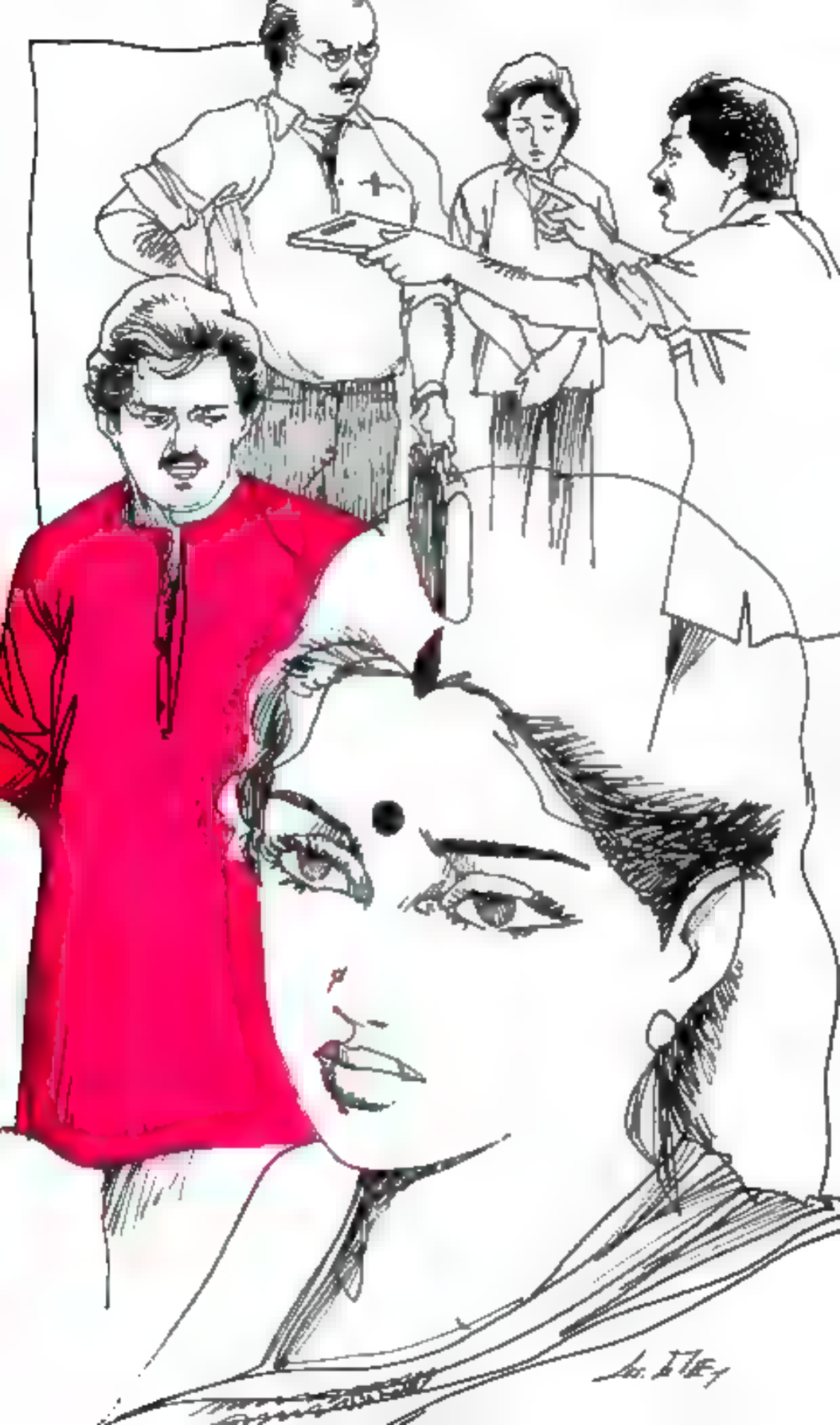
காலம் எல்லாவாற்றையும் மாற்றுகிறது. தாண்ட மாறுவது வேறு; ஒரு பெண்ணாக மாற்றப்படுவது வேறு. மலிக்ஸாமியின் வீடு செண்பகத்தின் ஆதிக்கம் வலுப்பெற்ற போது வள்ளி வகுத்தப்பட்டாள்.

அண்ணன் ஒடுதோயென்று பிழைப்பதில் அவளுக்குத் துளியும் வலிந்தெறிக்கல் இல்லை. ஆனால் புனிதமானது எவ்வாறு விடுகச் சிறுக்கிப் புரியிலிருந்து விடைபெறுவதில் தோன்றும் வருத்தம் அது.

நீதிக்குத் தூராயிடக்கண்ணிப்பேக்கும்போது கட்டை வரிசைச் சிதறிவிட சேயாதான் அடிக்கடி வாயைக் கிளையவான்.

“எத்தினி காலத்துக்கு இப்படி ‘மோக்’ படப் போறே அக்கா”

சைவப்பவன்





ஒரேதோ தெரிந்து கொள்கிறோம் -
நதிக்கடிக், ஐக்கரபி, அடாமிக் கவனம்.
எனெட்டோனிக்ஸ் என்து என்னைவோ
தெரிந்து கொள்கிறோம். பகவீதமாவ உண்
மைகளைத் தெரிந்து கொள்வதற்குள் மறுபு
றாகப் பிறத்ததற்குப் பழம். இப்படி
அபேக கவனம், விஞ்ஞானங்கள் தெரிந்து
கொள்கிறோம். தங்கு இப்பத்ததைத் தரும
உபகரணங்களை உண்டாக்கிக் கொள்வதற்
காகவும் இப்படி அதிவினாக் "ஸர்க்"
(தேவிவது) ரிஸர்க் (ஆராய்ச்சி செய்வது)
எவ்வாறு செய்கிறோம். ஆனாக் கடைசியில்
பா...த்தாக, இவற்றாக் தம்மை மறா புத்தி
சாவிக்காக் தினைத்துக் கொள்வதற்குக்கிற
தங்கு ரொம்பவும் அவமானமாக, தம் அத்
தனை புத்திசாலித்தனத்தையும் அடாக்குவ
தாக ஒன்று தெரிகிறது. அதாவது உண்மை
உண்மை என்று நினைத்து தாம் தேடிப்
போன எல்லாவற்றையும் எந்த மனவினாக்
தேடினோமோ, எந்த மனவினம் திருப்திக்
காகத் தேடினோமோ, எந்த மனவினாக்
உண்மையை என்து அவற்றைத் தெரிந்து
கொண்டோமோ அந்த மனமே உண்மை
விதவை, அது உண்மையான தாம் இவ்வை
என்று தெரிகிறது. (மனம் என்பதை இப்பே
புத்தியையும் உண்டாக்கிவதான அந்த
கிரணம் என்ற அந்தந்தநிலையே சொல்லிக்
கொண்டு போகிறோம்.) தம்முடைய ப்ரமாத
மனை ஸர்க், ரிஸர்க்கைத் தம்முடைய
ஸத்தோஷத்துக்கான உபகரணங்களைப்
பெருக்கிக் கொள்வதிலே முடிவிறது என்
பதும் இப்போது அடக்குத்தனமாகிறது.

புனைந்தால் இப்போதும் சொல்வது ஸத்
தோஷமும் மனவினம் எத்தோஷம்தானோ?
நிஜமாக நாமாக இவ்வாத ஒன்றின் ஸத்
தோஷத்துக்கான உபகரணங்களை
உண்டாக்கிக் கொள்வதற்காகவே தாம்
இத்தனை பாடுபடுகிறோம் என்றால் அது
கொஞ்சங்கூட புத்திசாலித்தனமாகாது
தானே? திது ஆராய்வதைத் தெரிந்து கொள்
வாமல் அவனுக்குச் செய்ய வேண்டியதைத்
செய்வாமல், வேறும் போட்டுக் கொள்வது
செய்வதனை திது ஆராய்வாக் நினைத்துக்
கொண்டு அவனுடைய அதுபோகங்களுக்குக்
காக தாம் ஸதா ஸர்வதா எதைவாவது
பண்ணிக் கொண்டு உபத்திரவப்படுகிறோ
மன்றால் திது சோம்பவும் துக்கப்பட
வேண்டிய விஷயம்தானே? போய்வைப்
போஷிக்கவா இந்தப் பாடு? இப்படி ஏனாத்
தவ்வா போலிருக்கிறோம்? இனிமேலு
வது மெய்வதினே பெற வேண்டாமா?

— துக்குக் காஞ்சி கவனமோடி
ஸ் சத்திரசேகரேந்திர சரஸ்வதி
சங்கராச்சாரிய கவாமிகன்.

"என்னிக்குமே என் மேல் படிகே.
படப் போறது இப்பே."

"இந்த விம்பை உட மாட்டியே."

"இது விம்ப இப்பே சம்பா, கஷ்டப்படற
வங்களுக்குத் ஒரு சந்தோஷம் இருக்கே. சத்
தோஷப்பா. நங்களுக்குத் ஒரு கஷ்டம்
இருக்கு."

"ஒங்க அண்ணி முண்டியடிக்க முன்
னுக்குப் போய்க் கிடையுக்கா? இப்படி
கத்தியும் பேசிக்கிடையுக்கோ?"

அது அவ மனம் இது என் பாதை.
எவ்வாறுதையும் வக்கிட்டு அனைப் பத்தி
ரப்படுத்திக் அவ படற பாறும். அனைவர
அனைச் சதும் எனக்கிடையே தெரியும்?"

வக்கி அவ்வையதான் சொல்வான்
மலிகாமி என் தமனிதன் ஒருவன் துவணை
விழந்து போன தஷா. தனை வரங்குக்குச்
கொல்லி அவன் உணர்ந்த முடியும்?

"ஒண்ணை மாத்த முடியாதுக்கா."

"வாணத்தான் வாரு மாத்த முடியுது
சம்பா?"

அடித்துப் பிடித்து முண்டேறு. முண்டி
முண்டியப் போராடு என்று அடிக்கு அடி
சொடிக்கு தொடி திரிப்பத்தங்கள் அவனை

உத்தர மேதெல்லாங் வண்ணிக்கு ஏதோ
ஒரு தபனிக் உட்கார்த்த மாநிர் தினைப்படி
வரும்

என்ன தபன் அது? எத்தனாக, எத்த
மே...கை பூர்த்தியாக? அது தெரியாது.
மேலே வேண்டிய பாதை மா'றும் திசைய
மறிருத்தது கைமாறது. வ...கிண்ணைகள்
உபத்திரவம், மேல் திதாடி, உறவினருக்குத்
செய்ய வேண்டியது. கணவன் பிடிவாதம்,
பற்றாக்குறை என்று எல்லா இழுபறிகளுக்கு
மேலே ஏன் திசையனமாக தினைநியாயம்
ஒருபாறை ஒடுகிறது வாரி கணத்தபாறை?

அதுவும் தெரியாது

அத்துப் பாதைவிததான் தாம் ஓட வேண்
தும், வக் பாதைதான் தான் ஒரம் ஒரே திசை
நிக்காக் அறையவா என்ன திம்மினே அது...
எத்தனை கை அநிம்! அது புர்த்து அனைப்
பறித்துக்கணக்கத்தான் இப்படிச் சொதனை
வருகிறதோ! இவ்விடம் இத்தெல்லாங் ஒங்க
வாது. எந்தவு முயற்சி செய்வலாம் என்று
கான். எந்தச் சொதனைகள் அவதப்பிக்கை
மேலே வ திம்மின. தோற்றின் தன், முயல்
கின்றன; தோற்றின்றன

ஆன்று கணம் அது மீண்டும் மலிகாமி
வடிவில் வந்தது

சார்பாட்டுக் கைவை ஏதக்கடிப் பாத் திரக்கணவெல்லாம் அவம்பி முடித்து, சவையத் துளில் முக்கி வைத்திருந்த துணி களை வெறுக்க அவன் கிணற்றடியில் தின்றி ருந்தான்.

“கூட்டடரை தகடலில் ஏற்றிவிட்டு வான்... வான்!” என்று அவரத்தோடு அண்ணன் கூப்பிடும் குரல் கேட்டுக் கைத் துணிவைப் போட்டுவிட்டு, “ஓதோ வர் றென்னா” என்று தகடக்கு ஓடினான் வான். அவன் தின்றதும் தின்றதெல்லாம் அவன் கத்தினான்.

“மச்சான் என்ன வேலை பண்ணி யிருக்கு தெரியுமா?”

ஒரு புதிய தூக்கத்தோடு அவன் தன்னைத் தவிர்ப்பதற்குக் கொண்டான்.

“என்ன?”

“வேலைக்குப் போன பிரெண்ட்-க்கு வெளியே எவையையோ போட்டு அடி அடித்து அடிச்சதால் கட்டுவதற்குத் தன்னிக்கிட்டுப் போய்ட்டானா?”

தன்னைச் சமாளிக்கத் தொண்டையைக் கூட்டி விழுக்கினான் வான்.

“எதுக்காக அண்ணா?”

“எல்லாம் வழக்கப்படி துஷ்டதீர்த்த திஷ்ட பரிபாலனம்” - அதிர்ச்சிக்கு மத்தி யிலும் அவன் இனக்காரம் ததவையில்கலை.

பூரிவாழப்பல சொல்பவன்

“எவ்வோ ஒரு சொல் புத்தகத்தைக் கம்போப் பண்ணச் சொன்னானாம். இரட் டைக் கூலி தரிறென்னான். அதுக்கு வேற ஆணைப் பாருன்னுட்டானு இந்த மகாத்மா.

அதோட விட்டுறையண்டவதானோ! அவன் அதை பிரெண்டை இவரு பக்கத்திலே வேலை சொல்கிட்டிருந்தானாம் ஒரு பதிலெட்டு

வாயை மூடும் அவனைப் புடிச்சிருக்கான் வந்தவன். நாலு காச கூட வசூலுன்னு

சுயைச் சபலப்பிட்டிருக்கான். திரவத் தானே...” என்று வான்கீசை ஆமோதிப் பிரகாச நிறத்தினான் மலிக்ஸாமி.

வான் பதறலில்கலை. வார்த்தை விடவு மில்கலை.

“அப்படி...” என்று தவிர்த்தான்.

அந்தச் சிறு இடைவெளியில் இவன் இப்படி இருப்பதாய்தான் அவன் அப்படி இருக்கிறான் என்று ஒரு கனம் செம்பக மகாநிலயம் கொலனிக் கொண்டு இனக்கா ரத்தைத் தொட்டத்தான் மலிக்ஸாமி.

“இவரு சுயவைத் தடுத்துப் பார்த்தி ருக்கானு. பச்சை நோட்டைப் பார்த்ததும் சுயைச் மயக்கி ராவோட ராவா வேற ஏதோ ஓர் அண்டரிருவதுக்கு பிரெண்டிலே கம்போப் பண்ணிக் கடுத்துட்டான்.”

இன்னும் செறி பாக்கிவிருந்தது. வான் மன உறுதியை வசூலித்துக் கொண்டான்.

“அடிச்சப் புண்டமனக்கிட்டு வந்து இப்ப என்ன சொல்றென்னு கொக்கத்துக் எறினே அவன் புண்டத்தை அடிச்சு கேட்டிருக்கான்.

தெஞ்சியாடானது இவரு சுயவைத் கேட் டிருக்கானு. அவன் இவர் கோபத்துக்குப் பதத்து தகையப்பட்டான்.”

“அப்படி?”

“இவரு சுயவைத் தெருவினே வனிக் கிட்டு போய் ஓர் அரை விட்டிருக்கார். புண்டம் போட்டான் ஒனக்குப் பொனைக் கத் தெரிவென்னா அவனை ஏண்டா அடிக்கிறென்னு கேட்டிருக்கான். இந்தப்

பால் மனதைப் பாழாக்கிட்டியோடானது இவரு புத்து வெளையடிட்டானு. அவன் விட்டே காச இருக்கு. கூடுவதற்குப் போயிட்டான்.”

மலிக்ஸாமி திருப்பிக் சொன்ன ஒரு சொல் அவளுக்குக் காதென்று விழுந்தது. பால் மனம். அது திரிசும் கணவன் திரிசும் வேலின் வார்த்தைகள்தான். ஏதோ ஒரு மூலையில் அவளுக்குத் திருப்பித் தந்தது.

“சூரியன் விட்டுருவானா?”

“தென்கு தான் வாகப்பினே வச் சிருக்க அவன் ஏற்பாடு பண்ணியிருக் கான்.”

“தேன்கு தான் வாகப்பினே வச் சிருக்க அவன் ஏற்பாடு பண்ணியிருக் கான்.”

“தேன்கு தான் வாகப்பினே வச் சிருக்க அவன் ஏற்பாடு பண்ணியிருக் கான்.”

“தேன்கு தான் வாகப்பினே வச் சிருக்க அவன் ஏற்பாடு பண்ணியிருக் கான்.”

“தேன்கு தான் வாகப்பினே வச் சிருக்க அவன் ஏற்பாடு பண்ணியிருக் கான்.”

“தேன்கு தான் வாகப்பினே வச் சிருக்க அவன் ஏற்பாடு பண்ணியிருக் கான்.”

“தேன்கு தான் வாகப்பினே வச் சிருக்க அவன் ஏற்பாடு பண்ணியிருக் கான்.”

“தேன்கு தான் வாகப்பினே வச் சிருக்க அவன் ஏற்பாடு பண்ணியிருக் கான்.”

“தேன்கு தான் வாகப்பினே வச் சிருக்க அவன் ஏற்பாடு பண்ணியிருக் கான்.”

“தேன்கு தான் வாகப்பினே வச் சிருக்க அவன் ஏற்பாடு பண்ணியிருக் கான்.”

“தேன்கு தான் வாகப்பினே வச் சிருக்க அவன் ஏற்பாடு பண்ணியிருக் கான்.”

“தேன்கு தான் வாகப்பினே வச் சிருக்க அவன் ஏற்பாடு பண்ணியிருக் கான்.”

“தேன்கு தான் வாகப்பினே வச் சிருக்க அவன் ஏற்பாடு பண்ணியிருக் கான்.”

“தேன்கு தான் வாகப்பினே வச் சிருக்க அவன் ஏற்பாடு பண்ணியிருக் கான்.”

“தேன்கு தான் வாகப்பினே வச் சிருக்க அவன் ஏற்பாடு பண்ணியிருக் கான்.”

“தேன்கு தான் வாகப்பினே வச் சிருக்க அவன் ஏற்பாடு பண்ணியிருக் கான்.”

“தேன்கு தான் வாகப்பினே வச் சிருக்க அவன் ஏற்பாடு பண்ணியிருக் கான்.”

“தேன்கு தான் வாகப்பினே வச் சிருக்க அவன் ஏற்பாடு பண்ணியிருக் கான்.”

“தேன்கு தான் வாகப்பினே வச் சிருக்க அவன் ஏற்பாடு பண்ணியிருக் கான்.”

“தேன்கு தான் வாகப்பினே வச் சிருக்க அவன் ஏற்பாடு பண்ணியிருக் கான்.”

“தேன்கு தான் வாகப்பினே வச் சிருக்க அவன் ஏற்பாடு பண்ணியிருக் கான்.”

“தேன்கு தான் வாகப்பினே வச் சிருக்க அவன் ஏற்பாடு பண்ணியிருக் கான்.”

“தேன்கு தான் வாகப்பினே வச் சிருக்க அவன் ஏற்பாடு பண்ணியிருக் கான்.”

“தேன்கு தான் வாகப்பினே வச் சிருக்க அவன் ஏற்பாடு பண்ணியிருக் கான்.”

“தேன்கு தான் வாகப்பினே வச் சிருக்க அவன் ஏற்பாடு பண்ணியிருக் கான்.”

“தேன்கு தான் வாகப்பினே வச் சிருக்க அவன் ஏற்பாடு பண்ணியிருக் கான்.”



அத்தியாயம் 21
பல்வக்து ஏழம் பாக்கியம்



ந்த ஆண்டில் வழக்
கமாக மாறிக் காலம்
ஆரம்பிக்க வேண்
டிய காலத்தில் ஆரம்
பிக்கவில்லை.

இரண்டு தடவை
மறை தொடங்குவது போல்
தொடங்கிச் சட்டென்று நின்று விட்
டது.

காவேரி ஆற்றிலும் அதன் கிளை
நதிகளிலும் தண்ணீர்ப் பிரவாகம் வர
வரச் குறைந்து வந்தது.

புது நடவடிக்கை நடத்த வாய்க்காது
தண்ணீர் வரத்து இல்லாமல் பவர்கள்
வாட்டத் தொடங்கின.

“எல்லாம் வால் நட்சத்திரத்தி
னால் வந்த விபத்து!” என்று மக்கள்
பேசிக் கொள்ளலானார்கள்.

“நாட்டுக்கு எல்லா விதத்திலும்
பிடை வரும் போலத் தோன்றுகிறது!
இராஜ்ய காரியங்களில் குழப்பம்;
இளவரசரைப் பற்றித் தகவல்
இல்லை; அதற்கு மேல் வானமும்
ஏமாற்றி விடும் போலிருக்கிறது”
என்பவை போன்ற பேச்சுக்களை
வழி நெடுகிலும் சேர்த்து அமுதனும்
பூங்குழலியும் கேட்டுக் கொண்டே

வந்தார்கள்.

மறை பெய்லாமலிருந்தது அவர்க
ளுடைய பிரவாகத்துக்கு எல்லையோ
சென கரியமாகத்தானிருந்தது.

அன்று காலை யிலிருந்து வெளில்
கனீர் என்று அடித்தது. பிற்பகலில்
தாங்க முடியாத புழுக்கமாயிருந்தது.
இராஜபாட்டையில் மரங்களின்
குளிர்த்த நிழலில் சென்ற போதே
அவர்களுக்கு வியர்த்துக் கொட்டியது.

“இது ஐப்பசி மாதமாகவே
தோன்றவில்லையே? வைகாசித்
கோடை மாதிரியல்லவா இருக்
கிறது?” என்று ஒருவருக்கொருவர்
பேசிக் கொண்டு போனார்கள்.



முனெட்டரை யின்
அரண்மனைப் பல்
வக்து அவர்களைத்
தாண்டிச் சென்றெழிது
நேரத்திற்குப் பிறகு
திடீரென்று குளிர்த்த

காற்று வீசத் தொடங்கியது.
சாலை மரங்களின் இலைகள் காற்
றில் அசைந்தாடிச் சலசலவென்ற சத்
தத்தை உண்டாக்கின.

வடவழக்குத் திக்கு இருண்டு வரு

வது போலத் தோன்றியது.

வானத்தில் அடிமுகட்டில் இருண்ட மேகத் திரள்கள் தலைகாட்டின.

சிறிது நேரத்துக்குள்ளே அந்த மேகக் கூட்டங்கள் யானை மந்தை மதங்கொண்டு ஓடிவருவது போல் வானத்தில் மோதி அடித்துக் கொண்டு மேலே மேலே வரலான.

இளங்காற்று பெருங் காற்றாக மாறியது. பெருங் காற்றில் சிறிய மழைத்துளிகள் சீறிக் கொண்டு வந்து விழுந்தன.

சிறு தூற்றல் விழத் தொடங்கிக் கால்நாய்களை நேரத்தில் 'சோ' என்ற இரைச்சலுடன் பெருமழை கொட்டலாகிற்று.

காற்றிலும் மழையிலும் சாலை ஓரத்து வீடுதொடர்கள் பட்ட பாட்டைச் சொல்லி முடியாது. சடசடவென்று மரக்கிளைகள் முறித்து விழத் தொடங்கின. அப்போது அவற்றில் அடைக்கலம் புகுந்திருந்த பட்சிகள் சீச்சிட்டுக் கொண்டு நாலா திசைகளிலும் பறந்தோடின.

சாலையில் போய்க் கொண்டிருந்த ஜனங்களும் நாலாபுறமும் சிதறி ஓடினார்கள்.

காற்று மழையிலிருந்து தப்புவதற்காகச் சிலர் ஓடினார்கள். மரக்கிளைகள் தலையில் விழுந்து சாக நேரிடுமோ என்ற பயத்தினால் மற்றவர்கள் ஓடினார்கள்.

அண்ட கடாக்கங்கள் வெடிப்பது போன்ற இடி முழக்கத்தைக் கேட்டு அஞ்சி வேறு சிலர் ஓடினார்கள்.

மழை பிடித்துக் கொண்ட சிறிது நேரத்துக்கெல்லாம் பகற் பொழுது சென்று இரவு நெருங்கி வந்தது.

அன்றிரவே தஞ்சாவூரிக் கோட்டைக்குள் பிரவேசித்து விட வேண்டும் என்ற எண்ணத்தைச் சேத்தன் அமுதனும் பூங்குழலியும் கைவிட்டு விட்டார்கள்.

சேத்தன் அமுதனின் நத்தவனக் குடிவாக்கு அன்றிரவு போய்ச் சேர்த்தால் போதும் என்று தீர்மானித்தார்கள்.

மழைக் கால இருட்டில் ஒருவரை யொருவர் தைரியப்படுத்திக்கொண்டு ஜாக்கிரதையாக நடந்தார்கள்.

"பூங்குழலி! நடுக்கடலில் எல்

வனவோ புயல்களையும் பெரு மழையையும் பார்த்தவளாகிறே நீ! மலை போன்ற அவைகளுக்கு மத்தியில் படகு விட்டுக் கொண்டு போகிறவன் ஆகிறே! இந்த மழைக்கு இவ்வளவு பயப்படுகிறாயோ?" என்றான் சேத்தன் அமுதன்.

"நடுக்கடலில் எவ்வளவுதான் புயல் அடித்தாலும் மழை பெய்தாலும் தலையில் மரம் ஓடித்து விழாதல் உவா?" விழுந்தால் இடிதானே விழும்?" என்றான் பூங்குழலி.

இவ்விதம் பூங்குழலி கூறி வாய் மூடுவதற்குள் அவர்களுக்கு எதிரே சற்றுத் தூரத்தில் சடசடவென்று மரம் முறித்து விழும் சத்தம் கேட்டது.

சேத்தன் அமுதன் பூங்குழலியின் கையைக் கெட்டியாகப் பற்றிக் கொண்டு மேலே செல்வதை திறுத்தினான்.

"இனி அவசரப்பட்டுக் கொண்டு போவதில் உபயோகமில்லை. சாலை ஓரத்தில் இங்கே சில மண்டபங்கள் இருக்கின்றன. அவற்றில் ஒன்றில் சிறிது நேரம் தங்கி மழையின் வேகம் குறைந்த பிறகு மேலே போகலாம்!" என்றான் சேத்தன் அமுதன்.

"அப்படியே செய்வலாம். ஆனால் மண்டபத்தை இந்த இருளில் எப்படிக்கண்டுபிடிப்பது?" என்றான் பூங்குழலி.

"மின்னல் மின்னும் போது பார்த்தால் தெரிந்து விடும். இருபுறமும் கவனமாகப் பார்க்க வேண்டும்!" என்றான் சேத்தன் அமுதன்.

வா

எத்தையும் பூமியையும் பாண்டொளி மயமாக்கிக் கண்களைக் கூர்த்த

செய்த ஒரு மின்னல் மின்னியது.

"அதோ ஒரு மண்டபம்!" என்றான் சேத்தன் அமுதன்.

பூங்குழலியும் அந்த மண்டபத்தைப் பார்த்தான். அதே மின்னல் வெளிச்சத்தில் அவர்களுக்கு முன்னால் சற்றுத் தூரத்தில் ஒரு பெரிய மரம் விழுந்து கிடப்பதையும் பார்த்தான். விழுந்த மரத்தினடியில் சிலர்

கிக்கி கொண்டிருப்பது போலத் தோன்றியது.

"அமுதா! விழுந்து விடத்த மரத் தைப் பார்த்தாயா? அதனடியில்..." என்றான்.

"ஆமாம், பார்த்தேன். அந்தக் கதி நமக்கும் ஏற்பட்டு விடப் போகிறது. கீக்கிரம் மண்டபத்துக்குப் போய்ச் சேரலாம்!" என்று கூறி விட்டு அமுதன் பூங்குழலியின் கையைப் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு மண்டபம் இருந்த நிலையைக் குறி வைத்து விரைந்து சென்றான்.



ருவரும் மண்டபத்தை அடைந்தார்கள். சொட்ட தனைத்திருந்ததுணி களிலிருந்து தண்ணீரைப் பிழித்தார்கள். துணியைப் பிழிந்த பிறகு பூங்குழலி தன் நீண்ட கூத்தலையும் பிழிந்தான்.

பிழிந்த ஜலம் மண்டபத்தின் தரையில் விழுந்து சிறு கால்வாய்களாக ஓடியது.

"அடாடா! மண்டபத்தை சுரமாகி விட்டோமே?" என்றான் பூங்குழலி.

"மண்டபத்துக்கு அதனால் தீங்கு ஒன்றுமில்லை. ஜலதோஷம், காய்ச்சல் வந்து விடாது! நீ இப்படிச் சொட்ட தனைந்து விட்டாயே?" என்றான் அமுதன்.

"நான் கடலிலேயே பிறந்து வளர்ந்தவன். எனக்கு இன்னொரு பெயர் சமுத்திர குமாரி. என்னை மழைத் தண்ணீர் ஒன்றும் செவ்வு விடாது" என்றான் பூங்குழலி.

அவளுடைய உள்ளம் அப்போது தஞ்சாவூர்க் கோட்டைக்கு அருகிலிருந்த சாலைஓர மண்டபத்திலிருந்து நாகைப்பட்டினத்துச் சூடாமணி விஹாரத்துக்குப் பாய்ந்து சென்றது. 'சமுத்திர குமாரி' என்று அவளை முதன் முதலாக அழைத்தவர் அந்தச் சூடாமணி விஹாரத்தில் அல்லவா இருந்தார்?

"பூங்குழலி! என்னுடைய தத்தவனமும் குடிசையும் சிறிது தூரத்திலே

தான் இருக்கிறது. மழை விட்டதும் அங்கே போய் விடலாம். என் தாயார் உன்னைச் சரிவாகக் கவனித்துக் கொள்ளுவாள்!" என்று அமுதன் கூறிய வார்த்தைகள் பூங்குழலியின் வாதில் அரை குறையாக விழுந்தன.



து படியும் பணிச் சென்று கண்ணைப் பறித்தது ஒரு மின்னல். அதன் ஒளியில் அவர்கள் முன்னம் அரை குறையாகப் பார்த்த

காட்சி நன்றாகத் தெரிந்தது. இருவரும் திடுக்கிட்டுப் போனார்கள்.

சாலையில் ஏறக்குறைய அந்த மண்டபத்துக்கு எதிரே ஒரு பெரிய ஆலமரம் வேரோடு பறிக்கப்பட்டு விழுந்து விடத்தது. விசாலமாகப் படர்ந்திருந்த அதன் கிளைகளும் விழுதுகளும் தாறுமாறாக முறித்தும் சிதைந்தும் விடத்தன.

அவற்றுக்கடியில் இரண்டு குதிரைகளும் ஐந்தாறு மனிதர்களும் அகப்பட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

அப்படி அகப்பட்டுக் கொண்டிருந்தவர்களை விடுதலை செய்து காப்பாற்றுவதற்காக வேறு சிலர் முயன்று கொண்டிருப்பது தெரிந்தது. அவசரம் அவசரமாக அவர்கள் முறித்து விடத்த கிளைகளை அப்புறப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"ஐயோ!" "அப்பா!" "இங்கே!" "அங்கே!" "கீக்கிரம்!" என்பவை போன்ற குரல்கள் மழைச் சத்தத்தினிடையே மலிவமாகக் கேட்டன.

இவற்றையெல்லாம் விட அதிகமாகச் சேத்தன் அமுதன், பூங்குழலியின் கவனத்தை வேறொன்று கவர்த்தது. விழுந்து விடத்த மரத்துக்குச் சற்றுத் தூரத்தில் ஒரு பல்வக்கு தரையில் வைக்கப்பட்டிருந்தது. அதன் அருகில் இரண்டு ஆட்கள் மட்டும் நின்றார்கள். மற்றவர்கள் விழுந்த மரத்தினடியில் அகப்பட்டுக் கொண்டவர்களைக் காப்பாற்றுவதில் முனைத்திருந்தார்கள் போலும்.

அமுதா! பல்வக்கைப் பார்த்தாயா? என்று கேட்டான் பூங்குழலி.

“பார்த்தேன். பழுஜர் இளைய ராணியின் பல்லக்குப் போய இருந்தது.”

“விழுந்த மரம் அந்தப் பல்லக்கின் மேலே விழுந்திருக்கக் கூடாதா?”

“கடவுளே! ஏன் அப்படிச் சொல் கிறாய்? பழுஜர் ராணியைப் பார்த்து அவள் மூலமாக ஏதோ காரியத்தைச் சாதிக்கப் போகிறதாகச் சொன் னாயே?”

“ஆமாம்; இருந்தாலும், அந்தப் பழுஜர் இளைய ராணியை என்க்கு அல்லவவாகப் பிடிக்கவில்லை!”

“பிடிக்காவிட்டால், அவள் பேசில் மரம் முறிந்து விழ வேண்டுமா, என்ன?”

“சாதாரணப் பட்டவர்களின் தலைவிலேதான் மரம் விழ வேண் டுமா? ராணிகளின் தலைவிலே விழக் கூடாதா? ... அது போனால் போகட்டும். இப்போது நாம் பல்லக் கிளருகில் சென்று பழுஜர் ராணி யைப் பார்த்துப் பேசலாமா? கோட் டைக்குள் போவதற்கு அவளுடைய உதவியைக் கேட்கலாமா?”

“அழகுதான்! ராணியைப் பேட்டி காண்பதற்கு நல்ல சமயம்: நல்ல இடம். பல்லக்கின் கிட்டப் போனால் மழைக் கால இருட்டில் திருட வருகி றோம் என்றெண்ணி நம்மை அடித் துப் போட்டாலும் போடுவார்கள்.”

“ராணியை நான் பார்த்து விட் டால், அப்புறம் காரியம் எளிதாகி விடும்....”

“அது எப்படி?”

“என் அண்ணியின் பெயரைச் சொல்வேன். அவ்வது மந்திரவாதி ரவிதாஸன் அ ன் னு ப் பி ன ன் என் பேன்.”

“நல்ல யோசனைதான்! ஆனால் ராணியின் அருகில் நெருங்க முடித் தால் அல்லவோ? அதோ பார், பூங்குழலி!”



இவ்வை, இவ்வை! மண்டபத்தை தோக்கியல்லவா பல்லக்கு வருவது போலக் காண்கிறது?

ஆம்; சிறிது நேரத்தில் பல்லக்கு மண்டபத்தின் முகப்புக்கு வந்து சேர்ந் தது. பல்லக்கைச் சுமந்து வந்தவர்கள் அதை இறக்கி வைத்தார்கள்.

“பழுஜர் இளைய ராணி நம்மைத் தேடிக் கொண்டல்லவா வ ரு கிறாள்?” என்றான் பூங்குழலி.

அமுதன் அவளுடைய கரத்தைப் பற்றிக் கொண்டு மண்டபத்தின் உட் புறத்தை நோக்கி நகர முயன்றான். ஆனால் பூங்குழலி அவ்விதம் நகர முறுத்தான்.

இதற்குள் “வார் அங்கே?” என்று ஒரு அதட்டும் குரல் கேட்டது. பல்லக் கைச் சுமந்துவந்தவர்களின் ஒருவரின் குரல் என்பதைத் தெரித்துக் கொண்டு, “பயப்படாதே, அண்ணே! உங் களைப் போல் நாங்களும் வழிப் போக்கர்கள் தான். மழைக்காக மண்டபத்தில் வந்து ஒதுங்கியிருக்கி றோம்!” என்று சொன்னான் பூங் குழலி.

“சரி, சரி! பல்லக்கின் அருகில் வர வேண்டாம்!” என்றது அதே குரல்.

“நாங்கள் ஏன் பல்லக்கின் அருகில் தெருங்கப் போகிறோம்? பல்லக்கில் ஏறுவதற்குப் பாக்கியம் செய்திருக்க வேண்டாமா?” என் னான் பூங்குழலி.

சேத்தன் அமுதன் “வள்ளுவர் பெருமான் கூட இதைப் பற்றிச் சொல்கியிருக்கிறார். முற்பிறப்பில் செய்த வினைப்பயனைப் பற்றிக் கூறும் போது....” என்று தொடங் கினான்.



ண்டும் ஒரு மி ன் எல் மின்னியது. அதன் வெளிச்சத் தில் இரண்டு பேர் பல்லக்கைத் தூக்கு வது தெரிந்தது.

ஆகா! இன்று விட்டார்களா?

"போதும் போதும்! வாயை மூடிக்கொண்டு கம்மா இருங்கள்! நீங்கள் எத்தனை பேர்!"

"நாங்கள் இரண்டு பேர்தான். இன்னும் இரண்டு நூறு பேர் வந்தாலும் இந்த மண்டபத்தில் மழைக்கு ஒதுங்கலாம்!....." என்றான் அமுதன்.

தான் உண்மையென்று நம்பியதையே அமுதன் சொன்னான். அதே மண்டபத்தின் உட்புறத்தில் தூணின் மறைவில் மூன்றாவது மனிதன் ஒருவன் நின்றது அவனுக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை.



ல்லக்குச் சமத்தவன், "நான் அப்போதே சொன்னேன். மழை வந்ததும் மண்டபத்தில் போய் ஒதுங்கலாம் என்றேன்; கேட்கவில்லை, அதனால் இந்த சங்கடம் நேர்ந்தது!" என்று தன் தோழனிடம் சொன்னான்.

"இப்படி ஆகும் என்று யார் அப்பா, கண்டது? மழை வலுப்பதற்குள் கோட்டைக்குள் போய் விடலாம் என்று எண்ணினோம். இந்த மட்டும் பல்லக்கின் மேல் மரம் விழாமல் போச்சே!" என்றான் அவன் தோழன்.

இச் சமயம் இன்னொரு பிரகாசமான மின்னல் மின்னியது.

சேத்தன் அமுதன் - பூங்குழலி இவர்களுடைய கண்களும் கவனமும் பல்லக்கின் பேரிலேயே இருந்தது.

ஆகையால் அந்த மின்னல் வெளிச்சத்தில், பல்லக்கின் திரையை விலக்கிக் கொண்டு ஒரு பெண்மணி தாங்கள் நின்ற திரையை உற்று நோக்கிக் கொண்டிருந்ததை அவர்கள் பார்த்தார்கள். அப்படி நோக்கிய பெண்மணியின் முகம் அவர்களைப் பார்த்து இன்னார் என்று தெரிந்து கொண்டு புன்னகை புரித்ததையும் கவனித்தார்கள்.

மறு வினாடி மண்டபத்திலும் வெளியிலும் இருள் சூழ்ந்தது.

மிக மெல்லிய குரலில் பூங்குழலி, "அமுதா! பார்த்தாயா!" என்றான். ஆம், பார்த்தேன்."

"பல்லக்கில் இருந்தது யார்!"

"பழுலூர் இளைய ராணி தானே?"

"உனக்கு என்ன தோன்றியது?"

"பழுலூர் ராணியைப் போலே தான் இருந்தது. ஆனால் கொஞ்சம் சத்தேகமாக இருந்தது."

"சத்தேகமில்லை; நிச்சயந்தான்."

"எது நிச்சயம்?"

"பழுலூர் ராணி அல்ல; பித்துப் பிடித்த என் அத்தை ராணிதான் பல்லக்கில் இருக்கிறான்!"

"உஷ்! இரைத்து பேசாதே!"

"இரைத்து பேசாவிட்டால் காரியம் நடப்பது எப்படி?"

"என்ன காரியம்?"

"எதற்காக இத்தனை தூரம் வந்தோமோ, அந்தக் காரியந்தான். அதேதையைக் கண்டுபிடித்து விட்டோம். அவனை விடுவித்து அழைத்துப் போக வேண்டாமா?"

"இப்போது அது முடியாத காரியம். பூங்குழலி! பல்லக்கு எங்கே போய்ச் சேர்கிறது என்று பார்த்துக் கொள்வோம். பிறகு யோசித்து விடுதலை செய்வதற்கு வழி தேடலாம்."

"தும்பை விட்டு விட்டு வானைப் பிடிக்க வேண்டும் என்கிறாயே? அதெல்லாம் முடியாது. இப்போதே அத்தையை விடுதலை செய்தாக வேண்டும். உனக்குப்பயமாவிருந்தால் நீ கம்மா இரு!"

"விடுதலையாவதற்கு உன் அத்தை சம்மதிக்க வேண்டாமா? பல்லக்கில் ஏறி தூரம் தூரம் என்று போய்க் கொண்டிருக்கிறான். எங்கே போகிறான். எதற்காக, யார் அவனைப் பிடித்து வரச் செய்தது என்றெல்லாம் தெரிந்து கொள்ள வேண்டாமா?"

"பாதாளச் சிறைக்குக் கொண்டு போகிறார்களோ, என்னமோ? அப்புறம் தும்மால் என்ன செய்ய முடியும்?"

"என் முடியாது? பாதாளச் சிறையில் தானே இருந்து வெளிவந்தவன் தான். அரண்மனைகளில் எணக்கும் கொஞ்சம் செல்வாக்கு உண்டு. உன் அத்தையை எப்படியாவது நான் விடுதலை செய்கிறேன். இப்போது நீ கம்மா இரு!"

பூங்குழலியும் அச்சமயம் பொறுமைபுடன் சும்மா இருக்கத்தான் வேண்டும் என்று தீர்மானித்தான். அப்போது அவர்கள் சிறிதும் எதிர்பாராத காரியம் ஒன்று நிகழ்ந்தது.

மூடு பல்லக்கின் விலகிய திரை இன்னும் நன்றாய் விலகுவது போலிருந்தது. அதன் உள்ளிருந்து ஓர் உருவம் வெளியே வந்தது. சத்தம் சிறிது மின்றிப் பூனை நடப்பது போல் நடந்தது. அடுத்த வினாடி அவர்கள் அருகில் வந்து விட்டது.

இவ்வளவும் நல்ல இருட்டில் நடந்தபடியால், மண்டபத்தின் அடிப்படிகளில் நின்ற காவலர்கள் கண்ணில் படவில்லை.

பல்லக்கிலிருந்து வெளிவந்தவன் ஊமை ராணிதான் என்பதைப் பூங்குழலி அந்த இருவரிலும் நன்றாய்த் தெரிந்து கொண்டு விட்டான்.

ஊமை ராணி அந்த இரண்டு பேரின் கைகளையும் பிடித்து இழுத்துக் கொண்டு அம் மண்டபத்தின் பின் பகுதிக்கு விரைந்து சென்றாள்.

பூங்குழலியைத் தழுவிக்கொண்டு உச்சி முகந்து, அவளைப் பார்த்ததில் தன் மகிழ்ச்சியைத் தெரிவித்தான்.

பின்னர், அதைக்கும் மருமகனாகும் சமீக்கை பாஷையில் சிறிது நேரம் சும்பாஷணை நடந்தது.

அந்தக் காரிருளில் அவர்கள் ஒரு வருக்கொருவர் எப்படித்தான் பேசிக்கொண்டார்களோ? ஒருவர்களுக்கதை ஒருவர் எவ்வாறுதான் தெரிந்து

கொண்டார்களோ? அது நம்மால் விளங்கச் சொல்ல முடியாத காரியம்.

பூங்குழலி சேந்தன் அமுதனிடம், "அத்தை சொல்லுவது உனக்குத் தெரிந்ததா? என்னைப் பல்லக்கில் ஏறிக் கொண்டு போகச் சொல்கிறான். அவனை உன் வீட்டுக்கு அழைத்துப் போகச் சொல்லுகிறான்!" என்றான்.

"உன் சம்மதம் என்ன? பூங்குழலி!" என்று அமுதன் கேட்டான்.

"அத்தை சொல்கிறபடி செய்யப் போகிறேன். அவனைப் பிடித்துக் கொண்டு வரச் சொன்னவர்கள் இன்னார் என்று தெரிந்து கொள்வதற்குச் சரியான உபாயம் அல்லவா?"

"போகித்துச் சொல்லு! பூங்குழலி! உபாயம் சரிதான்! அதில் என்ன அபாயம் இருக்குமோ?"

"அமுதா! நீ கவலைப்படாதே! அதை சொன்னபடி செய்வதினால், எனக்கு ஓர் அபாயமும் ஏற்படாது. அப்படி ஏற்படுவதாமிருந்தால், என் இருப்பில் இந்தக் கத்தி இருக்கவே இருக்கிறது!" என்று கொன்னான் பூங்குழலி.

அத்தையை மறுபடி ஒருமுறை தழுவிக்கொண்டு விட்டுப் பூங்குழலி அவளைப் போலவே சத்தம் செய்யாமல் நடந்து சென்று பல்லக்கில் புருந்து திரையையும் விட்டுக் கொண்டான்.

அத்தியாயம் 22

அதிருத்தரின் ஏமாற்றம்



தன் மந்திரி அதிருத்தப் பிரம்மராயர் சில தினங்களாகத் தலைநகரிலேயே தங்கியிருந்தார். அவரைக் காண்பதற்கு

அரசாங்க அதிகாரிகள், சிற்றரசர்கள், சேனைத் தலைவர்கள், ஆயல் நாட்டுத் துதர்கள், வர்த்தகக் குழுக்களின் பிரதிநிதிகள், ஆலய நிர்வாகிகள், தென் மொழி வடமொழி வித்வான்கள் முதலியோர் வந்த வண்ணமிருத்

தார்கள். ஆதலின் அவருடைய மாளிகையின் வாசலில் ஜெ, ஜெ என்று எப்போதும் ஜனக் கூட்டமாக இருந்தது.

அதிருத்தர் தமக்கென்று தனியாகக் காவல் படை வைத்துக் கொள்ளவில்லை. பரிவாரங்களும் மிகக் குறைவாகவே வைத்துக் கொண்டிருந்தார். ஆனகயால் பழுவேட்டையர்கள் னோடு அவருக்குத் தகராறு எழுவதற்குக் காரணம் எதுவும் ஏற்படாமலிருந்தது.

ஆனபோதிலும், சின்னப் பழு
வேட்டையர் முணுமுணுத்துக்
கொண்டிருந்தார். முதன் மந்திரி
தஞ்சை நகரில் தங்க ஆரம்பித்ததி
லிருந்து கட்டுக்காவல் குறைத்து
போயிருந்தது. முதன் மந்திரியைக்
காண் வேண்டுமென்ற வியாஜத்தில்
கண்டவர்கள் எல்லாம் கோட்டைக்
குள் புகுந்து கொண்டேயிருந்தார்
கள். சக்கரவர்த்தியின் அரண்
மையை அடுத்து முதன் மந்திரியின்
மாளிகை இருந்தபடியால், அரண்
மனை வட்டாரத்திலும் ஜனக் கூட்டம்
அதிகமாகிக் கொண்டிருந்தது. முதன்
மந்திரியின் பெயரைச் சொல்லிக்
கொண்டும் அவருடைய இலச்சினை
யைக் காட்டிக் கொண்டும் அநேகம்

பேர் அங்கே வந்து அவரைப் பார்த்த
வண்ணமிருந்தார்கள்.

இதையெல்லாம் ஓரளவு கட்டுப்
படுத்த வேண்டும் என்று சின்னப்
பழுவேட்டையர் விரும்பினார்.
ஆனால் நேரில் முதன் மந்திரியிடம்
போய்ச் சண்டை பிடிப்பதற்கு வேண்
டிய துணிக்சல் அவருக்கு இல்லை.
பெரிய பழுவேட்டையரும் இருந்
தால், இருவருமாக யோசித்து ஏதே
னும் செய்யலாம். இந்தச் சமயம்
பார்த்துப் பெரிய பழுவேட்டையர்
கடம்புருக்குப் போய் விட்டதனால்,
சின்னவரான காலாந்தக கண்டருக்கு
ஒரு கை ஒடிந்தது போல் இருந்தது.
கோட்டைக்குள் ஜனக் கூட்டத்
தைச் சேர்த்துக் கட்டுக் காவலுக்கு
வறு விளைவிப்பது போதாது என்று.



முதன் மந்திரி அறிஞத்தர் அடிக்கடி
ஒதாவது சின்னப் பழுவேட்டரையரி
டம் உதவி கேட்கும் பாலவையில்
அவருக்குக் கட்டளை அனுப்பிக்
கொண்டிருந்தார்.

சில நாளைக்கு முன்பு கோடிக்க
ளரைக்கு அனுப்புவதற்குச் சில வீரர்
கள் வேண்டும் என்று கேட்டார்.
காலாத்தக கண்டரும் ஆட்களைக்
கொடுத்து உதவினார். பிறகு, தேற்
றைக்கு, உயர்குவத்துப் பெண்மணி
ஒருவரைத் திருவையாற்றினிருந்து
அழைத்து வர வேண்டுமென்றும்,
அதற்குப் பழுவூர் அரண்மனையில்
மூடு பல்லக்கு ஒன்றும், சிவிகை
தூக்கிகளும் வேண்டும் என்றும்

சொல்லி அனுப்பினார். சின்னப்
பழுவேட்டரையர் இந்தக் கோரிக்கை
யையும் திறைவேற்றினார். ஆனால்
மனத்திற்குள், "இந்தப் பிரம்மராயன்
ஏதோ குழ்ச்சியில் ஈடுபட்டிருக்கி
றான். அவ்விதம் மூடு பல்லக்கில்
வைத்து வரவழைக்கக் கூடிய உயர்
குடும்பத்துப் பெண்மணி யார்? எதற்
காக இங்கே வகுவிதான்? இதை
எப்படியும் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.
இத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் தமைய
னார் இங்கே இல்லாமற் போய் விட்
டாரே?" என்று அவர் மனக்கஞ்சலப்
பட்டது.

மு

தன் மந்திரி அறிஞத்
தரின் மானிகைக்கு
மூடு பல்லக்கில்
வைத்து யார் என்று
தெரிந்து கொள்ள
இன்னொரு மனித

னும் அவர் கொண்டிருத்தான்.
அவன் வேறு யாரும் இல்லை; அறி
ஞத்த பிரம்மராயனின் அருமைச் சீட
னான ஆழ்வார்க்கடியான்தான்.

பெருமழை பெய்த அன்றைக்கு
மறுதாள்காலையில் அறிஞத்தப் பிரம்ம
ராயர் ஸ்தான பானம், ஐயத்தம்,
பூதை புனஸ்காரம் ஆகியவற்றை
முடித்துக் கொண்டு மானிகையின்
முன் முகப்புக்கு வந்து சேர்ந்தார்.
தம்மைக் காண்பதற்கு யாரார் வந்து
காத்திருக்கிறார்கள் என்று சேவக
னைப் பார்த்துக் கொண்டு வரச்
செய்தார். காத்திருந்தவர்களில் ஆழ்
வார்க்கடியான் ஒருவன் என்று தெரிந்
ததும், அவனை உடனே கூட்டி வரும்
படி ஆக்ஞாபித்தார்.

ஆழ்வார்க்கடியான் தன் குருநாத
ரின் முன்னால் விரைந்து வந்து பய
பத்தி விளையத்துடன் நின்றான்.

"திருமணம்! போன் காரியம்
என்ன ஆவிறது?" என்று அறிஞத்தர்
கேட்டார்.

"குருவே! மன்னிக்க வேண்டும்.
தோல்வியடைந்து திரும்பினேன்"
என்றான் ஆழ்வார்க்கடியான்.

"ஒருவாறு நான் எதிர்பார்த்தது
தான். ஆதித்த கரிகாலரைச் சந்திக்
கவே முடியவில்லையா?"

"சத்திதேன், ஐயா! தாங்கள்



சொல்லச் சொன்ன செய்திகளையும் சொன்னேன். ஒன்றும் பயனில்லை. இளவரசரைக் கடம்பூர் அரசன்மனைக்குப் போகாமல் தடுக்க முடிய வில்லை...."

"இளவரசர் இப்போது கடம்பூரில் தான் இருக்கிறாரா?"

"ஆம். குருவே! சம்புலரைவரின் மானிகையில் அவர் பிரவேசித்ததைப் பார்த்து விட்டுத்தான் வந்தேன். இளவரசருக்குச் சம்புலரைவர் இராஜோபசார வரவேற்பு அளித்தார். கற்றுப்புறந்து மக்கள் காட்டிய உற்சாகத்தையோ வர்ணிக்க முடியாது."

"அதெல்லாம் எதிர்பார்க்கக் கூடியதுதான். கடம்பூர் மானிகைக்கு இன்னும் யார், யார் வந்திருக்கிறார்கள்?"

"இளவரசருடன் பார்த்திபேந்திரனும் வந்தியத்தேவனும் வந்திருக்கிறார்கள். இங்கிருந்து பெரிய பழுவேட்டரைவர் இளைவரானியுடன் வந்திருக்கிறார். இன்னும் நடு நாட்டையும் திருமுனைப்பாடி நாட்டையும் சேர்ந்த பல சிற்றரசர்களையும் அழைத்திருப்பதாகக் கேள்விப்படுகிறேன்...."

"திருக்கோவலூர் மனவயமாள்? ..."

"மணிமுத்தா திவகரையில் இளவரசருடன் வந்து திரும்பிப் போய் விட்டார்!"

"அந்த வீரக் கிழவன் சுமமா இருக்க மாட்டான். இதற்குள் கைனியம் நிரட்டத் தொடங்கியிருப்பான். தெற்கேயிருந்து கொடும்பாளூர்ப் பெரிய வேளான் பெரிய கசைவத்துடன் வருவதாகக் கேள்விப்படுகிறேன். இந்த ராஜ்யத்துக்குக் கெடு ஒன்றும் வராமல் கடவுள்தான் காப்பாற்ற வேண்டும். திருமலை! நீ வரும் வழியில் சோழ நாட்டு மக்கள் என்ன பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது ஏதேனும் காதில் விழுந்ததா?"

"சின்ன இளவரசருக்கு நேர்ந்த கடல் விபத்தைப் பற்றியே அதிகம் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பழுவேட்டரைவர்கள் மீது ஒரே கோபமாயிருக்கிறார்கள். சிலர் தங்கனையும் சேர்த்துக் குறை கூறுகிறார்கள்...."

"ஆம், ஆம்; குறை கூறுவதற்கு அவர்களுக்கு நியாயம் இருக்கத்தான்

செய்கிறது. திருமலை! சீக்கிரத்தில் இந்த முதன் மந்திரி உத்தியோகத்தை விட்டு விட எண்ணியிருக்கிறேன்..."

"குருவே! தாங்கள் அப்படிச் செய்தால் எனக்கும் விடுதலைகிடைக்கும். ஆழ்வார்களின் பாசரங்களை நாடெங்கும் பாடி யாத்திரை செய்து ஆனந்தமாய்க் காலங் கழிப்பேன். எப்போது உத்தியோகத்தை விட்டு விடப் போகிறீர்கள், ஐயா!"

"இராஜ்யத்திற்கு விபத்து நேராமல் பாதுகாக்கக் கடைசியாக ஒரு முயற்சி செய்து பார்க்கப்போகிறேன். அது முடிந்ததும் விடப் போகிறேன்...."

"அது என்ன முயற்சி, குருவே!"

"அந்த முயற்சியில் மிக முக்கியமான முதற்படி ஏறியாகி விட்டது. திருமலை! உன்னால் முடியாது என்று நீ கவிட்டு விட்ட ஒரு காரியத்தில் தான் வெற்றி பெற்று விட்டேன்..."

"அதிக விவப்பு ஒன்றுமில்லை, ஐயா! அது என்ன காரியமோ?"

"சூழ் தீவில் பித்துப் பிடித்தவன் போலத் திரிந்து கொண்டிருக்கும் ஓர் ஊமை மந்திரியைத் தேடிப் பிடித்து அழைத்து வரச் சொன்னேன் அல்லவா? உன்னால் அந்தக் காரியம் முடியவில்லை என்று திரும்பி வந்து கூறினாய் அல்லவா?" என்று அறிஞத்தர் கேட்டார்.

"ஆம், ஐயா! அந்த ஊமை மந்திரி...."

"தேற்றிரவு நம் அரசன்மனைக்கு அவனைக் கொண்டு வந்தாகி விட்டது."

"ஆகா! அதிசயம்! அதிசயம்! இதை எப்படிச் சாதித்தீர்கள்?"

"சின்ன இளவரசர் நப்பிப்பிழைத்தாரா இவ்வயயா என்று தெரிந்து கொள்ள அந்த ஊமைப் பெண் கோடிக்கரைக்கு வருவான் என்று எதிர்பார்த்தேன். வந்தால் அவனைப் பிடித்துக் கொண்டு வரும்படி ஆட்களை அனுப்பியிருந்தேன். நல்ல வேளைபாக, அவன் அதிக தொந்தரவு கொடுக்காமலே வந்து விட்டான். இந்த வேடிக்கையைக் கேள், திருமலை! திருமலையாற்றிலிருந்து அவனை மூடு பல்வக்கில் வைத்து அழைத்து வரச் செய்தேன். இதற்கா

கப் பழுது இளைய ராணியின் மூடு பல்லக்கையே அணுப்பி வைத் தேன்....

“ஐயா! நேற்று மாலை பெரும் புயலும் மழையும் அடித்ததே!”

ஆம்; அதனால் வழியில் நடங் கல் ஏற்பட்டது. எனக்குக் கூடக் கவலையாகத்தானிருந்தது. நேற்று நள்ளிரவு நேரத்துக்குப் பல்லக்கு வந்த பிறகுதான் நிம்மதியாயிற்று.

ஓகோ! நள்ளிரவு ஆகிவிட்டதா? நாங்களும் அத்தனை நேரமும் விழித் திருந்து வரவேற்பு அளித்தீர்களா?

விழித்திருந்தேன். ஆனால் வர வேற்பதற்கு நாள் போகவில்லை. விட் டுப் பெண்களை விட்டே வரவேற்கச் செய்தேன். வெறி பிடித்தவளா யிற்றே. என்ன தகராறு செய்கிறாளோ என்று கவலையாகத்தானிருந்தது. நல்ல வேளையாக, அப்படி ஒன்றும் நடக்கவில்லை. நன்றாகச் சாப்பிட்டு விட்டு, உடனே உறங்கி விட்டான். திருமலை! உண்மையைச் சொல்லப் போனால், இன்னமும் அவளைப் பார்க்கும் விஷயத்தில் எனக்குக் கொஞ்சம் பயமாய்த்தானிருக்கிறது.

நீ இச்சமயம் வந்தது நல்லதாய்ப் போகிற்று...”

“குருவே! நானும் அந்தப் பெண் மணியைப் பார்ப்பதற்கு மிக்க ஆவலாயிருக்கிறேன்....

“அப்படியானால், வா! அந்தப் புரத்துக்குப் போகலாம். உன்னை ஏற் கெனவே அவளுக்குத் தெரியும் அல்லவா? நீ இன்ன இளவரசருக்கு வேண்டியவன் என்பதும் தெரியும். ஆகையால் உன்னிடம் சிறிது சுமுக மாக இருக்கக் கூடும்.”

குருவும் சீடனும் மாளிகையின் பிள்கட்டுக்குச் சென்றார்கள். நாதி மார்களிடம் நேற்றிரவு வந்த பெண் மணியை அழைத்து வரும்படி அறிருத் தப் பிரம்மராயர் கட்டளைவிட்டார்.

நாதிமார்கள் அந்த ஸ்திரீயை அழைத்துக் கொண்டு வந்து நிறுத்தி னார்கள்.

அறிருத்தர் அவளைப் பார்த்துத் திகைத்துப் போய் நின்றார்.

ஆழ்வார்க்கடியானின் முகத்தில் புன்னகை தவழ்ந்தது.

(தொடரும்)

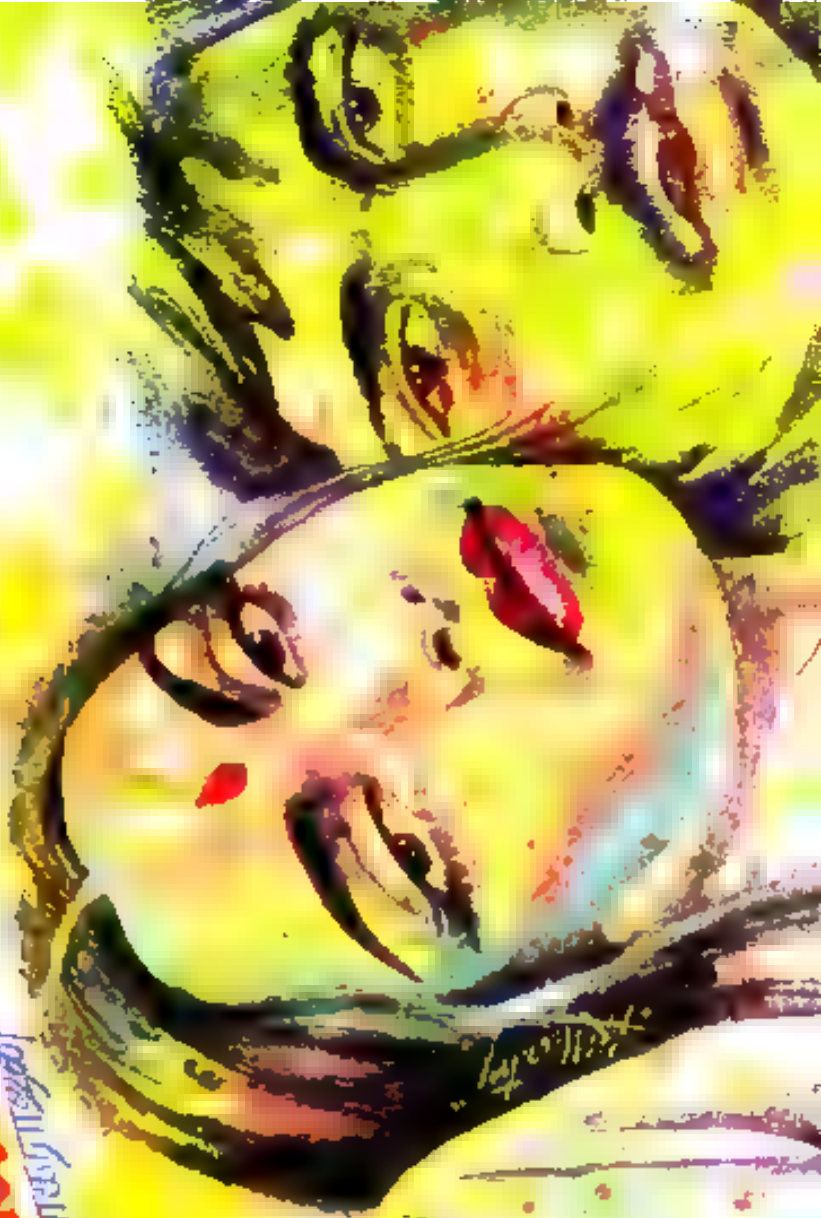


16 பக்க வண்ணப் பக்கத்து
கோகுலம்
டார்ச் இதழில்
கதை: ஆனந்தி படம்: கிணு

பொன்முடி அசுரனும் பொன்மனக்குமரனும்

புக்கலிங்கம் காவலி

நா. நாராயணன்



பிறிதோரு மனவியளவில் பிரபாகரன் தான் போன் சென்று முதலில் அந்தக் கெஸ்தி வைச் சொன்னான்.

“பாரம் கம்பப்பல்கள்” கதை பத்திரிகை சிக் பிரகரமாவிற்குக் குமார் படமும், பிரமாதமன வந்திருக்கு. கதா இதைக் கண்டிப்பாய் படிப்பா. அகனாக்கு எவ்வா விஷயமும் உடனே புரிகு போவதிலும், என் னைக் காதலிச்சு. பணக்கார நண்பர் இடைச்சமையதலைத் தன்னை மனவிதைக் கதைப் படிச்சதும், கதை தன் கதைதான்... சொன்னது நான்தான்னு நிச்சயம் புரிகு சப்பா, உன் கற்பமனை நகலா டுவிடுக்கு, கதை நோர், தாங்கியு...”

முதல் விட்ட, ஆனதால் ஒன்று எனைக்கு விட்டிருந்து போனதுதான் வறுக்கமனாகச் செய்கிற தெரியும்.

பிரபாக இத்தொன்று காதலிருக்கலை மாறாக் பேசுகில் சர்க்குலேஷன் கையிற் றிருந்து பத்திரிகைகள் வாகுலேஷன் பித்திப் பார்த்து உடனே சொய்க் இருக்கிறான்...

இந்தப் பிரபாக என் பதிலை டும் பேசும். இந்த கனாக்கு வேலை கொடுத்து வந்த புதிதிலுமே இடைக்காமல் வணை விட்டுத் தள்ளி இருக்க ஒரு பெரிய விட்டம் தங்க வேண்டிய வந்தபொது உடல் இருக்கலை.

இந்தப் பேசும் பத்திரிகைகளும் புத்தகங்கள மாயப் பொழுதைக் கழிப்பவை. அவன் பேசுகிற வேலை நெய்திற கதா என்னைப் பெயர்வைக் காதலிப்பதாய் அவன் சொன்ன பொது வீதேஷனாக இருந்தது.

ஒன்றிரேஷனும் அவன் விட்டல் போய்ப் பேசிக் கொண்டிருப்பான். உ. வி. பாரப்பான் விடக்கில் விவதல்லை படக்களை அவரின் விட்டில் வைத்துப் பரக்கக் ஏது பாடு செய்வான்.

‘நீச்சான்’ என்று அனாமபிச்சு சார்பில் ஒரு வாரம் கலைப் படங்கள் காட்டிய பொது, அவன் கதாவைவாணக்கு அதிமுக்கம் செய்து வைத்தான்.

ஒரு கவாத்தி கவந்த என்னை, கைத்தறிப் புடைவைவின் மொடமொடப்புக் கலைவா மல் நேரத்திப்பாகக் கடமையிலிருந்தான். பெரிய கண்கள், பாரிரென்ற திரிப்பு.

‘பிரபாக பிராகக்காரன்’ என்று நினைத்த துண்டு.

அந்த நினைப்பை எல்லாம் மாற்றுகி மாற்றி ஒரு புதிய கதைபுடன் பிரபாக பிராக மாற்றம் வந்தான்.

‘என்ன பிரபாக... ஒரு மாதிரி உல்லகக் இருக்கே?’

‘தந்தில் குமார், தவறு செய்து கதாக்கப் பத்திரிகைப் பத்திரியார் என்னாக்க... நீயா என்னை மொ போதிரே?’

‘எல்... குமார்... அவன் என்னைப் புதுக் கணிக்கிறார். நான் சாதாரண இளங்கிறேன்! இன்னிக்குப் புதுசா வந்த அகிரா அகா ருக்கு இனிக் ஆரம்பிக்கட்டான்.’

‘கமலா திராக ஏதாவது கற்பனை பன் னைக்காதே பிரபாக.’

‘நே... குமார்... இது என் கற்பனை இருக்கை; நிறும். இனிமேல் நான் அவனைக் கவியானம் பண்ணிப்போனா நான்கா அதாவது கற்பனை, சந்தேஷனா இத்தனை நான் போய் பழக என்னை அவன் பவ படுத்திக்கிட்டான், நான் இனிமேல் அவன் என்னைப் பழகின பழைய நாட்களை நினைக்கத் திருப்பிப்படுக்க வேண்டியது தான்.’

‘என்ன பிரபாக, என்ன தடுத்ததுண்டு சொல்லுமா, நீயே ஏதேனோ புலம்பிறே...’

‘சொன்னால் உன்னால் என்ன செய்வ முடியும் குமார்? அவரிடமே போய் திரிவா

கேட்க முடியும் மனசைப் புரிஞ்சுக்கோம். இதெல்லாம் போராளி வாங்குகிற கமலா ரமார் தான் ஏமாந்ததுடன் குமார், பெண் கோட சிதேஷன் ஏமாந்தக் கூடியது. பொய், தம்மனைவிட் பணவா இருந்தது. இடைச்சா அவன் பக்கம் போங்குவாங்க... கூசாதவையும் காதலைவும் மன கவியானம் கைத்தறிக்கு தம்மனை திரியானம்... கதை எழுது குமார், என் வகுத்தம் அவன் இருப்புப் புரிபட்டும். இனிமேல் வது அவன் மேலீடு வாராறவேனும் ஏமாந்தான் இருக்கிற துக்குத் இதை எழுதானும் குமார், பதில்... எதைக்கே...

மறுக முடியவில்லை. அந்தக் கதைதான் இந்த வாரம் இருந்தவை சந்தேஷப் பேசும் வாரத்தானாகும் காரணமாய் இருக்கிறது!

‘இன்னும் அரை மணி நேரத்திலே விடு! விட்டு வேலைவிலி இது ஒரு தொகையின் இனம்பிறை மையத்தில் போன்.’

‘நாமே... குமார் இருக்காரா?’

‘என்... தங்க...’

‘கதா... தவறு செய்து கவையகாலம் கொஞ்சம் விடு வரைக்கும் வர முடியுமா... பதில்...’

‘என்ன விஷயம்?’

‘மனதப்பா போன்? என் நேரநி உங்கள் சமீபத்திய கதைகளைப் பற்றிக் கொ விஷயம் கனைச் சொன்னால், நானும் வார்டில் படிச்சேன், அது விஷயமாகப் போ...’

‘நாமே... அதன் போதாதுக்கு என்ன இருக்கிற துண்ட் அரைக்க மொடிரி, பிடிச்சாப் பாராட்டிக்க... இப்பேண்ணா விட்டு

‘இப்பேண் குமார்... ஒரு மீட்டுவதற்குத் திற முறை உங்கிட்டே இல்லாதப் போ



செவ்வாய்க்கிழமை

நீர்ஸ் அலுவலகத்துக்கும் நுழைந்த போது எனக்காக ஒரு பெண் காத்திருப்பதாய்ச் சொன்னார்கள்.

சமீபத்தில் காலியான ஓர் இடத்துக்குக் குமாஸ்தா தேவை என்று என் கம்பெனி எம். டி. சொல்லிக் கொண்டிருந்த போது, நான் குறுக்கிட்டு எனக்குத் தெரிந்தவரின் மகனைப் பற்றிக் சொன்னேன்.

“இது சிறிய கம்பெனி. கறுகறுப்பாக இருக்கணும். வர்றடெலிபோன் கால்களை ஆட்டெண்ட் பண்ணும் போது, சிரிச்ச முகமா கழுமகமாப் பழகணும். யாராவது வேலைக்கு வரவென்னா அந்த வேலைகளுக்கும் இழுத்துப் போட்டுக்கிட்டிடுச் செல்பணும். இப்படி நிறைவு எதிர்பார்க்கிறேன்—மிஸ்டர் மணி” என்றார் எம். டி.

“ரொம்ப ஏழைக் குடும்பம் சார். நவ்வாப் படிச்ச பெண், ஒரு சான்ல்கொடுத்துத்தான் பாலுங்களைன்” என்றேன்.

“சரி உங்களுக்காக ஒத்துக்கறேன். நாளைக் காணவதில் வரச் சொல்லுங்க, சரியாப் பத்து மணிக்கெவலாம்...” என்று சொல்லியிருந்தார்.

அந்தப் பெண்ணாகத்தான் இருக்கும். பார்த்தேன்.

கொஞ்சம் கூடக் கணையெ இல்லாத முகம். முதலாளி சொன்ன தகுதிகளுக்கு தேர்மாறாகப் பேசுவே பறப்பறும் கபாவம். வேலை கிடைக்குமா?

எம். டி. என்னை ஒரு மாதிரியாய்ப் பார்த்தார். எம். டி. அருகில் இருந்த இன்னொரு நபர் “என்ன சார் இது. இந்தப் பெண்ணைப் பார்த்தாச் சரியா வேலை செய்புறது தொணாவையே...” என்று எம். டி. காதில் துபம் போட்டார்.

வேலை தேடி வரும்பெண் தன்னைத் தன்

றாக அவங்கரித்துக் கொண்டு கூடவா வரச் கூடாது? படபடவென்று பொரிந்து தன்னர் விட்டாலும், நறுக்கென்று ஆணித்தரமாய்ப் பதில் சொல்லக் கூடாது என்ன?

“சரி ஒரு மாசம் புரோபேஷன். அதுக்குள்ள பிக்கப் பண்ணிடுதான்னு பார்ப்போம்” என்றார் எம். டி.

“அது கூட வேண்டும்து தோணுது சார். முதல்வேலே தல்ல பெண்ணாத் தேர்த்தெடுத்துடுங்க. ஏன் மின் ரிஸ்க்?” என்று மறுபடி கும்பக்கத்தில் இருத்தவர் துபம் போட்டார். “எதுக்கும் டபம் கொடுத்துப் பார்ப்போம் ஒரு மாசம்” என்றார் எம். டி.

ஒரு வாரம் போயிருக்கும். எம். டி. என்னைக் கூப்பிட்டனுப்பினார். இப்போ தெய்வம் எம். டி. மின் அறைக்கு வநானாகப் போவதில்லை. போனாக யங்கே நான் சிபாரிக் செய்த பெண்ணைப் பற்றிப் பொரிந்து தன்னி விடுவாரோ என்ற அச்ச உணர்வு!

ஒருநாள் —

“உங்க செலக்ஷன் பிரில்லியன்ட்...” என்று எம். டி. சொன்ன போது என்னைக் கிண்டலெய்திரோ என்று நினைத்தேன்.

எம். டி. சொன்னார்: “ஒருத்திரோட வெளித் தொற்றத்தைப் பார்த்து எடை போடறது தப்பின்னு புரிஞ்சுக்கிட்டேன். மிஸ்டர் மணி. நீங்க சிபாரிக் செய்த பெண் ஒருரே யாரத்தில எல்லா வேலைகளையும் புரிஞ்சுக்கிட்டா. கோபமே வருவதில்லை. வேலையில் சின்சரியர். எல்லா வேலைகளிலும் ஆரம்ப காட்டறா. அவளை நிரத்தரமாகப் போதேன்” என்ற போது சத்தோஷமாயிருந்தது.

கவகலப்பான யோசனத்திற்குக் கூட ஏழைமை எவ்வளவு எதிரி என்பது புரிந்தது.

— கௌசல்யா ரங்கநாதன்.

சுக் போகத் தீவுகள்

கிருஷ்ணமூர்த்திக்குக் குழப்பமாக இருந்தது.

இருவர் இரு பக்கம் நின்று கொண்டு அவனைத் தன் பக்கமாக இழுக்க முயல்வது போலவும், அவர்களுக்கிடையில் அவன் சிக்குண்டு தவிப்பது போலவும் உணர்ந்தான். விநோதினி சொல்வது போல மாமா அவ்வளவு மோசமானவர்தான். அய்யது திகழ்கால அரசிவளில் ஏற்பட்டுள்ள வெறுப்பு காரணமாக அவன் உற்பனை செய்து கொள்கிறானா என்று இருந்தது.

கோகிலா ஸீட்டிலிருந்து காரில் மாமாவும் அவனும்திரும்பிக் கொண்டிருக்கையில் மாமா சொன்னது அவன் நினைவுக்கு வந்தது.

"மணல்வெளியிராமம் தெரிவுபிள்ளையா, உனக்கு?"

மணல்வெளி உத்தமபாளையத்துக்கு நார்பத்தைத்து ஸமீப தூரத்துக் கிராமம். ஆனாலும், அந்தப் பெயரை அவன் கேட்டிருக்கிறானே அன்றி தேசில் சென்ற தில்லை, சொன்னான்.

"அங்கு நீ நாளை போக வேண்டியிருக்கும், கிருஷ்ணமூர்த்தி" என்ற வர் என்று நேரம் போகிற்று ஸீட்டுப் பிறகு சொன்னார்.

மணல்வெளி உத்தமபாளைய ஒட்டிய நிலம் ஒரே தூக்கலாக நின்று ஏக்கருக்கு மேல் வெறும் கரம் பாய்க் கிடக்கிறது. அது கமரம் இருபது முப்பது பேருக்கு மேல் சொந்தம் என்று வைத்துக் கொள். அதில், முதல் கட்டமாக ஒரு முப்பது ஏக்கரை நாம் வாங்கப் போகிறோம்."

"என்ன மாமா, நிறொன்று விவசாயத்தில் இறங்கி ஸீட்டைக் கள்?"

"நமக்கு எங்கே விவசாயத்தைக் கவனிக்க நேரம்? கிருஷ்ண

மும், மணல்வெளியையும் ஒட்டிய நிலமெல்லாம் நம்ம சாதி சனத்தாருடையது. பாவம், கால் வலித்துக் கஞ்சிக்கும் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள். உடல் வரங்கி விவசாயம் பண்ணி என்ன காசு மிச்சம் பண்ண முடியும். லாபம் ஒன்று பெற்றுக் கொடுக்கும். இல்லவென்றால் காய்த்துக் கொடுக்கும். பல குக்கும் திவத்தை விற்று நகர்ப் பக்கம் வந்து கடை, கண்ணா விவத்துப் பிழைத்துக் கொள்ள ஸீடுப்பம். மற்ற சாதிகாரிகளுக்குப் போவதைவிட நீங்கள் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்று நெருக்குகிறார்கள் என்ன. எனக்கு இத்த நில ஆசை எல்லாம் இல்லவே ஸீட்டி. கஷ்டப்படுகிறவர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்பது மட்டுமே என் நோக்கம். என்னிடம் காசு இல்லை. ஆனால் ஏற்பாடு பண்ண முடியும். அந்த திவத்தை உள்ள விவசாயிகளுக்குக் கொடுவாகவே தொனக் கொடுத்து வாங்க ஸீடுப்பம். நீ, நம் எம்.எல்.ஏ. உடலாசனம் போய்ப் பார். அவனுக்கு எல்லா விவரமும் தெரியும். அவனை, விவசாயிகளை உனக்கு அறிமுகம் செய்து வைப்பான். விஷயம் சிக்கலாகும் போல் இருந்தால், போனிய் பேசு. கோகிலா அங்கு வருவான்."

"கோகிலாவா?"



“ஏன்?”

“இல்லை. அந்த அம்மாவுக்கு இந்த மாநிலி காரியங்கள் செய்வ முடியுமா என்று நினைத்தேன்.”

“அந்த அம்மான் எல்லா மாநிலி காரியங் களும் பண்ணும்.”

மாமாவின் மேல் அந்தச் சமயம், மூர்த் திக்கு மரியாதை ஏற்பட்டது உண்மை. விநோ தினி, மாமாவின் இரக்க குணம் தெரிவாமல் பேசுகிறான் என்றே நினைத்தான். விநோ தினி பேச்சு வரவில்லை சொன்னது அசந்தர்ப் பமாக அவனுக்கு ஞாபகம் வந்தது. “நல்ல வர்களை ஏமாற்றுவது மிகச் சவப்பதாக இருக்கிறது. இல்லையா? பெரிய துரதிருஷ்டம், நல்லவர்கள் ஏமாற்றப்படுவதுதான். மூர்தி.”

மூர்திக்குக் குழப்பமே அதிகரித்தது.

சீர் இரவு முழுதும் பயணம் செய்து மண்டிவெளிக்கு வந்து சேர்ந்தான் மூர்தி. ஸ்டேஷனில் இறங்கி, பரிசோதகரிடம் டிக்

கெட்டைக் கொடுத்து, வெளியேறி. வீதியில் நின்று வாரை விசாரிக்கலாம் என்று அவன் யோசித்துக் கொண்டிருக்கையில், ஒரு கை அவன் தோளைப் பற்றியதை உணர்ந்து திரும்பிப் பார்த்தான்.

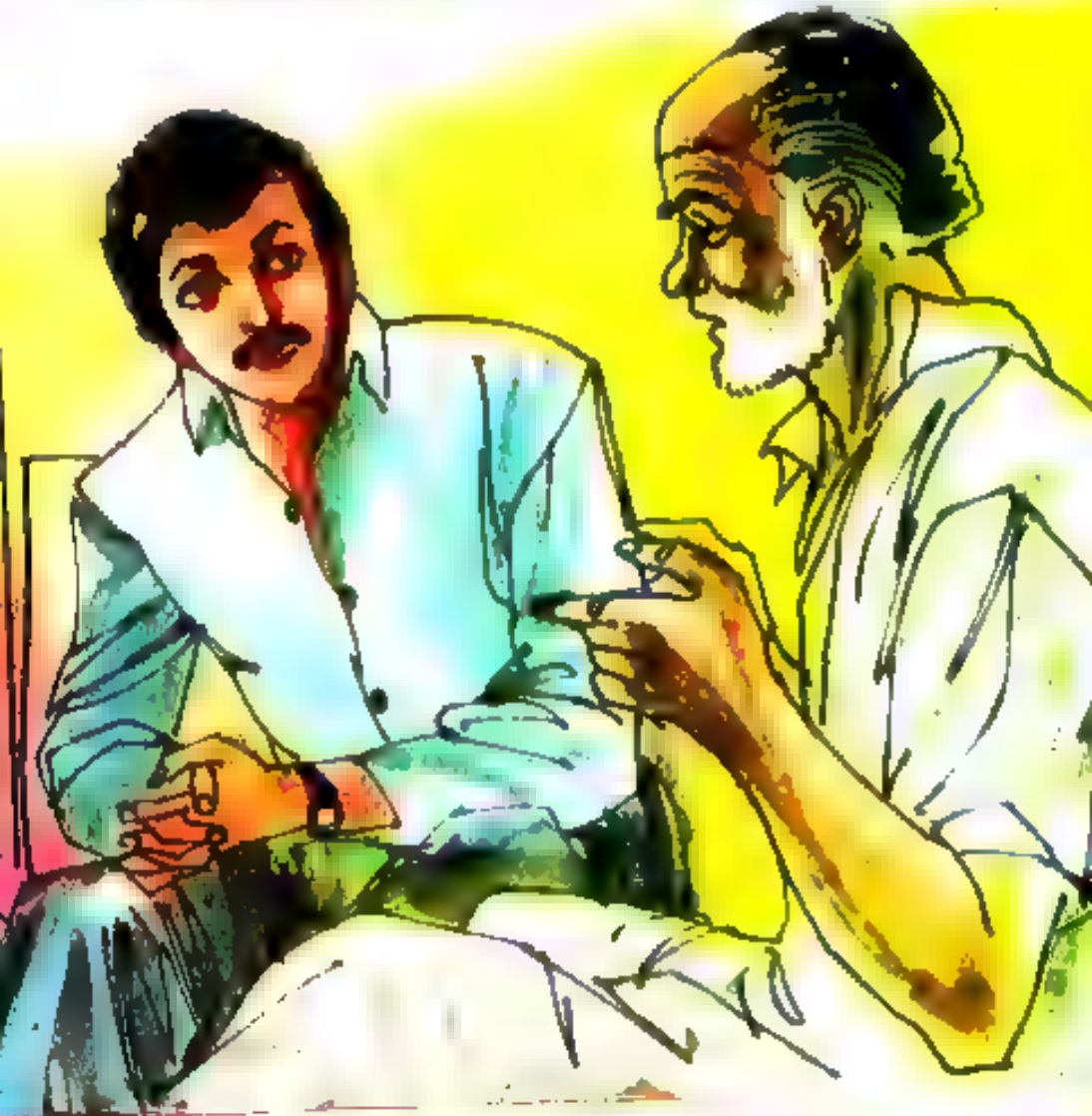
“வணக்கம்! தங்கள் விருஷணமூர்த்தி தானே?” என்றார் அந்த மனிதர்.

சுமார் மூப்பது வயது. வெள்ளை ஆடை. அரசியல்வாதிகளுக்குக் கூரிய அந்த வெண்மை திறத்தில், முழுக்கக் கட்டை யும், புறம்ப புற வேஷ்டியும் அணிந்து, அநேக திறத்துப் புன்னகையுமாக நின்றார். “ஆமாம். தங்கள்...”

“தான் கூட யாதன். உங்களை எதிர்பார்த்ததான் தின்றிருந்தேன். உங்கள் மாமா பொனில் பேசினார்.”

கூடலரசனின் அம்பாவிடரில் அவர்கள் வந்து கொண்டிருந்தார்கள்.

தாம் நம் வீட்டுக்குப் போகிறோம். தங்கள் அங்கு குளிக்கிறீர்கள். சாப்பிடுகிறீர்கள், பத்து மணிக்கு விடுந்தினர் மானிகைக்



தாய் போகிறோம். அங்கு உங்களுக்கு ஓர் அறை ஏற்பாடு செய்திருக்கிறேன். நீங்கள் சத்திக்க வேண்டியவர்களில் ஒருவர் - மாஸி காமி - அங்கு வருவார். சிறு விவசாயி. அவருக்கு மட்டுமே இருபத்தைந்து ஏக்கர் நிலம் அங்கு உண்டு சேலாக ஒரு மணிக்குத் தெய்வநாயகம் அடைய வேண்டும் என்று. பேரம் படித்து எந்தால், நீங்கள் அவருக்காக, நீக்கவே வாய்க்குவது போல் பத்திரம் எழுதிப் பணம் கொடுத்து விட வேண்டும். பணம்தானே? தான் கருவேல். சிக்கலாகும். இரண்டு மணி பிணைப்பில் கோவிலா புறப்பட்டு வருவான்."

மூர்த்திக்குத் திக்ரீரணமயாக இருந்தது. இவர்களை எல்லாம் எவ்வளவு துயரமாய் மாடக் காரியமாகத் துறிகாரன் என்ற விஷயம் ஏற்பட்டது.

மீசரிசாமி பத்து மணிக்கு வரவேண்டியவர், காலை எட்டு மணிக்கு வந்து காத்திருந்தார். கமரர் அதுபடி வரவை எட்டி விடுத்தார். அவர் என் சொல்வதற்கு நுதுமை முகத்தில் வெள்ளைத் தாடி வழிந்து, கைகளைக் கழுட்டிப் பணைக்குள் வைத்திருப்பவரோ என்று ஐயப்படுத்திக் கருக்கம் கண்ட. அளக்கைச் சுடகட இருக்கா மூர்த்தியைக் கண்டதும் பய பத்தியுடன் எழுந்து வரவில்லையார். அவனுக்கு அது சங்கடமாய் இருந்தது.

"உட்காருங்கள் என்றும் அவர் அரைத்தார்."

"தெய்வநாயகத்துக்கு நீங்கள் மகிசினம் துறைப்பனா?" என்று அவர் பேச்சைத் தொடங்கினார்.

"ஆமாம்" என்றால் மூர்த்தி "நம அடிகள் கம்பியின்னைக் கதை இடத்துக்குப் போகிறார்களே வேட்கை சத்தோஷமாக இருக்கு" என்றார் அவர். "நம்ம" என்று அவர் சொன்னதில் அர்த்தம் அவனுக்கு விளங்கிற்று. நாம் தனிச் சாதி, ஒரு சாதி எப்போதே அதன் பொருள் தமிழர்கள் மன இப்படிக்குழுக் குழுவாகத் தங்களைப் பிரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்வது அவனுக்கு நினைக்க விடுத்த சகை. பாக் தூக்கம்.

மூசரிசாமி சொன்னார்.

"என் நிலத்தை வித்து விடறதா முடியு பண்ணிட்டேன் தம்பி. பரம்பரை பரம்ப பரம்பர எங்கள் பாட்டன், பூட்டன் அது பரம்பர இப்போ என் கைக்கு வந்து சேர்க்க சொத்து தம்பி அது. அதை விக்கிறது என்ற நினைப்பு வரும்போதே என் கைக் கழிக்குகிறது. நீங்கள் எல்லாம் பட்டணக்காரர்கள் நிலம் என்றவுடன் உங்களுக்கு மண்ணும், அதிவிருத்து வினைவிற பரிசும் பரிசை வித்தால் விடைக்கிற பணமும் அங்குத நிலத்தை வித்தால் விடைக்கிற பணமும் தான் தெரியும். அதனால்தான் மேலே உயரத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டு, நிலம் போருங்கள், உரம் போருங்கள், பூச்சிக் கொல்லி மருந்து போருங்கள் என்று எங்களுக்கு உத்தரவு

போடும் கொண்டு இருக்கிறீர்கள். ஆனால் எங்களுக்கு நிலம் என்பது மானம் உணர்வு விட போதுமானம் அவ்வளவு பரம்பரை, கட்டிக் காத்து வருகிற கௌரவம் அது தம்பி உறுதலன் கைக்குப் பார்த்து உழக்கு கூடத் தெறாது என்று சொல்லுட கேட்டிருப் பீரகமே! உண்மைதான் அது வானம் காத்ததா காத்துக் கொடுக்கும். பேருரை பேருக் கொடுக்கும் தமம் மண்ணுமேதான் தன்னை விட வறுவது இல்லைவே. மலக மாறியும் திறக்கும் என்று மண்ணைக் கிளதி விக்கையைத் தாடியோம் மறை வராத. வெக்கைதான் விக்க உடன சொல்லி விதை, உடன் சொல்லி உரம், உடன் சொல்லி வாழ்க்கை வினைவறுவது உடனுக்குக் கட்டி வராத விண்டும் உடன். அரசாங்கம் கொடுத்தா என்ன, வட்டிக் கத்தம் கொடுத்தா என்ன? பொறுப்பு உட்கார்ப பொறுப்புதானே!

"தம்பி, எம்மவனைப் பட்டணத்துக்குப் படிக்க அனுப்பினேன். ஒழுங்கா என்னால் அனுத்துக்குப் பணம் அனுப்ப முடியவில்லை, பின்னை பரிக்கு என்ன பண்ணினால் தெரியுமா? அவனை வினைவாட்டா அது தான் சொன்னால், காவேலுக்குப் பக்கத்துமே ஒரு பகோடா கடை தீரக்காரம், காலை பத்து, பதினொரு மணிக்குக் கூட பகோடா போடுவார்களாம். நேரம் அறிஞ்சு, காலை அறிஞ்சு, டக்கென்று அந்த நேரம் பார்த்துப் போய் ஒரு குபாய்க்கு அவ்வாறு உடன - பகோடா வாங்கிக் கட்டக்கட, என்னெய் கூட வழியாமல், சாய்பீட்டு விடு வாணாம், அந்த மாநில சாய்பீட்டால், பகோடா கொடுக்கப் படு மணி நேரம் ஆறு மாத பரிக்காதாம் மத்தியான சாய்பாட்டைத் தண்ணிப் போட அவன் கண்டுபிடித்த வழி இது அதைக் கேட்டப்போ, என் மனை பட்ட பாத் அந்தக் கடவுளுக்குத்தான் தம்பி தெரியும் அது கம்பமனோ கடனையைக் கூடச் செய்ய முடியவில்லைவே என்று எனக்கு எவ்வளவு அவமானமாப் போக்க தெரியுமா? நிலம் இருந்து என்ன? பொன் ஐயக் கம்பாணத்துக்குப் பட்ட கடன், பின்னை படிப்புக்குப் பட்ட கடன் எல்லாம் இந்த பூமியை வசிக்கத்தான். எனக்கு வேறு துப் போச்சு தம்பி. பின்னை பட்டணத்தில் வேலை பார்த்திறான் அவன் எப்போம் அவனுக்குக் காணைய பட்டண வரசை குபேர வாசனனு சொல்லாங்கனோ ஏதோ சொந்த விடு கட்டிக்கப் பணம் தராமல் தான் கொஞ்சம் போட்டனுமாம் பணம் தீட்டு எழுதிவிடுக்கான். ஆக பூமியை வித்து, கடனைய் சுபசம் பண்ணிட்டு, பின்னையோட போய்ச் சேர்ந்துவாழ்வினை தினைக்கேன்."

அவர் சொல்லி துறுத்தினார். "தாக்குக்கு ஏதாவது கெடைக்குமா?" என்றார் மணி ஒளித்துப் கூடியனை அழகுத்து அவருக்குக் காப்பி வரவழைத்துக் கொடுத்தான் மூர்த்தி

"காலையில் ஆயில் கொட்டினால் - 'பரத்து' மனது வந்தவிட்டது. பஸ் ஸ்டாப்பிற்கு வந்ததும் - 'பரத்து' பஸ் கொட்டிவிட்டது. விடிவோடும் வந்து நிறைந்ததேன். - 'பரத்து' இதை என் கவனித்தேன்..."

"போதும், நிதத்து. த.க. வி. வி. மகாபாரதம். ராமாயணம் பாசிப்பது எங்கெங்குதான் தெரியுமா?"

—> என். வெங்கட்.



"தம்பி! நிலம், உங்க கைக்கு வந்த பிறகு என்ன செய்வதா தெரியும்? நான் இதைக் கேட்கப்படுகிறேன். பெண்ணைக் கட்டிக் கொடுத்த பிறகு, அப்பனுக்கு அவன் மேல் உள்ள பாத்தியைத் திருத்தாலும் மனசு துடிக்கிறது. நீங்களும் செவ்வாமை பண்ணு விடுங்கள்!"

மூர்த்தி அது குறித்து யோசித்திருக்க விவசாய, எளிதும் சொன்னான்.

"செவ்வாமைதான் பண்ணப் போறோம்."

"செவ்வாமை! மகாபாரதம் இருப்பீர்கள்! சில பேர் செவ்வாமை மாதிரி, பூமிவை அழிச்சு விட்டு கட்டுவதற்காகவே, அந்தப் பாவத்தை நீங்கள் செய்வ விடாதீர்கள். ஆதலா முகத்தில் பண்ணம் தொண்டிக் கல் அடுக்கிறது பாவம் இல்லையா? நாட்டில் நிலமா இல்லை? அங்கே விடுகளைக் கட்டிக் கொண்டு குடிவிருத்தால் என்ன? விளை நிலத்தை விடாக்குவிதார்கள், பாலிகள்! இந்தக் காடு, கட்டாத்தரையைப் பண்படுத்தி, பூமிவாக்கி நல்ல முன்னோர்கள் என்ன பாடுபட்டிருப்பார்கள்? அவர்கள் தென்றி விவசாயத்தை விதைத்து அல்லவா மண் மாதாவிடம் வரம் கேட்டார்கள். அரசாங்கம் கூட இதைவெல்லாமல் கவனிச்சு மனுக்கிறதே என்ன பாவம். என்ன பாவம்."

மூர்த்திக்கு அப்பாவின் திணைவு வந்தது. அவர்கூட இப்படித்தான். ஒருமுறை செருப்புக் காலோடு பூமிக்கு வந்து விட்ட அவனைப் பார்த்து, எவ்வளவு வேதனைப் பட்டார் அப்பா! பூமிதான் நம்மைப் போல விவசாயிக்குக் கொயில் தம்பி. வேலித்துக்குள் செருப்பு போட்டுக் கொண்டு துழைவ வாமா? என்றவர் அவர். இந்த மாதிரியாகி குப் பூமி, அண்ணப்பெங்கள் அப்பாவைக்கு அது கோயில். குழத்தைவெல்லாம்.

கூடவரசன் விவாபாரப் பேச்சைத் தொடங்கினார். வழுக்கத்தில் உள்ள விவசாயக் கூடுதலாக ஏக்கர் ஒன்றுக்குப் பத்தாயிரம் நடுவாயாகச் சொன்னார் கூட வரசன். மாரிசாயி நிமிர்ந்து கட்டார்த்தார்.

"கூடுதலாகவா? எதுக்குக்கு?" என்றார் அவர் ஆச்சரியமுடன்.

"உங்களுக்கு உபயோகமாக இருக்கட்டும் என்றுதான்."

"உபயோகம்மா? என்னு விவசாயம்."

"உங்களுக்குக் கூடும் இருக்கும்." "என் கூடும் எப்படியும்தான். அதுக்காக நான் உங்களைப்போல வரசன் வாங்கறது தியாவமா? தம்பி, நீங்கள் சொல்லுவது உண்மை?"

மூர்த்தி மெனமன் சாதித்தான்.

மாரிசன் என்ன விவசாயம் அந்தக் கொடுங்கள், போதும். அந்தரு மேல் எல்லாக் கால என்ரு வேண்டாம்.

உறுதியாக இருந்தார் மாரிசாயி. பத்திரமபிவ ஒரு தேதியும் முடிவாகிற்று. கூடவரசன் ஆயிரத்தி ஓடு கு பாய் பணம் எடுத்து அவரிடம் கொடுத்தார்.

"இது எதுக்குக்கு?"

"அச்சாரமாம் இருக்கட்டும்."

"அச்சாரம்மா!"

"நீசெவ்வாமைக்குக் கொண்டுவிட்டுக் கொண்டு வந்துக் கொண்டுக்கொண்டேன்."

"அதுதான் நீசெவ்வாமை ஆயிரத்திரே."

"அதை உறுதிப்படுத்திக்கொண்டேன்."

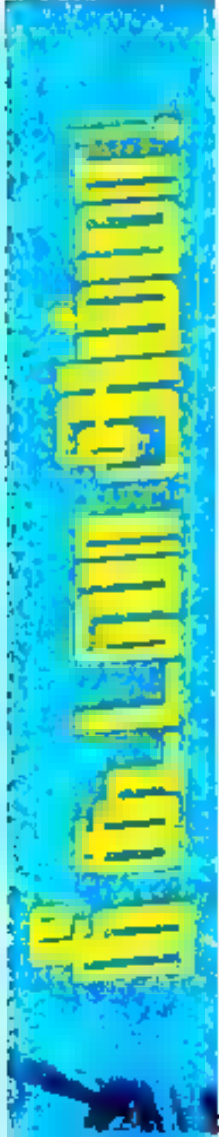
"உறுதி மனசுக்குள்ளே இருக்குங்க. வாய் வரசத்தை சொன்ன பிறகு அப்பறம் என்னங்க அச்சாரம்? பேச்சு மாறுவிற மனுஷன் ஒரு மனுஷனா? அயோக்கியனுக் கல்லவா பத்திரமும் சாட்சியும்? யோக்கி யனுக்கு எதுக்கு?"

மாரிசாயி அச்சாரம் பெற்றுக் கொள்ள விவசாயம். "பேசிய தொகையைப் பத்திரத்தில் வைப்போத்துப் போட்டு விட்டு வாய்க்கிக் கொண்டுவிடுன்" என்றார்.

அடுத்த சில நாட்களுக்குள்ளேயே பத்திர மும் கையெழுத்தாகிப் பதிவாயிற்று. பதிவா ள்! முன் கையெழுத்துப் போடப் போனாவைக் கையில் எடுத்த மாரிசாயியில் கைகள் நடுங் கின. அது முதுமை காரணமாய் அங்கு! கைகளில் இருந்து அவரை அறிவாமல் நீர் பெருகி வந்தது. கையெழுத்தைப் போட் குப் போனாவை மெனது மேல் வைத்தவர், மேல் துண்டால் முகத்தை மூடிக்கொண்டு குதுங்கினார். எல்லாம் சில நிமிஷங்கள் தான், தாரைகவே தன்னைத் தேற்றிக் கொண்டே போனார்.

"மன்னிக்கக்கூடும். தம்பி! ஏதோ குழந்தையாட்டம் பொங்கிட்டேன். குழந்தைதான். பூமி கூட குழந்தைதான். குழந்தையை விக்கிற மாதிரி, வித்துட்டேன்" என்றவர் சிரித்தார்.

(தொடரும்)



இராமத்துப் பக்கம் போலத் திருந்த
வரும்போது கூடவே பெண்ணைக்
கூட்டி வந்தார்.

அந்தப் பெண்ணுக்கு வயது பதினெட்டு
இருக்கும், ஒரு பிட்டுப்பாவாடை, கடலை,
பெயை ஏற்றுக் கிழிந்த தாகைஸ் அணிந்திருத்
தான். அவளுக்கு உட்காட்டைமுகள் எவ்வளவு
அவள் தொள்பட்டைவிலிருந்து ஆடிவரிறு
வாயில் அடங்கியிருந்தன.

"இவள் தான் இந்த வீட்டு எஜமானி.
நன்றாகக் கவனித்துக்கொள்!" என என்னை
அவளுக்கு அறிமுகம் செய்து வைத்தார்.
முடித்தில் கடுப்புடன் "வா" என வர
வெய்தினேன்.

என்னைத் தனிவாக அழைத்துப் போய்
அவர் சொன்னார். "இந்தப் பெண் பெயர்
கலா, பத்தாவது வரை படித்திருக்கிறார்.
என் பிழைத்திற் தனிகளால் என்று உன்வி
டம் கூடக் கொல்லியிருக்கிறேனே.... அவர்
இடைவெளி கண்டிப்பெனத், தனிக் காலம்
போய்க் கோரித்து மூன்று மாதங்கள் ஆகித்
தான், குடுமியம் ரொம்பவும் சிரமப்படுகிறது.
உனக்கு உதவிவாக இருக்கட்டும் என்று
தான் அழைத்து வந்தேன். ஒரு பிடி அரிசி
கூடப் போட்டால் ஆகிறது.... இவளுக்கு
கென்று தனிவாகக் கைமக்கப் போகிறேன்
மா, என்ன?" என்றார்.

அவர் சொல்லி தான் மறந்துப் போய்த்
இடைவாது. தொண்டை வறண்டு போனும்

வளரவாதமாய் நானும் கூட தான் திணைத்தான்
வாந்திக் கொன்ன மாட்டாக, தான் பிழைத்
முடித்து ஒரு நேரங்கள் எனச் சாதிப்பார்.
மணிகுத்துக் கொஞ்சமாவது யோசனை
கொண்டாள்! விட்டில் மூன்று பின்னணிகள்...
28, 25, 22 வயதில், வலப்பெண், பார்த்துத்
தன் தன்னை என்று இருக்கிறேன்.

படுகையில் கத்துப்பையும், பக்கத்தில்
வைத்துவிட்டு - அப்படியும் தப்புகிறாண்டி
ஏதாவது துத்து விட்டால் என் தலைவாரணை
கூடுகும்!

அந்தப் பெண்ணைத் தனிவாகக் கூப்பிட்டு
பெண், என்னுடைய பழைய புடைவைகள்
இதன்மேல் கொடுத்துப் பாவாடை, தாவ
ணித்துப் பதில் உடுத்திச் சொன்னேன்.
இப்போது அவள் வண்டியிலேயும் கூடியது.
கலாவாள்! பவே!" என இவரே பாராட்டி
விட்டுப் போனார்.

"மாடிப்பக்கம் போகக் கூடாது. ஸ்பான்
கனூடன் பேசிக் கொண்டு திரைக்கூடாது.
அவர்கள் விட்டவர் இருக்கும் போது எவ்வா
வரையை விட்டு வெளியே தலைவைக்
காட்டக் கூடாது", என் நெய்வளம் மிரட்டி
வைத்தேன்.

இப்போடுமேலும் தந்தான் அதிமம்
ரொம்பப் பெண், விட்டை விட்டு வெளியே
அன்றாடம் நேரம் கூடப் போகமுடிய
வில்லை. எங்கு யோனாழும் கலாணையும்

அழைத்துப் போக வேண்டியிருந்தது. பார்த்த
வர்கள் எல்லாம் வர! என்று கேட்டார்கள்
இவ்வை. "வேண்டுகோள் பெண்" என்றா
சொல்ல முடியும். "ரொம்பவும் வேண்டிப்
பட்டவர் பெண்" என்றதால் கொல்லித்
சொல்லிக் வேண்டிய வந்தது.

"ஒன்று கம்பகம்! பெண் மூக்கும் முழிய
மாகக் கூடக் விட்டதாகப் மாதிரி இருக்கிற
தானே.... பெரியவனுக்குப் பாரேன்! என
நேரிலேயே சொல்லி விட்டான் இருக்கிறேன்.

கம்மா சொல்லக் கூடாது! பெண் தலை
வந்தது.... என்னை ஒரு காரியம் தலைவ
விடுகிறேன். எது செய்வதாயும் அதிலிரு
துவலிக் இருந்தது. தான்கு தாட்கல் சண்டை
கார அம்மான் மட்டும் போட்ட போது
அவன் தான் சமைத்தான். அப்பரவும் பின்
ணைமூன்றுமேட்டுவாங்கிச் சாதித்தார்கள்.

அந்தந்தக்கு மூன்று ஸ்பான்னையும் தினி
மா போவவிட்டார்கள். திருமதி கார இரவு
ஒன்பதரை ஆகும். கலாணை மட்டும் விட்டால்
வைத்துவிட்டிப் பக்கத்துத் தெரு நேரம் -
ரொம்ப தாட்களாகக் கூப்பிட்டுக் கொண்
யிருக்கிறார் - பார்த்து விட்டுவரப் போகிறுத்
தேன்.

எட்டு மணிக்கு வீடு வந்ததால் ஒரு கிரிப்
பும் கொண்டுமேலும், பக்கமேல் இடைக்க
வில்லை என மூன்று பேரும் ஒரு மணிகுத்துத்
திருமதி விட்டார்கள், கலாணையும் தந்தை
கூட தபாந்தச் சொத்துக்கொண்டு நேரம்
ஆடிக் கொள்கிருக்கிறார்.

அவரும் - கொஞ்சம் கூட யோசனை
இல்லாமல் - சரிக்குத்தி உட்கார்த்து -
விடுவது விழுந்து சரித்துக்கொண்டு....

ஸரீராஜ்



பேடில் சாதாரணமாக.
 "இல்லைமே... மாமி!" எனக் கூறியவன் தொடர்ந்து எய்துகின்ற துருக்கமானான்..
 தான் எங்கெங்குமோ நெடுவதாய் படுவதை நிமிடங்கள் போக்குக் காட்டி விட்டு மெதுவாக அவரிடம் விழுவதைத் சொன்னான்.

அவரும் கூடச் வந்து நெடுப்பாக்கதான்.
 "எங்கேயாவது வைத்துவிட்டு வந்தேனா? நெடுக் கொண்டிருந்தாய் என்பது! உவவ மாகப் பார்!" என்றான்.

"இதேதோன் வைத்தேன், எங்கு நன் றாகக் கவனம் இருக்கிறது... என்ரு அவராய்வது தட்டிக் காட்டினான்.
 எங்கள் பேருடைக் கவனித்த சுவையுறார அம்மான். விடுவிடு" வென்று கூர்வே போவது தன் பெட்டியைக் கொண்டு வந்த தனவழிகைக் கெட்டினான்.

எங்கன் விட்டது பத்து வருஷங்களாக வேலை பாடுப்பான்.

"நீங்கள் தந்தாகப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். மனத்தில் ஒரு நினைவுத் துருக்கம் இருக்கக் கூடாது. பூக்குகள்!" என்றான். தான் உங்களைத் தப்பாகக் கருதுகிறான் வெளிக்கை!" என தான் இடைமறித்துப் ஒக்கெவ்வாறு உதறித் காட்டினான்.

எதிரே நடவந்த போல் வான் தன் தலைவைக் குவித்தவாறு தன் வேலைமீது "குடி" இருந்தான். தான் அவனை உற்றுப் பார்ப்பதை என் கணவர் புரிந்து கொண்டான்.

"இதோ பார்த்துமா கவா! தீயும் உன் கையை உதறித் காட்டி விடு... மாமினிக் கத்தெனப் போகட்டும்! என்றான்.
 "ஆக, என்மீடம் இல்லைமே. மாமி!" என்றான் அவன்.

பட இல்லைமே! நெடு இருவ கூட்டிடுத் திடு...



"பரிமாணம் வேண்டி நெடுவதாய் வெகுவாக என் பதிக் காட்டினான்."

"தொன்று போன் 'பி'லா வேண்டி பன்ன வேண்டி போனதுதான்!"

— கு. இராமசுந்தரி

கன் ஒரு நேரடியைக் கழற்றினேன், உன் வேலைமீது எப்ப அலாமினிக் அடித்தட்டில் இருந்தது. அதுமுள்ளே போட்டுவிட்டு கொள்ளுமா? திருமீன்கிட்டே உன் படுத்து விட்டே நே தவிர. தற்கும் வர விக்கை, தப்பித் தெய்வம் என்பது கூடக் கலையான காரியம் இல்லை என்று எனக்குப் புரிந்தது.

மதுரான் காலை, எப்போது ஆரம்பிப் பது... எப்படியும் அவர் ஆயிரத்துப் புறப் படுமுன் இந்த நாடகத்தை நடத்தினான் வேண்டி. பெரிவரம் எங்கெல்லோ ஆயிர வேலைவாகக் காரியம் இருக்கிறது என விழுவதாயை ஆறு மணிக்குக் கவனம் புறப் பட்டுப்போம் விட்டான்.

மணி எட்டு அடித்தது.
 "ஏன் கவா! என் வேலைவாகக் இரண்டு இருக்க அலாமினிக் கழற்றி வைத்திருந்தேன். உன் கண்ணில் பட்டதோ?" எனக்கேட்ட

"கவா!" என அழைத்தேன் கொடியாக.
 "அவன் இப்போ வரமாட்டான். நெடு இன்னும் முடியவில்லை" என்றான் நினைவாக.

வேறு என்ன செய்யட்டும்? தான் கவனத்துக்கு அங்கேயே உட்கார்த்து விட்டேன். என் நினைவாக தான் எப்போட்டும் போ னார்களோ. இல்லாக - என் பார்வையில் தான் போனோ? அகாலக் காலமாக அன்ன விதியாக உற்று உற்றுப் பார்ப்பது போல் தெரிந்தது. அந்தப் பன்னாறு நேரம் கத்திராமாகப் பழுவது போல் பட்டது.

இதற்கொரு தான் பெரிவரம் இரு வரும் ஆசைக்கும் போனவிட்டாகக். நினைவாக காணாது. வரும் வரப்போ வதினலை என்ன அங்குத்திட்டி விட்டாக் கவனமில் பொறுப்பில் விட்டிருக்கேனே.

திருமீன்கி வந்து பார்த்தான் -
 உட்டினிக் மேல் பவியல் கூடப் போன மல் இவர் படுத்திருந்தார். இதுதற்பெண் - முதுகைப் பிடித்து விட்டுக் கொண்டிருந்த தான்.

இதற்கு நினைவு முடிய கூட்ட வேண்டும் நவமாகக் கொள்ளுகி இவர் கேட்ட மார்ட்டர். இந்த விவாதிக்கைக் கிடுகிடுகி வரதான் உன்.

கவா! நான் ஏதாவது திருட்டில் பட்டால் கட்டித்தான் வேலியே அனுப்ப வேண்டும். எனக்கே தெரிவித்து... தான் கொடிய நினைப்பது தப்பத்தான், பாகம் தான். பெரிதாக ஒரு விவாதி நடப்பதைத் தடுக்க எனக்கு வேறு வழி தெரியவில்லை. அந்நிகழ்வை திருப்பிப் போனும் போது அபராதக் கணிக்கை போட்டு விடுவதான நேரத்து கொண்டு.

இரவு பத்து மணி. என்வேளும் தூய் கப் போலவிட்டார்கள், உன் கவனமாதல்

இப்படி... அம்மா! என்னால் நம்பவே முடியவில்லையே!" என்றான்.

தப்பத்தான்டா... தப்பத்தான்டா... ஒரு தப்ப, தடக்காமலிருக்க இன்னொரு தப்பச் செய்கிறது பெரிய தப்பத்தான்! எனக்கு தெரியுமே.

உன் மனை என்னைப் புரிகிறது அம்மா! என் வருத்தம் எல்லாம் உன்கேள் உன் பிள்ளைகள் மேல் தம்பிக்கை இல்லாமல் என்பதுதான். தாங்களே என்னைப் பெண் களையே பார்க்காதவர்கள்! இல்லை, அவர்களுடன் மூலகதவர்கள்! என்னுடன் ஆசிரியர் எத்தனை பெண்கள் வேலை பார்க்கிறார்கள்? தம்பியுடன் வேலை செய்கும் படிக்கிறார்கள்! கொஞ்சு போக வேண்டும் என்றால் எப்போது வேண்டுமானாலும் நடக்கலாம். அம்மா... நீ என்ன வேலை போட்டாளும் அது உடைந்து விடுமே.."

நான் என்ன பதில் சொல்வது எனப் புரிவாயில்லிற்றேன்.

அந்தப் பெண் நமஸம் நாடி வந்திருக்கிறாள்... நான் அவளை ஆசிரியத்தான்... ஆசிரியன்... என்னை கட்டாயம் இல்லை, வேண்டாம் என்றால் பக்குவமாகச் சொல்லி அனுப்பி விடு. இந்த மாதிரியெல்லாம் அடிமனைப்படுத்து அடி மனைப்படுத்து வாய், உட்கார்த்து சாப்பிட்டுவிடுவாய்... கொட்டிக்கொள்... அந்தனை வேலைகளையும் இழுத்துப் போட்டுக் கொண்டு செல்விராள். எனது வாங்குகு வாய் தீயே புழுத்துப் போகிறார்களே... அவன் எதிர்காலத்தைத் தட்டிச் செல்லு பாழாக்கு விடாதே!"

ஒவ்வொரு வாரத்தையும் என் நெஞ்சில் அடிவையப் போல் பார்க்குது எனது சந்தேக அரக்கனை வித்திக் கொன்றது.

"தீவச்சே கொண்டு போய் வைத்தாலே அப்பிடுக்குதான் எடுத்தேன்" என்றான் அம்மையோடு.

"முரளி..." எனப் பதிலிடுவான்.

அம்மா... அன்று நேரம் போல் அந்தப் பக்கம் இத்தப் பக்கம் பார்க்குது யானாவில் கணைக் கலாவினல் மயலில் இனித்தாயே நான் அந்தப் பார்த்தபடியான இருந்தேன். உன் என்னால் திட்டி எல்லாம் புரிகிறது. மறுதரம் காண்பு இங்கு என்ன நடக்கும் என்பதையும் என்னால் கனிக்க முடிந்தது. தம்பியுடன் இல்லாததால் அடியும், பெட்டியும் வேண்டுமென்றே காலையில் தனிகளனைத் தவிராக எடுத்தேன் வைத்து அந்தப் பெண் எடுத்தப் போனேன். ஆமாம், அம்மா! அந்தப் பெண் என்ன தப்பச் செய்தாள்? எத்தகு இந்த அகப் பெண்...! தீவவா

"அந்த ஆயில்லை தங்கு அப்பிடுக்குப் புகுந்தேவனவாசே விஜயம்..."

"ஆமாம்... அப்படி ரூபன் எந்தென கொடுத்தே அறகாசு பாய்ப்பாண்டிப் போன! தீவ ரூபன் வந்தான் குறித்தான். நெண்டிப் பெட்டி ரூபன் ரூபன் குறித்தான் வேண்டி விஜயம் தீவரம் தீவரம் புகு!"

— இம்மரணகாலம்.



"உக்கக் பெரிய பிள்ளை 'காம்பு' போகும் போது அறை எடுத்துப் போவதா உக் கொன்னிர், ஏதோ பைல்கள் வைக்க வேண்டுமாம், என் சாமான்களை அலமாரி யில் தனிவாக எடுத்து வைத்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள்."

நான் அலமாரியைப் போய்ப் பார்த்தேன். கலா கொன்னது சரிதான், பை அங்கே இல்லை.

என்னுடன் வந்த கலா தன் தனி கனை உதறிக் காண்பித்தான்.

வண்ணவர்கள் அங்கு இல்லை. நான் அதிர்த்து போனேன். மெய்களையும் முடியவில்களை, விழங்கவும் முடியவில்களை.

நீதி நீக்காம் நான் என் பிள்ளை நிகழ்ச்சி வந்தான்.

அவன் பெட்டியில் மடித்து வைக்கப் பட்டிருந்த பைவை எடுத்தான். "இதைக் கலாவிடம் கொடுத்து விடு!" என்றான். நான் அவனையே பார்த்தபடி நின்றேன். "என்ன அப்படிப் பார்க்கிறாய்?"

"ஒன்றுமில்லை."

இவனிடம்—மேல் கணைவர்கள் இடுக்கையா, அப்படியானால் அவை எங்கே போவதற்கு? இன்னும் வண்ணவர்கள், இன்னொரு விஷயத்துக்குக் கிட்டத்தட்ட பதிலைத்தானிரைம் ரூபன். இப்போ, எதைவோ நினைந்து எப் படியோ—ஆரம்பித்தேன். இப்படி முடித்து விட்டேன்.

மதியம் உணவு முடிந்த பிறகு இதைவே நினைத்தபடி படுத்திவிட்டேன். மூத்தவன் அனைக் கதையைத் திரைக் கொண்டு உன்னை முறைத்தான். கதையை முடிக்க தானிட்டான். தன் கட்டிடப் பையிலிருந்து அந்த யனை வர்களை என்னிடம் கொடுத்தான்.

"இது எப்படி உன்னிடம்?" — என ஒன்றும் தெரியாதவன் போல் கேட்டேன்.

கஸ்டிக் - 1989
தெருநாழிஸ்மஸர்

இந்தியத் தொழில் துறையில் முதுவிலையுடைய பெயர்தான் விவாதத்துக்குப் புகியோ, பின்னர் பற்றிய அநிதமரணம், அதிதமரணம், நகலமரணம்.

- * வண்டவனம் * ரவாவன உரங்கள்; பூச்சிக் கொய்விகள்
- * மலலத் தொட்டங்கள்; பழத் தொட்டங்கள்
- * விவசாயத் தொடர்பான பெரறிவியல் துறை
- * விமானச்சவைய் பறப்படுத்தல் தொழில்கள்
- * விவசாயத் தொழில் துணுக்கம், நிதி உதவி, விநியோகம், விற்பனை.
- * கால்நடைகளும் கோழிப் பண்ணைகளும்
- * கிராமம் மற்றும் ஸ்டூடென்ட் தொழில்கள்

256 பங்களங்கள்: வினா 19.

உடனே உற்றுக் காணப்பட்ட பதிலைக் கொண்டு வந்தேன். அப்போது நாயகியின் பெரு கருவியால் வந்திருந்திருந்தேன். பதிலைப் பார்த்தேன். 6 பேர் தான். அதுபோல வேண்டும்.

மாண்புமிகு கருநாடகப் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1983-84-ல்



கணவன்மார்களை! கொஞ்சம் கவனிப்பார்களா!



சென்னை 10.10.2019

"விபத்துக்களைத் தவிர்க்க, கணவனை நேரத்தோடு அலுவலகத்துக்கு அனுப்பி வைக்க மனனவி ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்."

— லெ. மாதங்கனாக்கு முன்பு டெல்லி போக்குவரத்துப் போலீஸார் வெளியிட்டிருந்த லீனம்பரம்!

"ஒவ்வொரு நாளும் காலை வேளையில் எனக்கு ஒரே டெல்லிஷஸ்தான்!" என்கிறார் உஷா. ராத்திரி எவ்வளவு நேரம் கழித்துப் படுக்கப் போனாலும், எவ்வளவு சோர்வாக இருந்தாலும் காலை அஞ்ச மணிக் கெல்லாம் எழுந்து கணவர் ஆபீஸ் போகவும் குழந்தைகள் ஸ்கூலுக்குப் போகவும் உதவ வேண்டியிருக்கு. காலை சரப்பாடு மட்டுமில்லி மதியத்துக்கு டிபாஸும் செய்து, கூட்டிக் கைகால் குடுத்து, அனுப்ப வேண்டியிருக்கு. ஒரு வழியா எவ்வாறும் விட்டை விட்டுப் போகிறார்களுள்ள நான் ஆளுகையாகப் போய்டேன்.

"நீ அதிர்ஷ்ட சாலி உஷா!" என்கிறார்கள் உஷா. கணவனையும் குழந்தைகளையும் அனுப்பிய பிறகு கொஞ்சம் நேரமாகவு உணக்கு லுய்விட்டாக்கும். ஆனால் நானோ, நீ செய்யற எல்லா வேலைகளையும் செய்யறேன். பொதாத்துக்கு என் கணவருக்கு ஸாகம் தேடித் தந்து, குழந்தைகளுக்கு ஸ்கூல் புத்தகங்களைத் தேடி எடுத்துக் கொடுத்து ஒரு மாதிரி நாளும் தயாராகி, குழந்தைக்கு வேண்டிய பால் பவுடர் சமாதாரணங்களை எடுத்து வைத்து, குழந்தையைக் கொண்டு

போய்க் காப்பகத்தில் விட்டுட்டு அப்புறம் நாலும் ஆபீஸ் போறேன்! ஒவ்வொரு நாளும் நேரம் தவறாமல் போகிறது பெரிய போராட்டம்தான்" — இது கமலாவின் அங்கலாப்பு.

இந்தியா முழுவதிலும் ஆவிரக்களைக் காண கமலாக்களும் உஷாக்களும் இப்படி அன்றாடம் போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஒரே சமயத்தில் பல முக்கியமான வேலைகளைக் கச்சிதமாகச் செய்வ வேண்டியிருப்பதால் உருவாகும் போராட்டம், வாழ்க்கையில் சில சாதனைகளைப் புரிய அவர்கள் விரும்பினாலும் முதலில் தாய் என்ற சந்தானத்திற்கும் மனைவி என்ற தாணத்திற்கும் உரிய கடமைகளை அவர்கள் மறப்பதில்லை — மறக்க மாட்டார்கள்.

அதனால், டெல்லி போலீஸ் வெளியிட்டிருள்ளதைப் போன்ற லீனம்பரம் இந்தக் கணமதாங்கி மனைவிகளை நோக்கிச் சொல்ல முடியவது என்ன? அப்பெண்கள் சோம்பெறித்தனமாகவும் அசிரத்தையாகவும் இருக்கிறார்கள் என்பதா? அல்லது இவர்கள் இன்னும் கடுமையாக முயன்று, கணவன்மார்களுக்குக் கூடனம்பாற்ற வேண்டும் என்பதா? அல்லது கணவர்கள் வேலைக்குச் செல்லும் வழியில் ஏதேனும் விபத்து நேரித்தால் அதற்கு இப் பெண்களே பொறுப்பு என்பதா?

உஷாக்களுக்கும் கமலாக்களுக்கும் டெல்லி போலீஸின் அறிவிப்பைப் படிக்கக் கூட நேரமிராது என்பது ஒருபுறமிருக்க, இத்தகைய முட்டாள்தனமான லீனம்பரம் எழுதாய்ததைப் படித்துள்ள தீரா



தோளின் மற்றும் ஓர் அநிகுதிதான்... பெண்கள், விட்டிலும் வெணியேயும் சந்தித்து மீறி உணவுக்கே வேண்டும்: அவ்வாறு உணவுப் பதாதக் குறித்துக் குறைப்பட்டுக் கொள்ளக் கூடாது. என்று எதிர்பார்ப்பதுடன் ஆண் களுக்கு இணையான அந்தணைத் அவர் களுக்கு அளிக்காமல் அவர்களைத் தாழ்வான நிலையிலேயே வைத்திருந்து குடும்ப வாட்டத்தில் ஏதேனும் கோணாறு ஏற்பட்டால், அதற்கான பதிலையும் அவர்கள் மீதே சுமத்தும் தீவிர தோளின் அநிகுதி!

கணவன்மாரின் இந்த விளம்பரத் தைக் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். தன்மாளம் படைத்த எந்த ஆணுமே, மனைவியின் உதவியின்றி, தான் அலுவலகத்துக்கு தேர்த் தோடு போக முடியாது' என்று மறைமுகமாகக் கூறும் இவ்விளம்பரத்தை எதிர்ப்பால், ஒரு பச்சைக் குழந்தைக்கு இணையாகத் தன்னைச் சித்திரிக்கும் இவ் விளம்பரத் தைப் பொருட்படுத்தாமல், வீட்டு வேலை களை மனைவியுடன் பகிர்ந்து கொண்டு அவள் களமையைக் குறைப்பதுடன் தேரம் தவறாமல் வேலைக்குப் புறப்படுவான். மனைவியும் குழந்தைகளும் தன்னைப் போலவே தேரம் தவறாமல் தத்தம் பணிவிடங்களுக்குப் போய்ச் சேர முடிந்தது குறித்

துப் பெருமையும் நிறையும் அடைவான். கணவன்மாரின் ஒத்துணர்ப்பு இவ்வாறு ததால் தாமதமாக வேலைக்குப் போய்ச் சேரும் பெண்கள் ஏராளம். அரசாங்கத்தில் உயர் அதிகாரியாக உள்ள ஒரு பெண் சொல் கிறார்: "பெண் ஊழியர்கள் சில நிமிடங் கள் தாமதமாகப் பணிக்கு வந்தால் தான் உண்டு கொள்வதில்லை. அவர்கள் தங்கள் வேலைகளை ஒழுங்காகச் செவ்வு முடிக்கி றார்களா என்பதைத்தான் முக்கியமாகக் கவனிக்கிறேன். ஏனெனில், காலை வேளை களில் அவர்கள் விடத்து அல்லாடுவது பற்றி எனக்குத் தெரியும்..." என்கிறார். பெய்லி போலீசார் இந்தப் பெண் அநி காரியைச் சந்தித்துப் பேசுவது நல்ல பலனடைந்ததாகும். ஏனென்றால் அவசர அவசரமாக முன் முடித்துக் கொண்டு வேலைக் குப் போகும் பெண்களுக்கும் விபத்துக்கள் தோலாம் அவ்வாறு? இதைக் கருத்தில் கொண்டு விளம்பரத்தை இப்படி மாற்றி எழுதலாம்: "டெல்லி மக்களே! உங்கள் தேரத்தைச் சேரப் பிடிவீத்து. முன்கூட்டியே வேலைக் குப் புறப்படுங்கள். திதானமாகச் சென்று விபத்துக்களைத் தவிர்க்கலாம்."

— மானிளி செஷாத்தரி.

பழமைபான மனிதர்



● உலகின் மிகப் பழமைபான மனிதர் இவர்தான்.

'கெல்லாபாக் ரதவர்' என்பது இவரது பெயர். குஜராத் மாநிலம் பரோ டாவுக்கு அருகில் சோடா உதப்பூர் என்ற கிராமத்தில் வசிக்கிறார். இவருக்கு இப் போது வயது 145. இந்த வயதை எப்படி நினைவித்தார்கள்?

ஒரு முறை குஜராத்நிலம் மிக பயங்கரமான பஞ்சம் வந்தது. அதன் கொடுமை களைப் பற்றியும், அப்போதைய அந்நு பவங்களுக்கும் இவர் கூறுகிறார். அப்போது இவருக்கு வயது 11. குஜராத்நிலம் பஞ்சம் வந்த ஆண்டு 1855. இதை வைத்து இவரது வயதை 145 என்று நிர்ணயித்திருக்கிறார்கள்.

தந்தி: இவ்வஸ்ட்ரேட்டட் வீக்லி.
தகவல்: முகுஞ்.

● இத்தியானில் கூரியர் சர்வீஸ் தொடங்கி, பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இன்ற இத் துறையில் கமார் பழப்பது கம்பெனிகள் நடுபட்டுள்ளன. இதில் படுகின்றது கம்பெனிகளுக்கு அகில உலகத் தொடர்பு உண்டு.

— ஸ்டம்ஸ் ஆஃப் இத்தியா.
— மிதுனம்.

இதர எல்லா ஹேர் டைகளுக்கும்
சேர்த்தாலும் அவற்றைவிட
ஏழுமடங்கம் உயர்த்தியது
கோதுவஜின் தானே - பரவும் ஹேர் டை
அபத்திரவாக 3 சிறந்த காரணங்கள்



இதர ஹேர் டைகளைவிட
மிகுந்தது :
அவற்றைவிட 7 மடங்கம்

1 கோதுவஜின் தானே-பரவும் ஹேர் டை, கோதுவஜின்
இயல்பாக உயர்த்துதலையும், கோதுவஜின்
தகுந்தது இதிலே ஒரு உயர்த்துதலையும்
உள்ளது : இது கோதுவஜின் மென்மையான
புதுமையான தோலுக்கு உயர்த்துதலையும் உயர்த்துதலையும்
உயர்த்துதலையும், இயல்பாக மென்மையான ஒன்று
ஒன்றுமே உயர்த்துதலையும் குறைந்தது.

2 இது ஹேர் டைகளைப் போல் அல்லாமல்,
கோதுவஜின் தானே-பரவும் ஹேர் டை, உயர்த்துதலையும்
உயர்த்துதலையும், உயர்த்துதலையும், இது உயர்த்துதலையும்
கோதுவஜின் தானே-பரவும் ஹேர் டை, உயர்த்துதலையும்
கோதுவஜின் தானே-பரவும் ஹேர் டை, உயர்த்துதலையும்

3 கோதுவஜின் தானே-பரவும் ஹேர் டை, உயர்த்துதலையும்
புதிதில் உயர்த்துதலையும், இது உயர்த்துதலையும்
உயர்த்துதலையும், இது உயர்த்துதலையும்
கோதுவஜின் தானே-பரவும் ஹேர் டை, உயர்த்துதலையும்
கோதுவஜின் தானே-பரவும் ஹேர் டை, உயர்த்துதலையும்

கோதுவஜின் தானே-பரவும் ஹேர் டை
கோதுவஜின் தானே-பரவும் ஹேர் டை, உயர்த்துதலையும்





ஒவ்வொரு நாளும் எம்.ஐ.சி. 3 கோடி ரூபாய் ஓரிமைத் தொகையின் 5000 யாலிசிதாரர்களுக்கு ஸ்பாங்குகிறது.

இதோ எவ்வளவு வலிமை! ஆண்டு சராசரி 1353 டி.கே. அலுவலகங்கள் 1000 கோடி ரூபாய் உரிமைத் தொகையின் 16 லட்சம் யாலிசிதாரர். ஒன்றுக்கு வரலாம்.

அதாவது ஒவ்வொரு நாளும் 5000 பேருக்கு மொத்தம் 3 கோடி ரூபாய் உரிமைத் தொகை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

கிட்டத்தட்ட 50 சதவீதம் யாலிசிகளில், உரிமைத் தொகை ஒதுக்கப்பட வேண்டிய தேதியைக் குறித்த முன்பாக வழங்கப்பட்டது.

மேலும், 1998 ஆம் ஆண்டுமார்ச் 31 ஆம் தேதி வரை, இந்த சதவீதத்திற்குக் குறைவான யாலிசிகளையட்டுவோ உரிமைத் தொகை வழங்கப் படாமல் இருந்தன.

இது உலகின் உயர்வான ஓய்வளித்தல்செலவுத் திட்டத்தின் ஆயுள் அப்பீட்டுக் கருவிகளின் சாதனைக்கு ஒப்பாகும்.

மேலும், இதற்கும் மேலான ஓய்வளித்தல் கருவியாக, சிலகால் இவற்றை செய்வோம்.

- உங்கள் விவரம் மாற்றத்தை எங்களுக்கு உடனே தெரிவிப்புகள்.
- உங்களுடைய யாலிசி "எம்பை ரிபுத்தம்" முறையின் கீழ் இருந்தால், உங்களுடைய ஷர், கிறுவனம் போன்றவற்றில் மாற்றம் ஏற்படும்கோது, உடனே எங்களுக்கு தெரிவிப்புகள்.



இவ்விலக்குகள்:
நிலை உயர்வான கருவிகள், நுகர்வோர் மனத்தில் சிறந்த நினைவின் திறமையை உருவாக்கிவிடுவது மிகவும் வலிமைவாய்வு மூலம் இருக்கும்.
3. நுகர்வோருக்கு, உரிமைத் தொகையின் மூலம் உரிமை அளவை அறியும்படிதான் எம்.ஐ.சி. தருவானதென்பது அனைத்தும்.



கோப இனஷ்யூரினஸ் கார்ப்பொரேஷன் ஆப் இந்தியா





6

ராஜாஜி வாழ்க்கை வரலாறு - VI
ராஜமோகன் காந்தி

நேருவுடன் ஒரு பணிப்போர்!



தேதி: ஜூன் 4, 1956.

அகில இந்திய விவசாயிகள் சம்பிரதாயத் திணிப்புக்கு எதிர்ப்பு அன்று மாணவ சென்னை யில் நடக்கவிருந்தது. அதில் பங்கு வந்ததாக மகாவிவரத்திருத்தர். அன்று பிற்பகலில் மோனிகா பிபெர்ட் ராஜாஜியைக் காணச் சென்றார். அங்கு எகப்பாட்ட பேர்ணி. ஆனால் காணக் காத்து நிற்பதைப் பார்த்து வியப்படைந்தார். "இங்கே ஏதோ சம்பாஷி" என்று ஸி. ஆர். நாரிம்மன் சொன்னார். "எல்லாருமே சொல்ல மரியமாத முறையில் நடந்து கொள்கிறார்கள்!"

ஸி. ஆனாக் காணத் தமது முறை வரும் வரை காத்திருந்த மோனிகா, கடைவீதியில் அந்தச் சந்தர்ப்பம் கிடைத்த போது, "இன்று தீயங்கள் படிந்தன. ஸ்டீப் திறைப்பிப் பிளிக் கவைத்துப் போயிருப்பீர்கள். நான் இங்கொரு நான் வருகிறேன்" என்றார். ராஜாஜியோ, நான் இன்னும் கொஞ்சம் பங்கு வந்தாக வேண்டுமென்று பார்க்கப் போய்க் கொண்டிருக்கிறேன்! தீயங்கள் விரும்பினால் என்னுடன் காசில் வந்து வழியில் உங்கள் வீட்டில் இறங்கிக் கொள்ளலாம்" என்றார்.

காரிலே போகும் போது, "நான் இன்று இரவு இங்கொரு சொற்பொழிவாற்றுகிறேன்" என்றார் ஸி. ஆர்.

"பத்திரிகைகளில் அறிவிப்பு எதைமேயும் காணாமோ?" என்று மோனிகா கேட்டார். "பத்திரிகைகளுக்குத் தெரிவிக்கவில்லை. பிரதான பேச்சாளர் சொல்கிறான். ஆனால் நானும் மேடையில் தோன்ற வேண்டும்; ஏதேனும் சொல்ல வேண்டும் என்று அவர் வற்புறுத்துகிறார்."



சுருது காதுமேல் தலையாள்

"நானும் ஸா'மோ?"
"உங்களுக்கு விரும்பமானால் வரலாம்" என்றார் ராஜாஜி. "பொதுக் கூட்டம் நடப்பது விவகாரத்தோ கல்லூரியில், உங்கள் வீட்டில் அருகில்தான்."

அவருடைய பேச்சு அல்லது தோற்றம், அன்றைய தினம் பி.க.வும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்று என்னுள் வதந்திச் சற்றும்தான். தூரவியல் என்று திணைவு கூறிய மோனிகா பிபெர்ட்டின், அவளை அவரது வீட்டில் இறக்கி விட்டு விட்டு ஸி. ஆர். உட்கண்டின் நோட்டீஸ்க் தப் போனார். அங்கு மாணிடிலும் அகில இந்திய விவசாயிகள் சம்பிரதாயத்தில் ஆக்டிவ் தலையாட என். ஜி. ரங்காவிடமும் ஆலோசனைகள் நடத்தினார். காங்கிரஸின் புதிய நிவர்த்திக்குத் தொன்னைக காரணமாக அக் கட்சியில் நான் நான்மற்றக் காரியத்திற் பதவியை ரங்கா சமீபத்தில் தான் துறந்திருந்தார். வல்லப்பாப் பட்டேலின் வலது கரமாக விளங்கிய ஸி. பி. மேனன் அங்கிருந்தார். மேலும் சில புள்ளிகளும் ஆலோசனைகளில் கலந்து கொண்டனர். இந்தக் கூட்டத்தில் புதியதொரு கட்சிக்கு இருப்பிதான அடிப்படைக் கொள்கைகள் வகுக்கப்பட்டன. அவற்றுள் முக்கியமானவை, இந்தியர்கள் அனைவருக்கும் சம வாய்ப்பு, அகக்குக்குறைத்துப் பித்தாரம்



"இன்று என்ன அறிவென்? ஊழியர் கனெய்லோரும் விழிப்புடன் வேலை செய்வார்களா? இவ்வுபயோகமோ?"

"ஊழியம்... பதே! ஒரு படத்துக்காக ஆயிரம் காட்டு அடிக்கடி எடுக்கப்படுகிறார்கள்."

— கதர்ஸன்

உன், சிக்கனத்தைக் கடைப்பிடிப்பது, தனி நபர் சுதந்திரத்துக்கும் சாதகமாகவுக்கும் என்கமனித்துத் தர்மகர்த்தா பண்ணை வளர்ப்பது முதலியன, கொள்கைகளைத் தெளிவாக வகுத்த போதித்யம் கட்டுக்கு என்ன பெயர் வைப்பது என்று யாருக்கும் தெரியவில்லை. மொண்டலிஸ் என்ற தொனி பெயரில் இருக்க வேண்டும் என்று ராஜாஜி நினைத்தார். 'லிகோரிகன்' கட்டி என்று அழைக்கலாம்' என்றார் ரங்கா. மொண்டலிஸ், 'பிளஸ்' என்ற அரித்தம் வகு மாறு இருக்க வேண்டும் அல்லது 'ஜனநாயக' கட்டி' என்று பெயர் சூட்டலாம்' என்றார். கடைசியில், 'இப்போதைக்குப் பெயர்ப் பிரச்சனை வேண்டாம். ஒத்திப் போடலாம்' என்று தீர்மானித்தனர்.

ஜெயப்பிரகாஷ் அன்று சென்னைவில் இருந்தார். ராஜாஜி யின்கும் ஒருமுறை அவரைப் புதிய கட்டுசியில் செலவும் அதன் தன்மைமைய ஏதாவது கோரினார். ஆனால் ஜெயப்பிரகாஷ் மறுபடி மறுதலித்ததுடன் கட்டுசிகுத் தமது தலவாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்தார்.

அன்று மாலை விவேகானந்தா கல்லூரி யில் மொனி பேசுவதைக் கேட்கக் குழுவிலவர்கள், ராஜாஜியும் ஜெயப்பிரகாஷும் மேடையில் வீறிடுக்கக் கண்டு அறிசெய்தனர். ராஜாஜி கூறிய சொற்கள் அதைவிடப் பெரிய ஆச்சரியத்தை அளித்தன. "இன்று காலை ஒரு புதிய கட்டி கருவியிற்று என்றார் ஸி. ஆர். அருவிக் குழுவிற்குத் தோர் பிரமித்துப் போனார்கள். ஒரு கணம்நான், அடுத்த கணம் பவத்த கரவொளி எழுப்பி அறிவிப்பை வரவேற்றார்கள். "புதிய கட்டுசியில் பெயர்..." என்று கூறச் செய்து விடுத்தார்கள் ஸி. ஆர். இப்போது மொனி, ரங்கா, மேனன் முதலியோர் ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்து போனார்கள்! "சுதந்திரக் கட்டி" என்று அறிவித்தார் ஸி. ஆர். கூட்டத்துக்குக் காரில் வரும் போது அவருக்குப் பெயர் உதயமாளிவிட்டிருந்தது.

கூட்டத்தினர் இம்முறை விவாடி கூடத் தாமதியாமல் பலமாகக் கைதட்டினார்கள். "அப்போது ராஜாஜியின் முகத்தில் இருந்த பிரகாசத்தை அதற்கு முன் எப்போதுமே நான் கண்டதில்லை" என்று மொனிகா கெபெல்டன் எழுதிவிடுக்கிறார்.

சில வாரங்கள் கழித்து மொனிகா ராஜாஜியைச் சந்தித்த போது "என்னைப் பற்றிய உங்கள் புத்தகத்தை நீங்கள் எழுதி முடிக்கவே போவதில்லை" என்றார் ஸி. ஆர். "எப்படி முடியும்? தீவகந்தான் ஒவ்வொரு நாளும் உங்கள் வாழ்க்கையின் ஒரு புதிய அத்தியாயத்தை ஆரம்பித்துக் கொண்டேயிருக்கிறீர்களே!" என்றார் மொனிகா.

21 ஜூன் 1934-1.

"உங்களுடைய இத்தப் புதிய முயற்சியில் உங்களால் வெற்றி பெற முடியும் என்று நினைக்கிறீர்களா?" என்று கேட்டார் மொனிகா.

"நான் நான் வயது வாழ்வதில் வெற்றி பெற்றால் இன்னும் வெற்றி பெற்று விடுவேன்" என்றார் ஸி. ஆர்.

புதிய கட்டுசியின் தலைவராக என். ஜி. ரங்கா பொறுப்பேற்றார். மொனி பொதுக் காரியத்தரிசியாளர். ஏற்கெனவே தாம் கூறி வந்த சமாதானங்களை ஒதுக்கி விட்டுக் கட்டுசியைவழிது ததிர செல்லும்பொறுப்பை ஸி. ஆர். ஏற்றார். நேருவுடன் அவருக்கு அகவப்போது ஏற்பட்டு வந்த மோதல்கள் இப்போதுதனிநபர் போராட்டமாக இன்றிக் கட்டி வடிவம் பெற்று விட்டன!

ஸி. ஆர். தம்மளக் கருணையின்றி, - தலை தாட்சண்யமின்றி - தாக்குவதாக முன்பு நேரு குறிப்பிட்ட போது. ஸி. ஆர்., "நாங்கள் நேருவின் தண்பர்களே; ஒரு வரிடம் ஒருவர் அன்பு கொண்டவர்களே என்று பதிவுக்குக் கூறியிருந்தார். ஓரான் டுக்கு முன்னதாகப் பின்வருமாறு எழுதியும் இருந்தார்:

ராஜாஜியும் நேருவும் கண்டை போடலாமா? கூடாதே! என்று பலர் உணவைப் படுகிறார்கள். ஆம், நான் கருத்து மாறுபட்டுப் பேசியிருக்கிறேன்; தெளிவு கருதிக் கருமைவான சொற்களையும் பேசியிருக்கிறேன். ஆனால் தண்பர்கள் ஒருவரிடமிருந்து ஒருவர் கருத்து மாறுபட்டிருந்த போதித்யம் ஒருவருக்கொருவர் அன்பு செலுத்த முடியாதது என்று எங்கள் இதயங்களில் துவேஷம இல்லை."

நேருவும் இதே போல் தமக்கு ராஜாஜி யிடம் அன்பும் மரியாதையும் உண்டு என்றே கூறி வந்தார். அவ்வாறாயின் இருவரும் சந்தித்து ஏன் கருத்து வேறுபாடுகளை அவி யிருக்கக் கூடாது? இத்தப் பணிப்போர் ஏன், எதற்காக நீடிக்க வேண்டும்? நேருவிற்கு ராஜாஜி எழுதிய கடிதம் ஒன்று இதற்கு விடை அளிக்கிறது!

(தொடரும்)

நன்றி!



ஆலங்குடி மில் அதிபர் திரு. K. ராஜுமாணிக்கம் & தன பாக்சிதம் தம்பதியின் 40வது மணிகிறா 8.2.82 அன்று திருமலை திருப்பதியில் குடும்பத்தினர், உறவினர், நண்பர்கள் அனைவரும் வாழ்த்த மிகப் பிரபல நடத்தது.

மணிகிறாவிற்கு நேரில் வந்து வாழ்த்தியவர்களுக்கும், தபாலில் வாழ்த்து அனுப்பியவர்களுக்கும், நன்றி.

உறவினர்கள்

புகளிலி ஆலையில்லம், ஆலங்குடி-622 301 (முதலாம் மாலை 1 ம)



பட்டாடை வித்யார்த்திகளின் ஒரு பகுதி.

மறாக்க ஸ்ரீ கோவிந்த தீப்திராசாணாம். 1982 - இம் வருடமிகப்பட்டு, தொடர்ந்து நடந்து வரும் மேத பட்டாடைகள் கலிதிராவது தாம் போல் இவர்களில் கப்பாந்தி வருகிறது. தற்போது பட்டாடைகளில் 90 மாணாக்கர்கள் மேதாந்திரைச் சென்று வருகின்றனர். அவர்களுக்கு ஒரு தாம் உணவளிக்க, உணவு கடைகளை அனுசரித்து உணர், முறையாக 1501 அங்குது 300 அங்குது 300 அங்குது. இந்தத் தீப்தம் திரத்தாமல் தட்டாக 3500 அங்குது 3000 அங்குது 3000 அங்குது எற்படுத்தினோ. அங்குது போது கொடை அனுப்பியோ, ஒரு குறிப்பிட்ட தொகையில் உணவளிக்கும் எங்குதத்தில் பங்கு கொள்ளக் கொடுக்கோம் தங்கொடை அனுப்பியவர்களுக்கும் முகவரியும்

அத்வைத வித்யாசாரியா மஹாசாஸ்தா வாரதேயப் ஸ்ரீ கோவிந்த தீப்திரப் புண்ட ம்மரண மயிதி.

0-76, முன்றாவது கிராஸ் தெரு, ஸ்ரீதகர் காலனி, கும்பகோவணம் - 612 001.

இந்த தங்கொடைக்கு 80-மே விதியில்படி வருமான வரியிலக்கு உண்டு



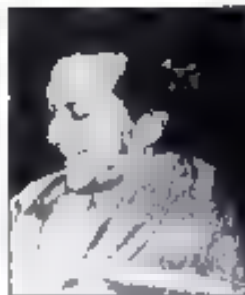
தமிழ்க் குடிமகனைப் பற்றிப் பாண்டியன் என்ன நினைப்பார்?



மாணவகுழு பதிக் தோட்டம்.



மாணவகுழு பதிக் தோட்டம்.



அமைதிக்காகப் போராட்டம்.

• ஜனநாயகம், கொள்கைப்படி.

1. ராஜ்யம் காத்தி பற்றி யார் என்ன சொன்னாலும் அது உண்மையான இல்லையா என்று ஆராயாமல் வெளியிட்ட இந்திய முன்னணி பத்திரிகைகள், ராமகிருஷ்ண நெக்டேட் பற்றி கப்பிரமணிய கவாமி கூறும் குற்றச் சாட்டுக்களைப் பிரகடனப்படுத்தி அதற்கு எதிராக நெக்டேட் கூறும் செய்திகளை மட்டுமே வெளியிடுவதன் மூலம் தான் பத்திரிகை தர்மமா?

2. நீங்கள் கொண்டிருக்கும் கருத்து முற்றிலும் நவநாகரம் என்பதற்குச் சாட்சியம் இது தான். கப்பிரமணிய கவாமி மீது மட்டுமல்லாமல் அவரது கருத்துகள் உண்மையான இல்லையா என்று கண்டறிய முயற்சி மேற்கொள்ளாமல் பிரகடனத்த பத்திரிகைகள் மீதும் மானநஷ்டம், வழக்குத் தொடர நெக்டேட் தீர்மானித்திருப்பது தான்?

• ரா.மு. சென்னை.

1. ஆட்டோ சங்கம் விவகாரம் என்ன?

2. புதிய அரசின் அனுசூலிப்பை பற்றி நாம் அனாதையாக அந்த வழக்கு உதவப் போகிறோம்?

• என். ஆர். கப்பிரமணியன், பூனம் பாண்டியன்.

1. தமிழ்க் குடிமகனைப் பார்க்கும் போது பாண்டியன் என்ன நினைப்பார்?

2. ஓரூட்டம்... வானவானிய அதிகாரம் மெல்லாம் குடிமகனிடம் போய் விட்டதே என்று தான்?

• இ. ராமகிருஷ்ணன், மெலகிருஷ்ணன் புனம்.

1. வேலை இல்லாமல் இருக்கும் படித்த இளைஞர்களுக்குக் கண்டிப்பாக வேலை கிடைக்கும் என்று முதல்வர் உறுதி அளித்திருக்கிறாரா?

2. வேலை கிடைக்கிறதோ இல்லையோ, உறுதிமொழி கிடைத்து விட்டது. இப்போது நடுத்தர, தர்பர, மேலாதிக்க வர்க்கத்திற்குத் தகுந்த வாகனங்களை அளித்து விட்டதால் அவசரப்பட்டு அரசு ஊழியர் பட்டாளத்தை அதிகரித்து விடக் கூடாது. தொழில் தொடங்கக் கூடிய அளித்து வேலை வாய்ப்புக்களைப் பெருக்குவதே நமது கருத்துக்கு நல்லது.

• ஆற்காடு எழிலன், திருச்சி.

1. 'தமிழகத்தில் பெண்ணரசி ஆட்சி' என்று ஒரு சாமியாரிடம் பேட்டி கண்டு வெளியிட்டாரே, நினைவிருக்கிறதா?

2. ஓ, நினைவிருக்கிறதே! சாமியார் ராஜ்யோடு அதிர்ஷ்டக் கார்த்தான். அவர் வாக்கு பொய்த்துப் போகாமல் ஊனடி ஆட்சி சில நாட்களேனும் நடந்து விடும். (தல்வா!) ஆட்சி என்னுள் வாழப்போகிறதென்பதும் இன்னொரு செயலாற்றுவதற்கு என்னும் கூறினார். யார் கண்டது, எதிர்காலத்தில் அதுவும் உண்மையாகிக் கஷ்டப்படுத்தப் போகிறதோ என்னவோ!

• முருகேசன், தேனி.

1. காத்திரியின் சீடர்களில் ஒருவரான மாவதி தேவி, ராஜ்யம் காத்திரியின் மகனாக

விடுதலைப் பெரு மார்ட்டைன் என்று கூறியது சரியா?

! 'எனக்கு விடுதலை வழங்க முன்வந்தவர்' என்று ஆனால் விடுதலை எதிர்பார்த்து நான் கொண்டாற்றவில்லை; அதனால் தயவு செய்து எனக்கு விடுதலை வழங்க வேண்டாம் என்று கூறிவிருந்தால் பாராட்டலாம். 'ராஜீவ், காந்தியை மார்த்தத்தில் நடக்க விடுங்கள்; ஆனாலும் இது ஜம்னாலால் பஜாஜி நினைவாக காந்தியைப் பணிகளுக்கு அளிக்கப்படும் விடுதலை ஆனதால் அடக்கத்துடன் பெற்றுக் கொள்கிறேன்' என்று கூறிவிருந்தாலும் வாழ்த்தலாம். இப்போது மாலுதி தேவி, 'விடுதலை வேண்டும்; ஆனால் ராஜீவ் காய்க்கலிவிடுதலை அதைப் பெற்றுக் கொள்ள மாட்டேன்' என்று கூறியதன் மூலம், இவரை உயர்வாக மதித்து விடுதலை வழங்க முன்வந்த ஓர் அமைப்பை அமைதித்து, அதன் நிர்வாகிகள் உயர்ந்ததைப் புலப்படுத்தி விட்டார். இது காந்தியை அல்ல, விடுதலை வழங்குவது அரசோ அல்லது ராஜீவோ அல்ல என்பதைவும், அமைப்பாளர்கள் ராஜீவை அழைத்தது, ராஜீவ் பிரதமர் என்ற முறையில்தான், ராஜீவ் என்பதற்காக அல்ல என்பதையும் மறக்க வாகாது.

6 வி. சர்மா, புதுதில்லி.

7 தொடர் மேதை ரவிச்சந்தர் அறுபத்தொன்பது வயதில் திருமணம் செய்து கொண்டது பற்றி...

! திருமணத்துக்குப் பின் சேர்த்து வாழ்வது இங்கு, சேர்த்து வாழ்ந்த பின் திருமணம் என்பது அமெரிக்காவில் கூடவும், ரவிச்சந்தர் பல காலம் அமெரிக்காவில் வாழ்ந்தவர். பாதிப்பு இவ்வாறல்ல போலும்!

8 க. சரவணகுமார், துத்துக்குடி.

9 தூண்டி அணியிலுள்ள தொண்டர்களின் தற்போதைய நிலை...

! மெய்யான தொண்டர்கள் எந்தக் கட்சியில் இருந்தாலும் தொண்டர்களே... குட்டித் தலைவர்கள் விஷயம்தான் சிக்கல் மிகுந்தது. குணாநிதிக்கு இவர்கள் மாலை அணிவிப்பதும் ஒத்துழைப்பதாகக் கூறுவதும் ஒரு வகுப்பாணது. தி. மு. க.வில் சேர முன்வருகிறவர்கள் பற்றிப் பேசி, முடிவெடுக்கக் கூடுமதி. மு. க. செயற்குழு, எச்சரிக்கையுடன் செயல்பட வேண்டும். வேறு கட்சிகளுக்குப் போய் விடப் போகிறார்களே என்ற கவனத்தில் இங்கே வாசல் தளவை அகலத் திறந்து வைத்தால் ஆபத்து! கூடாத்துக்குள் தளவையை மட்டும் நுழைத்துக் கொள்கிறேன் என்று கேட்டு அனுமதி பெற்ற ஒட்டகம் பின்னர் என்ன செய்தது என்ற கதை நமக்குத் தெரியும். மேலும், நெற்று வரை லஞ்சப் பேர்வழிகள் என்று கள்ளனனால் முதலீடை குத்தப்பட்டவர்கள்

முத்திரைகள் சீதம் வந்தன.



நீங்கள் கேட்டவை — தராக

பெற்றுத் து. உவக 1977 அனுமதிக்கப் படுவார்களானால் கைமலற்ற ஆட்சி நகு வதாக தி. மு. க. அளித்த தேர்தல் வாக்குறுதி என்ன ஆவது?

10 ஆர். முகி, கோலார்.

11 பிரமணம் தன்னை பிரமணம் என்று நினைத்துக் கொண்டதே மனிதருவதுக்குச் செல்லும் துரோகம்' என்று வீரமணி கூறுகிறாரே?

12 திராவிடம் தன்னைத் திராவிடம் என்று எண்ணுவதும் அப்படித்தான்!

13 கே. ஆர். தேவேந்திரன், வேலூர்.

14 'உலிசேசில் படுத்துக் கொண்டு படிப் பவர்கள் படிக்கும் பத்திரிகை கல்வி' என்று ஜெயலலிதா பத்திரிகை எழுதுகிறதே?

15 தொழிலதிபர்களுக்கு ஸ்டீரோயோய்ட் போட்பால் தான் இளமை துள்ளும் பத்திரிகையாக விளங்க முடியும் எனில் அத்தகைய இளமை இதைப் பத்திரிகைக்கு வேண்ட வே வேண்டாம்.

16 ரகுராமம், சென்னை.

17 பஞ்சாயத்து யூனியன் தலைவர்கள் மார்ட்டைலில் கைகளுக்கு மாலைகளுக்குப் பதில் குபாய் தோட்டுக்களைச் சுமார் பதினைந்து திவிஷன்களுக்குத் தந்து கொண்டு இருந்தார்களா?

18 அவற்றை அவர் பாக்கெட்டில் போட்டுக் கொண்டு விடப் போவதில்லை; நல்ல தந்திரம் பயன்படுத்துவார் என்று நம்ப இடமிருந்தாலும் இதைச் சம்பவம் ஒரு நல்ல முன்னுதாரணம் இல்லை. தொடக்கத்தி வேறே நடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

9 கு. 20 பக்க பெறுபவர்:

க. சரவணகுமார்,
148/A தாமிரப்பன் தெரு,
துத்துக்குடி - 1.

குமரி மாண்புமிகு கொண்டாமுத் மாசி மாகுத் திருவிழா!

வீடு ஆண்டு களுக்கு முன் நடந்த ஒரு
துப்பாக்கிச் சூடு காரணமாகக் குமரி மாண்பு
மிகு கொண்டாமுத் திருவிழா மண்டபம்
மிகவும் சேதமடைந்தது. அதற்குள் பதவதி
பிரித்தி பெற்றது! அங்குள்ள பதவதி
அம்மன் திருக்கோவில் பற்றியும் மாசி மாதம்
நாட்டிலும் பத்து நாள் திருவிழா பற்றியும்
பாரத நாடு எங்கும் செல்ல வந்தது!
உண்மையில் மண்டபக் காடு என்பதே
அதன் பெயர் அல்ல; 'மத்தளக் காடு'
என்பதுதான் 'மண்டபக்காடு' என மருவி

மாசி மாகுத் திருவிழா



வது அன்று தெரிகவாரிகள், பல தூற்றாண்டு
களுக்கு முன்பு பூண்டிருக்கும் செடி, கொடி,
மரங்களும் நின்று நின்று அப்பகுதி ஒரு காடாக
இருந்ததாம். சிறுவர்கள் ஆட்டு மந்தள்களை

ஒட்டி வந்து மேல்பார்க்கலாம்.
இத்தகைய மந்தளக் காட்டுக்கு அந்த
நாளில், கோள மாரிவந்திலுள்ள கொக்கை
என்ற இடத்தைச் சேர்ந்த முவிப்புலவர் என்



சிராமக் கலைகளைப் போற்றும் ஒரு கல்லூரி

அந்த நிறுவனத்தின் நிர்வாக அதி
காரிக்குக் கர்நாடக சங்கீதம் தெரியும்.
பொழுதுபோக்காக பெயின்டிங் வேலை
தெரியும் என்றெல்லாம் சொன்னால்
பாராட்டுவார்கள். ஆனால், அந்த அதிகாரி
பொழுதுபோக்காகக் கரகம், ஒலிலாட்டம்
என்று தோச்சி பெற்றிருக்கிறார் என்று
கொல்லிப் பாடுங்கள். எத்தனை ரோ
மமிடுத்து பாராட்டுவார்கள்?

இந்த மனப்பான்மையை மாற்ற மதுரை
அமெரிக்கன் கல்லூரியில் ஓர் ஆரம்பம் ஏற்
பட்டிருக்கிறது. ஒலிலாட்டம், கரகம், காவடி
வாட்டம், புரலி நடனம் - என்று நாட்டுப்
புறக் கலைகளில் மாணவர்கள் பயிற்சி
பெறுகிறார்கள்! பாடத் திட்டத்துக்கு அப்
பாற்பட்ட நிலையில், வாரம் இரண்டு
நாட்கள் மாவை ஐந்து மணிக்கு மேல் இந்த
வகுப்புகள் நடைபெறுகின்றன. நாட்டுப்
புறக் கலை அறிஞர் ஓம், பெரியசாமி, இந்தக்
கல்லூரிக்கு வந்து ஓர் ஆண்டுக் காலம்
இந்தக் கலைகளில் பயிற்சியளித்திருக்கிறார்.

அவரிடம் இதே கல்லூரியில் பயிற்சி பெற்ற
ரவி என்பவர் தமிழில் எம்.ஏ. முடித்து
விட்டு, எம்.ஸி.பி. ஆராய்ச்சி செய்து

சுமார் ஐந்து வருடம்.



தமிழகம், இந்தியா, கர்நாடகம் ஆகிய இடங்களில்
ஆடித் தாடித்தொடர் அழகுநிகழ்ச்சி.



கொண்டிருக்கிறார். இவர்தான் இப்போது அமெரிக்கன் கல்நூலில் கருகம் ஆகியவர்.

ஒரிலாட்டம் என்பது 'ஸ்டெப்ஸ்' என்னும் நடைவேகத்தோடு கையில் துண்டு துண்டிபுடன் இசைக்கேற்ப ஆடுகிற ஆட்டம். மதுரை மாவட்டம் அழகர் கோவில், வலையப்பட்டி, பொய்கைக்கரை பட்டி, சிவகங்கை அருகேயுள்ள ராஜாக்கர் பொன்ற பகுதிகளில் நிறைக்க விளங்கு கின்ற நாட்டுப்புறக் கலை இது. இதைப் பற்றி ஆய்வேடு தயாரிப்பதற்காக, தமிழ்த் துறைமையர் சேர்த்த காமுவேல் கதாநூல்தான் என்பவர் பணிபாற்றிய போது, அழகர் கோவிலில் காவலராகப் பணிபாற்றும் அழகேத்திரன் என்பவரை அணுகியிருக் கிறார். இந்தத் தொடர்பில் பிறத்தது ஒரிலாட்டம் பற்றி வகுப்பு. அழகேத்திரன் தான் அமெரிக்கன் கல்நூலில் இன்று ஒரிலாட்டம் என்றுக்கும் ஆகியவர்.

"சாதாரணமாக ஒரிலாட்டத்தில் நான்கு நடைகள் கொண்டவர்கள். இதை அடிப்படையாக வைத்து நூற்பத்தொட்டு நடைகளை உருவாக்கியிருக்கிறேன்" என்று சொல்கிறார்.



அழகேத்திரன்.

நாட்டுப்புறக் கலைகள் பற்றிக்கொண்ட பொறுப்பு வலிப்பவர் தமிழ்ப் பேராசிரியர் கே. இளங்கோவன். "ஒயில்" என்றால் ஓயை. அதற்கேற்ப உடல் அசைவு" என்று பொருள் சொல்கிறார் இளங்கோவன்.

"கல்நூலி மாணவர்கள், தாங்கள் கற்கும் கலைகளைக் கிராமங்களுக்கே சென்று ஆய்வுக் கார்ட்டுவது உண்டு. அப்போதெல்லாம் அந்தக் கிராமப்புற மக்கள் அடைகிற மகிழ்ச்சிவை அளவிட முடியாது" என்கிறார் கல்நூலி முதல்வர் பீட்டர் ஜெயபாண்டியன்.

கிராமப்புற தாகரிகத்தில் பெரும்பான்மை யான கறுகளை நமது இளைஞர்கள் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். கல்நூலிப் படிப்பு என்று வந்து விட்டால் நகர்ப்புற தாகரிகத்தான் என்கிற உணர்வை மாற்ற வேண்டும். இதற்குத்தான் நாங்கள் பாடு படுகிறோம்" என்றும் குறிப்பிடுகிறார் முதல்வர்.

இந்தக் கல்நூலில் இன்னும் ஒரு கவையான அம்சம் 'வைபவம்' ஐந்தா என்பது. அண்டமில் மதுரை அவனியா புரத்திலிருந்து வந்தாதிருப்பவரை எழுபது கிரைவா பீட்டர் தாரம். இக் கல்நூலி மாணவர்கள் நடத்தே சென்று நாட்டுப்புற மக் களைச் சந்தித்துக் கலை நிகழ்ச்சிகள் வாயிலாக, கற்றுப்புறக் குழல் பாதுகாப்பு, தாங்களான அழியாமல் பாதுகாப்பது, பூச்சி மருத்துவனையும், பறிக் உர வகைகளையும் சரிவாகப் பயன்படுத்தும் முறைகள் - என்று விளக்கியிருக்கிறார்கள். இந்த ஐந்தாவில், 'தெரு நூடகம்' ஒரு கவர்ச்சிகரமான அம்சமாக விளங்கியதாம்.

கட்டுரை: படங்கள்: 'வைபவம்'

அதற்கு எட்டுக் கோடி; இதற்கு இரண்டு கோடி!



பீடப்பாளில் அய்நா உத்தம — பதினெட்டு நாள் உத்தமம் ஐப்பாஸ் மண்ணை துரிதோஷிபேடாவின் மரணத்தின் காரணமாகிய பதிலைத் துள்ளியக் குறைந்தது. பிரமாதமாகத்தான் நடத்து முடிந்தது என்றாலும் இந்த உத்தமம் கமார் எட்டு கோடி ரூபாய் முழுவியுள்ளது. இதில் ஒரு பகுதி மானிய அரசின் செலவாகும்! இதில் பிரதமருக்கு அளித்த பாதுகாப்புக் கான செலவு ரெகலிவைவ. சாதாரணமாக, ■ விரிட்டுக்கு 50 லட்சம் ரூபாய் செலவாகிறது.

விழாவின் இறுதி நிகழ்ச்சியின் போது விவாதரம் கம்யூனிஸ்ட் கட்சித் தலைவரின் வருகை, செலவு கூடக் காரணமாகிற்று. இந்த உத்தமத்தின் செலவுக்கான பட்ஜெட்டில் நிதி ஒதுக்கப்படவில்லை. வரும் பட்டுஜட்டில் தான் செர்த்துக் கொள்ள

பெண்டும்" என்றான். மாநில மந்திரி, அதாவது இந்த எட்டு கோடி ரூபாயின் முடிக்கப்பட்டிருந்த ஆக்கிட்டங்கள் இன்னும் ஒரு வருடம் ஒத்திப் போடப்படும்! இது தவிர, பம்பாயின் கௌண்டிங் செல் லும் மக்களிடையே ஒரு பலம் பற்றிக் கொண்டிருக்கிறது.

இந்த அய்நா உத்தமம் செலவை எடுக்க, உத்தியோக வரி (ரெயின்க்ஸ்) நிபந்தனம் அதிகரிக்கப்படும் என்பதுதான் அந்த அம்சம்.

போதாக்குறைவுக்குத் தற்போது நடந்து முடிந்த இரண்டுகூடக் என்னும் பிரேரணை மிகைந்தவதில் ஆரம்ப விழாவுக்கு ஆன செலவு கமார் இரண்டு கோடி ரூபாய்.

"இதையும் நம் தலைவரின்மேல் விசுவசம் போகிறது!" என்று கேட்டுறார் மாதச் சம்பளக்காரர்கள் ஒரு பம்பாய் லாபி.

— பரகும்பி.



"இந்தப் பாலம் சிகிறேமே இங்குக் கிழுக்கும்னு என்ன வங்கச் சொல்றே?"

"இதை மேற்பார்வை பரக்கிற இஞ்சினியர் பங்களை ரெகம்பு கூட ராய்கா உடுவாவிட்டிருக்கே.

— ஐயாநா துந்தரமணி.

இங்கேயும் பேரம்!

செருத்திரப்ப பஞ்சாயித்தை துறத் தன்னது நத்தரிக்கை ஆளாதும் ரேரத்திக் தினாதும் கனகுத் கிட்டக்கி அமைத்தி வெத்திரைத் தெட பேரம் பேசுகின்றன. பத்திரிகைகள்.





முறைகளையும் கையாண்டு பார்க்கலாமே!

•• மாதா ஜகதாம்பா ஒரு சத்தியவாசினி, வயது எழுபத்திரண்டு. உத்தெஜஸ்ஸில் வாழ் விறாச். ஒன்பது வயதிலேயே சத்தியவாசினி யாகி விட்ட இவருடைய ஆன்மிக வளர்ச்சி பலரைக் கவரத்தான் செய்கிறது. ஆனால் அதைவிட அநிகமாக இவரிடம் உள்ள கவர்ச்சி, இவரது தலைமுடியின் வளர்ச்சி! அது இருபத்தொரு அடி தளம் வளர்ந்திருக் கிறது! அந்த அபிசேகத்தைப் பார்க்கும்

அமைப்பும் அமுங்குஅதில் மகத்தான சாதுகை!

•• கீழியல் பாட்டியில் குழந்தைக்குப் பால் புகட்டும் தாய்மார்கள், பால் ரொம்பச் சூடாக இருக்கிறதா என்று தெரிந்து கொள்ள, மணிக்கட்டில் ஒரு சொட்டு விட்டுப் பார்ப்பார்கள். ஆனால், 'இது சரி யான முறைதானா? நமது கைக்குத் தாங்கும் குடு, குழந்தைக்குத் தாங்குமா?' என்ற சந்தேகங்கள் அன்னைவர் உள்ளத்தில் அடிக்கடி எழ வாய்ப்புண்டு. இந்தச் சிக்கலிலிருந்து விடுபட, ஒரு புதிய பிளாஸ்டிக் பாட்டியைக் கண்டுபிடித்திருக்கிறது ஓர் அமெரிக்க திறு வணம். இது நான் குடி திறங்கலில் கிடைக் கிறது. குழந்தைக்குத் தாங்கக்கூடிய ரூட்டில் நிறம் மாறாது. தாங்க முடியாத குடு எனில் பாட்டில் நிறம் மாறி, வெளிநிப் போகும்! ஆலியலும் பாட்டில் திறந்ததைத் திரும்பப் பெறும். நிறம் மங்க ஆரம்பிக்கும் சமயம் தான் குழந்தைக்கு இதமான குடு என்று தாய்மார்கள் புரிந்து கொள்ளலாம்!

•• இரண்டே நிமிஷங்களில் இருபத் திரண்டு வானழைப் பழங்களை விழுங்கி, ராஞ்சி நகர் டாக்டர் ஜெஸ்ஸன் சிங் ஒரு புதிய சாதனை படைத்திருக்கிறார்! இதில் தோஷமிக்க நேரமும் அடங்கும். இதற்கு முன் சாதனை படைத்து, சின்னம் புத்தகத்தில் இடம் பெற்றுள்ள அமெரிக்க டாக்டர் அய்கானா, இரண்டு நிமிடங்களில் பதினேழு வானழைப் பழங்களைத்தான் தோஷமித்து விழுங்கிவிடுக்கிறார்.

•• பேசும் மைனாக்களுக்குக் கையெழு தியில் ஒரு போட்டி நடத்தது. பரிக் பெரு, மைனாக்க் குறுகிகள் எந்த மொழியில் வேறு யானாலும் பேசலாம். ஆனால் ஒன்று: மயில் மொழியில் பேசும் மைனாக்களுக்கு விசேஷச் சலுகையாகக் கூடுதல் மதிப்பெண்கள் தரப்பட்டன! இங்கே நலித்தியைத் திணிக்க வும் பிரபலப்படுத்தவும் பல முயற்சிகள் மேற்கொள்வோர் இது போன்ற துதனை

ஆர்வத்தாலேயே ஏராளமான மக்கள் மாதா ஜகதாம்பாவைத் தரிசிக்க வருகிறார்கள். மாதா ஜகதாம்பாவைப் பரிசோதித்த வேலூர், பம்பாய் டாக்டர்கள், 'இந்த அபரி மிதமான கேசு வளர்ச்சிக்குக் காரணம் தெரியவில்லை' என்று கையை மிரித்து விட்டார்கள்!

•• தென் அமெரிக்க நகரம் ஒன்றில் பதின்மூன்றாவது மாடியிலிருந்து ஒரு வளர்ப்பு தாய் பாங்கலி வழியே வெளியே விழுந்து விட்டது! அப்போது சாண்டலில் துத்து போய்க் கொண்டிருந்த 75 வயது பெண்மணி மீது தாய் விழுந்ததால், அந்த மாத உடனடியாக மரணம் அடைந்தார். இதைக் கண்டு ஒரு பெரும் கூட்டம் கூடி விட்ட, அந்தக் கூட்டத்தின் மீது ஒரு பஸ் மோத. அந்த விபத்தில் 45 வயதான இன் னொரு பெண்மணியும் இறந்து போனார். இதைக் கண்டு ஒரு மனிதனுக்கு இருதயத் துடிப்புப் பிறந்து போக, அவனும் உயிரை விட்டான்! இவ்வாறு மூன்று மனிதர்களின் உயிர்களைப் பலி வாங்கிய அந்த நாயும் இறந்து போயிற்று!



பரதன் அச்சத்தில் அக்கிரமவர் வி. ஸுரதி. பரதன் பப்லிகேஷன்ஸ், பீசர்மேட் லிமிடெட் சர்க்கா கெனிலிபுரவத் வி. கவுத்தியதாதன். ஆசிரியர்: வி. ராஜேந்திரன். முகவரி: ரெய்கோரல் சாலை, கிண்டி, சென்னை - 600 032, போன்: நிர்வாகக் காரியாலயம்: 431842, 624157; ஆசிரியர் குழு அலுவலகம்: 434155. ஆண்டுச் சந்தா - உள்நாடு: ரூ. 184/-; வெளிநாடு: கப்பல் தபால் ரூ. 220/-; விமானத் தபால் ரூ. 280/-, ஆதாரம் சந்தா - உள்நாடு: ரூ. 33/-; வெளிநாடு: கப்பல் தபால் ரூ. 140/-; விமானத் தபால் ரூ. 180/-.



யெஸ்... ரூபா ஜெகன் ஸ்பீக்கிங்

மூல்பெல்லாம் மேனேஜரிடம் போனஸ் பேச - நன்கு ரொம்ப பயமா இருக்கும். அவர் இங்கிலிஷ் கேக்கற கேன்கிச் செல்லாம் பதில் சொல்வத் தெரியாம முத்திரைக் கொண்டு நான் பட்ட கஷ்டத்தை சொல்லி மொறது.

வேலைமய ராஜினாமா பண்ணிடலாமான்னு நான் யோசிச்செண்டு இருக்கிற போது விவகாரம் கத்தா கல்வி நிலையத்தின் விளம்பரத்தை பார்த்தேன். வீட்டு வேலைமயம் செஞ்செண்டு வேலைக்கும் போகிண்டு இருக்கற என்னுடைய அவர் நடத்தற ரேர்முக வகுப்பை சேர்ந்து படிக்க ரேமிருக்காதென்று கவலைப் பட்டேன். தபால் மூலமா படிக்கலான்னு அது ரேர் சொல்லித்தர மாதிரி இருக்குமான்னு சந்தேகமா வேற இருந்தது. தற்செயலா ஒரு நாள் என்னுடைய காத்ததுர் பொண்ணு வலிதாவிட்ட திதுபத்தி பேசின்கருந்தப்போ அவ விவேகானந்தா கல்வி நிலையத்தில் தபால் மூலம் இங்கிலிஷ் பேச கத்துக்கற விஷயம் தெரிஞ்சது. பாடம் எல்லாம் கேசிடையா சொல்லிச் குடுக்கற மாதிரி இருக்கு ரொம்ப நன்னு புரியறதுன்னு அவ சொன்னா. அவ குடுத்த கதரியத்துல நான் தபால் மூலம் பயிற்சியில் சேர்ந்தேன்.

மொதல்ல மூனு மரசம் இங்கிலிஷ் கிராமர் கத்துண்டேன். அதுக்கு அப்பறம் மூனு மரசம் "லேபோக்கன் இங்கிலிஷ்" கத்துண்டேன்.

உண்மையை சொல்லப் போது மூன்னுல மேனேஜரிடம் போனன்கு பயத்துண்டு இருந்த நாளு இப்படி இங்கிலிஷ்ல சராமா பேசுறென்று என்னோ ஆச்சர்யமா இருக்கு. எங்கிட்ட எத்பட்டுக்கற மெற்றத்தை என்னுடைய பூரிக்கக் முடியறது.

காலவெண்டில் படிக்கெண்டு இருக்கற என்ஜேட் குழந்தைக்கு பாடது சொல்லிச் கொடுக்கறதுக்கு நான் கத்துண்ட இங்கிலிஷ் கிராமர் ரொம்ப உதவிபா இருக்கு. ஸ்கூல் பஸ்ட் கூட எங்கேயாவது வெளில் வசல்ல போது சந்திக்கரவாகோட இங்கிலிஷ்ல பயப்படாம பேச முடியறது.

மொத்தத்துல சொல்லப் போது இங்கிலிஷ்ல பேச முடியுமென்னு கவலைப்படற என்னைப் போல எத்தனையோ பேர்களுக்கு கல்ல முறைம பயிற்சியளிக்கிறது விவேகானந்தா கல்வி நிலையம்.

*"Really they are
doing
wonderful service?"*

ஆங்கிலத்தில் பேச விரும்பும்
அனைவரும் இப்பயிற்சியில் சேர்ந்து
பயன் பெறலாம். உடனே தொடர்பு
கொண்டு கீங்கனும் பயன் பெறங்கள்.

விவேகானந்தா கல்வி நிலையம்
த. பெ. எண் : 4 986
9, மேட்லி ரோடு, தி.நகர்,
சென்னை-17.



பெரிய அளவு! அருஞ்சுவை!



பல்கலை அமைப்பு

நியூட்ரின்
SuperStar

சுவை மிக்க உண்ணாத டா:மி



Vbeshv9818/Tam